

ספר חקיקה לבחינת הלשכה

דיני ראיות

מהדורה 2024

בית הספר רייסמן
בית הספר האינטרנטי הראשון להכנה לבחינות הלשכה

ספר חקיקה בדין הדיוני - דיני ראיות

תוכן עניינים

1	פקודת הראיות [נוסח חדש], תשל"א-1971
14	חוק לתיקון דיני הראיות (הגנת ילדים), תשט"ו-1955 *
23	תקנות לתיקון דיני הראיות (הגנת ילדים), תשט"ז-1956
24	חוק הליכי חקירה והעדה (התאמה לאנשים עם מוגבלות שכלית או נפשית), תשס"ו-2005
33	חוק האזנת סתר, תשל"ט-1979
39	חוק הגנת הפרטיות, תשמ"א-1981
50	חוק הפרוצדורה האזרחית העותומני = סעיפים 80-82
51	תקנות סדרי הדין (עתירה לגילוי ראיה), תשכ"ט-1969
52	תקנות סדרי הדין (עדות מומחים), תשט"ו-1954
53	חוק להגנה על עדים, תשס"ט-2008
67	חוק לתיקון סדרי הדין (חקירת עדים), תשי"ח-1957
69	חוק לתיקון דיני הראיות (אזהרת עדים וביטול שבועה), תש"ס-1980
70	חוק חתימה אלקטרונית, תשס"א-2001

פקודת הראיות [נוסח חדש], תשל"א-1971

פרק א': עדות שבעל-פה

סימן א': הזמנת עדים וכשרותם

1. (א) מותר להזמין כל אדם ליתן עדות שהיא קבילה ושייכת לענין; והוא, כשאין הוראה אחרת בפקודה זו. סמכות להזמין עדים
- (ב) בית המשפט רשאי, לפי שיקול דעתו, לסרב להוציא הזמנה אם אין בה צורך או אם ראה שנתבקשה למטרה שאיננה גילוי האמת.
2. הכל כשרים להעיד בכל משפט, בכפוף לאמור בסעיפים 3 ו-4, ואין אדם פסול להעיד מפני שהוא בעל דין בתובענה אזרחית, או מתלונן או נאשם במשפט פלילי, או מפני שהוא מעבדו, עובדו, בן זוגו או קרובו של התובע, המתלונן, הנתבע או הנאשם, או מפני שהורשע או נושא עונש על עבירה. הכל כשרים להעיד
3. במשפט פלילי אין בן זוג כשר להעיד לחובת בן זוגו, ואין כופים אותו להעיד לחובת אדם המואשם יחד עם בן זוגו בכתב אישום אחד. סייג לעדותם של בני-זוג
4. במשפט פלילי אין הורה וילד כשרים להעיד האחד לחובת משנהו, ואין כופים אחד מהם להעיד לחובת אדם המואשם יחד עם משנהו בכתב-אישום אחד. סייג לעדותם של הורה וילד
5. (א) הסייגים שבסעיפים 3 ו-4 לא יחולו במשפט פלילי בשל אחד מאלה: עדות מותרת (תיקון מס' 9) תשנ"א-1991 (תיקון מס' 16) תשע"ו-2015 (תיקון מס' 14) תש"ס-2000
 - (1) חבלת גוף או אלימות או איום באחד מאלה;
 - (2) עבירה לפי סעיפים 337 או 362 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן – חוק העונשין), או לפי סימן י' בפרק ח' ולפי סימנים ה' או ו'1 בפרק י' לחוק העונשין, שעבר בן זוג נגד בן זוגו, הורה נגד ילדו או ילד נגד הורהו;
 - (2א) עבירה לפי סעיף 287 לחוק העונשין, לענין הפרת צו הגנה לפי חוק למניעת אלימות במשפחה, תשנ"א-1991, או לענין הפרת צו שיפוטי אחר לפי כל דין, שעניינו הגנת בן זוגו, ילדו או הורהו של המפר, מפניו;
 - (3) עבירה לפי סעיפים 244 עד 246, ו-249א לחוק העונשין, שנעברה בקשר לאחת העבירות המפורטות בסעיף זה;
 - (4) (נמחקה).
- (ב) הסייגים שבסעיפים 3 ו-4 לא יחולו על עדות של אדם שהגיש תלונה נגד בן זוגו, ילדו או הורהו, לפני העניין, במשפט פלילי בעניין אותה תלונה, בין שהוא הראשון שהגיש תלונה באותו עניין ובין שהוגשה כבר תלונה באותו עניין בידי אדם אחר.
- (ג) לענין סעיפים קטנים (א) ו-(ב), אחת היא אם העד הוא נפגע העבירה או אדם אחר. (תיקון מס' 16) תשע"ו-2015
6. נקרא בן זוג להעיד לזכות בן זוגו, או נקרא הורה או ילד להעיד זה לזכותו של זה, תהא העדות, בין בחקירה ראשית ובין בחקירה שכנגד מטעם התביעה, כשרה לשמש ראיה להוכחת אשמתו של הנאשם. עדות לזכות בן משפחה – ראיה לחובתו
7. במשפט אזרחי יכול בעל דין להעיד לעצמו או להיות מוזמן להעיד ליריבו. עדות לעצמו או ליריב
8. בסימן זה – הגדרות (תיקון מס' 16) תשע"ו-2015

"בן זוג" – לרבות הידוע בציבור כבן זוגו, ולמעט מי שחי בנפרד מבן זוגו ואינו מנהל עמו משק בית משותף מתוך כוונה לפרק את חיי המשפחה באופן קבוע, אף אם הם מתגוררים תחת קורת גג אחת;

"ילד" – לרבות מאומץ;

"הורה" – לרבות מאמץ.

סימן ב': עדות על אמרות

9. עדות על אמרה שנאמרה בשעה שנעשה, לפי הטענה, מעשה עבירה, או בסמוך לפניו או לאחריו, והאמרה נוגעת במישרין לעובדה השייכת לענין, תהא קבילה אם אמר אותה אדם שהוא עצמו עד במשפט. אמרה עד בעת ביצוע עבירה
10. עדות על אמרה שאמר אדם שנעשה בו, לפי הטענה, מעשה אלימות, והאמרה נוגעת לאותו מעשה או לנסיבות-לואי שלו, תהא קבילה אף אם האדם שאמר אותה אינו נוכח כעד אמרה של קרבן אלימות

ואף אין להביאו למשפט משום שהוא נפטר או תשוש או חולה או נעדר מן הארץ, ובלבד שנתקיימה באותה אמרה אחת מאלה:

- (1) היא נאמרה בשעת מעשה האלימות, או בסמוך לאחריו, או לאחר שהיתה לו ההזדמנות הראשונה להתאונן עליו;
- (2) היא נוגעת למעשה האלימות לפי סדר האירועים עד כדי היותה חוליה בשלשלת הנסיבות הקשורות במישרין לביצוע העבירה;
- (3) היא נאמרה בשעה שהוא היה גוסס, או האמין שהוא גוסס, בעקבו של מעשה האלימות.

10א. (א) אמרה בכתב שנתן עד מחוץ לבית המשפט תהיה קבילה כראיה בהליך פלילי אם נתקיימו אלה:

- (1) מתן האמרה הוכח במשפט;
- (2) נותן האמרה הוא עד במשפט וניתנה לצדדים הזדמנות לחקרו;
- (3) העדות שונה, לדעת בית המשפט, מן האמרה בפרט מהותי, או העד מכחיש את תוכן האמרה או טוען כי אינו זוכר את תכנה.

(ב) בית-המשפט רשאי לקבל אמרה כאמור בסעיף קטן (א) אף אם נותן האמרה איננו עד, בין משום שהוא מסרב להעיד או אינו מסוגל להעיד, ובין שלא ניתן להביאו לבית-המשפט משום שאינו בחיים או לא ניתן למצאו, ובלבד שבית-המשפט שוכנע שמנסיבות הענין עולה, כי אמצעי פסול שימש להניא או למנוע את נותן האמרה מלתת את העדות.

(ג) בית המשפט רשאי לסמוך ממצאיו על אמרה שנתקבלה לפי סעיף זה, או על חלקה, והוא רשאי להעדיף את האמרה על עדותו של העד, והכל אם ראה לעשות כן לנוכח נסיבות הענין, לרבות נסיבות מתן האמרה, הראיות שהובאו במשפט, התנהגות העד במשפט ואותות האמת שנתגלו במהלך המשפט, והטעמים יירשמו.

(ד) לא יורשע אדם על סמך אמרה שנתקבלה לפי סעיף זה אלא אם יש בחומר הראיות דבר לחיזוקה.

אמרת עד מחוץ לבית המשפט (תיקון מס' 5) תש"ס-1979

10ב. אמרה בכתב שניתנה מחוץ לבית המשפט תהיה קבילה כראיה בהליך פלילי אף אם נותנה אינו עד במשפט, אם שני הצדדים הסכימו לכך ותוכן האמרה לא היה שנוי במחלוקת, ובלבד שהנאשם היה מיוצג על ידי עורך דין.

קבלת אמרה בהסכמה (תיקון מס' 5) תש"ס-1979

10ג. אין האמור בסעיפים 10א ו-10ב כדי להכשיר ראייה שאינה קבילה מסיבה אחרת שבדין או לפסול ראייה שהיא כשרה לפי דין אחר.

שמירת דינים (תיקון מס' 5) תש"ס-1979

11. אמרתו של נאשם מותר להוכיח בעדותו של אדם ששמע אותה; נרשמה האמרה בכתב והנאשם חתם עליה או קיים אותה באופן אחר, מותר להוכיחה בעדות על כך ממי שהיה נוכח באותו מעמד. אמרה שנרשמה כאמור מותר להוכיחה אף בתצהיר בכתב של מי שהיה נוכח באותו מעמד, אם הנאשם מיוצג וסניגורו הסכים לכך או — כאשר האמרה נוגעת לאישום בעוון או בחטא — אם הנאשם, במענה לשאלת בית המשפט ולאחר שבית המשפט הסביר לו את זכותו לחקור את נותן התצהיר, אישר שקרא את האמרה או שהיא הוקראה לו, אינו כופר בכך שהאמרה היא אמרתו וויתר על חקירת מקבל האמרה.

הוכחת אמרה של נאשם (תיקון מס' 5) תש"ס-1979 ת"ט תש"ס-1980

12. (א) עדות על הודיית הנאשם כי עבר עבירה, תהא קבילה רק אם הביא התובע עדות בדבר הנסיבות שבהן ניתנה ההודיה ובית המשפט ראה שההודיה היתה חפשית ומרצון.

הודיה

(ב) בית המשפט רשאי לקבל כראיה, להוכחת הנסיבות שבהן ניתנה הודיית נאשם, גם תצהיר בכתב של מקבל ההודיה, שבו הוא מפרט את נסיבות גביית ההודיה ומצהיר כי ההודיה היתה חפשית ומרצון, והוא אם נתקיים אחד מאלה:

(תיקון מס' 5) תש"ס-1979

- (1) הנאשם מיוצג וסניגורו ויתר על חקירת מקבל ההודיה;
- (2) ההודיה היתה על עבירה שהיא עוון או חטא והנאשם, במענה לשאלת בית המשפט ולאחר שבית המשפט הסביר לו את זכותו לחקור את נותן התצהיר, אישר שקרא את ההודיה או שהיא הוקראה לו, אינו כופר בכך שההודיה היתה חפשית ומרצון וויתר על חקירת מקבל ההודיה.

סימן ג': עדות מחוץ למדינה

13. (א) לפי בקשת בעל דין במשפט אזרחי רשאי בית המשפט, אם נראה צורך למען הצדק ולפי התנאים שהורה עליהם, לצוות שעד או כל אדם אחר יחקר בתצהיר על-ידי אדם פלוני ובמקום פלוני שמחוץ לתחום שיפוטו של בית המשפט, ורשאי בית המשפט ליתן הוראה בכל

גביית עדות על ידי שלוח במשפט אזרחי

דבר הכרוך באותה חקירה, כפי שייראה סביר וצודק, ורשאי הוא להתיר לכל בעל דין להגיש את פרוטוקול העדות כראיה באותו משפט.

(ב) אדם שהורו לו לערוך חקירה כאמור רשאי להשביע ולערוך דו"ח מיוחד לבית המשפט בדבר החקירה ובדבר התנהגותו של כל עד או אדם אחר בה או בדבר היעדרו ממנה, ורשאי בית המשפט להורות על כל הליך וליתן כל צו כפי שייראה לו צודק.

14. על אף האמור בחוק סדר הדין הפלילי, תשכ"ה-1965, מקום שנגבתה עדות מחוץ לתחום שיפוטם של בתי המשפט בישראל, מכוח כל אמנה, הסכם או דין, לצורך הליך פלילי בישראל, רשאי בית המשפט להתיר שפרוטוקול העדות שניתנה כאמור יוגש כראיה במשפט, ובלבד שבית המשפט ראה להנחת דעתו שיש סיבה מספקת להיעדרו של העד שהעיד לפי הפרוטוקול וכי לנאשם או לעורך דינו ניתנה הזדמנות לחקור את העד חקירה שכנגד בשעה שנגבתה העדות.

עדות מחוץ למדינה
במשפט פלילי

פרק ב': עדות שבכתב

סימן א': תצהירים

15. (א) מקום שמותר לאדם על-פי דין, או שנדרש אדם, להוכיח דבר על-ידי תצהיר בכתב, בשבועה או בהן צדק, יהיה תצהירו בכתב ראיה כשרה, אם הוזהר המצהיר כי עליו להצהיר את האמת וכי יהא צפוי לענשים הקבועים בחוק אם לא יעשה כן.

תצהיר שבכתב
כראיה בדין

(ב) האזהרה לפי סעיף קטן (א) תינתן, ונתניתה תאושר על פני התצהיר, על-ידי אחד מאלה:

- (1) שופט;
- (2) דיין בבית דין דתי;
- (3) היועץ המשפטי לממשלה, פרקליט המדינה, פרקליט מחוז, פרקליטי נפה, וסגני פרקליט המדינה ופרקליטי המחוז ועוזריהם;
- (4) עורך-דין;
- (5) ראש רשות מקומית;
- (6) אדם אחר שהסמיכו לכך שר המשפטים.

16. לענין סעיף 120 לפקודת החוק הפלילי, 1936, דין תצהיר שנעשה לפי סעיף 15 כדין הצהרה בשבועה.

תחולת הדין הפלילי

17. (א) הוראות סעיף 15 אינן גורעות מכוחו של בית המשפט לצוות כי המצהיר יחקר בבית המשפט, ובית המשפט ייעתר לבקשתו של בעל דין לצוות על כך; לא התייצב המצהיר, רשאי בית המשפט לפסול תצהירו מלשמש ראיה.

חקירה בעל-פה

(ב) נתברר לבית המשפט, שבקשתו של בעל דין לחקור מצהיר בבית המשפט באה לשם קנטור או קלות דעת, רשאי הוא להטיל על המבקש את הוצאות החקירה.

סימן ב': שבועות

18. "רשם", לענין פקודה זו - מי שנתמנה להיות רשם או סגן רשם על פי סעיף 30 לחוק בתי המשפט, תשי"ז-1957.

הגדרה

19. רשם או שופט בית משפט שלום רשאי - לכל ענין שאין לגביו הוראה על כך בחיקוק אחר - להשביע אדם, או לקבל ממנו תצהיר, אם -

סמכות להשביע

- (1) הדבר נדרש לבית משפט או לענין אחר בישראל, או לבית משפט או לרישום מסמך מחוץ לישראל;
- (2) האדם חייב שבועה או תצהיר;
- (3) האדם רוצה למסור הודעה בשבועה או בתצהיר;
- (4) האדם רוצה לערוך בפניו מסמך שעריכתו מחייבת שבועה או תצהיר.

סימן ג': עדות של מומחים ועובדי ציבור

19א. (א) מסמך הניתן על ידי הממשלה, ייחתם בידי ראש הממשלה או בידי שר שראש הממשלה הסמיכו לכך, או בידי מזכיר הממשלה.

ראיה לפעולת
הממשלה
(תיקון מס' 10)
תשנ"ב-1992

(ב) אישור בכתב של מזכיר הממשלה שהממשלה עשתה דבר פלוני ישמש ראיה שאכן נעשה הדבר כאמור באישור.

20. בית המשפט רשאי, אם אין הוא רואה חשש לעיוות דין, לקבל כראיה, בכתב, חוות דעתו של מומחה בשאלה שבמדע, שבמחקר, שבאמנות או שבידיעה מקצועית (להלן - חוות דעת), ותעודה של רופא על מצב בריאותו של אדם (להלן - תעודת רופא).

חוות דעת מומחה
ותעודת רופא

21. חוות דעת ותעודת רופא שנעשו בישראל חזקה שהחתימה המופיעה בהן נכונה, כל עוד לא הוכח היפוכו של דבר.	חזקת חתימה
22. לא יקבל בית משפט כראיה חוות דעת או תעודת רופא שנעשו מחוץ לישראל, אלא כשיש עליהן אישור של נציג קונסולרי או דיפלומטי של ישראל –	חוות דעת ותעודת רופא שנעשו מחוץ לישראל
(1) שהחתימה על חוות הדעת או תעודת הרופא ראויה לאמון;	
(2) שלפי חוקי המקום שבו נעשתה חוות הדעת או תעודת הרופא צפוי למומחה או לרופא עונש על דברי שקר הכלולים בהן.	תעודת עובד הציבור
23. בית המשפט רשאי, אם אין הוא רואה חשש לעיוות הדין, לקבל כראיה תעודה על דבר שנרשם במסמך רשמי; התעודה תהא חתומה בידי עובד הציבור שעשה את הרישום או את המעשה או קיבל את הידיעה שנרשמה, ואם אין הוא עוד באותו שירות - בידי האחראי על היחידה שבה עבד.	
24. (א) חוות דעת, תעודת רופא ותעודת עובד הציבור ייערכו לפי הטפסים הקבועים בתוספת הראשונה או בדומה להם ככל האפשר.	טפסים ותקנות
(ב) שר המשפטים רשאי, בתקנות, לקבוע דרך הגשתן של חוות דעת, תעודת רופא או תעודת עובד הציבור ולהביא שינויים בטפסיהן.	
25. (א) חוות דעת, תעודת רופא ותעודת עובד הציבור שהוגשו כראיה לבית המשפט - דינן כדין עדות בשבועה לענין סעיף 117 לפקודת החוק הפלילי, 1936.	דין תעודות לפי סימן זה כדין עדות
(ב) לצורך סעיף זה, דין חוות דעת ותעודת רופא שנעשו מחוץ לישראל כדין חוות דעת ותעודת רופא שנעשו בישראל.	
(ג) כל חוות דעת וכל תעודת רופא יכילו הצהרת המומחה או הרופא כי הוראות סעיף זה ידועות לו.	
26. (א) הוראות סימן זה אינן גורעות מכוחו של בית המשפט לצוות כי מומחה או רופא או עובד הציבור ייחקרו בבית המשפט, ובית המשפט ייעתר לבקשתו של בעל דין לצוות על כך.	חקירה בעל-פה
(ב) נתברר לבית המשפט שבקשתו של בעל דין לחקור מומחה או רופא או עובד הציבור בבית המשפט באה לשם קנטור או מתוך קלות דעת, רשאי הוא להטיל על המבקש את הוצאות החקירה.	
27. אין בהוראות סימן זה לענין עדות של עובדי הציבור –	שמירת זכויות
(1) כדי לגרוע מהוראות כל חוק אחר בדבר הוכחת עובדה על ידי תעודה של עובד הציבור;	
(2) כדי לגרוע מכל דין שלפיו רשאי או חייב עובד הציבור לסרב להעיד או לסרב למסור תעודה;	
(3) כדי לגרוע מכל דין הפוסל עדות או המסייג קבלתה כראיה.	
28. לענין סימן זה, "עובד הציבור" –	הגדרה
(1) עובד המדינה, לרבות שופט, דיין בבית דין דתי, חבר הממשלה ומבקר המדינה;	
(2) עובד ההסתדרות הציונית העולמית והסוכנות היהודית לארץ-ישראל;	
(3) עובד או נושא תפקיד של גוף ציבורי אחר שקבע שר המשפטים באישור ועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת.	
סימן ד': תעודות ציבוריות ונכריות	
29. בסימן זה –	הגדרות
"נציג דיפלומטי" - שגריר, ציר, ממונה על שגרירות או צירות, יועץ של שגרירות או צירות, מזכיר ראשון, מזכיר שני או מזכיר שלישי של שגרירות או צירות, המשמשים בתפקידים במדינת חוץ;	
"נציג קונסולרי" - קונסול כללי, קונסול, סגן קונסול, קונסול כללי בפועל או סוכן קונסולרי, המשמשים בתפקידים במקום שמחוץ לישראל;	
"תעודה ציבורית" - תעודה של אחד הגופים המנויים להלן שהיא מעשה חקיקה, שיפוט או ביצוע, או רשומה של מעשה כאמור, או שהיא חלק מן הרשומות הרשמיות של אחד הגופים המנויים להלן, ובכלל זה תעודה המוחזקת כרשומה, בין שנעשתה בדרך רשמית ובין בדרך אחרת; ואלה הגופים:	
(1) מדינת ישראל או הרשות הריבונית של שטח ארץ שמחוץ לישראל;	
(2) משרדי הממשלה, רשות מקומית, בית משפט, בית דין, גוף אחר בעל סמכות שיפוטית או מעין שיפוטית, נוטריון או כל גוף רשמי אחר של ישראל או של שטח ארץ שמחוץ לישראל (להלן מוסדות);	(תיקון מס' 3) תשל"ו-1976

(3) עובד המדינה, עובד רשות ריבונית של שטח ארץ שמחוץ לישראל או עובד מוסד (להלן - פקיד);

"מדפיס רשמי" –

(1) לגבי ישראל - המדפיס הממשלתי או מי שהוכח כי הוא מורשה רשמית להדפיס את התעודה הנדונה או תעודות מן הסוג הנדון;

(2) לגבי שטח ארץ שמחוץ לישראל - כל מדפיס שהוכח כי הוא המדפיס בשביל הממשלה או הרשות הריבונית של אותו שטח ארץ או מורשה כאמור בפסקה (1).

30. יפוי-כח או כל מסמך אחר שבכתב שנערכו או שהוצאו במקום שמחוץ לשטח שחל עליו משפט מדינת ישראל, מותר בכל משפט או ענין אזרחיים, ובכפוף לכל סייג מוצדק, להוכיחם באישורם של הצדדים שהוציאו, או בהצהרה שבכתב של אחד מעדי האימות, שנמסרו כנחזה בפני אחד מאלה:

הוכחת תעודות-חוק

(1) נציג דיפלומטי או קונסולרי ישראלי, וקויימו בכתב חתום בידו ובחותמתו על גבי המסמך או בנספח אליו;

(2) נוטריון ציבורי, וקויימו בכתב חתום בידו ובחותמתו הנוטריונית ואומתו בכתב בידי נציג דיפלומטי או קונסולרי ישראלי ובחותמתו הרשמית על גבי המסמך או בנספח אליו.

31. תעודה הנחזית מקויימת כאמור בסעיף 30, יראהו כאילו הוכחה כראוי, ואין צורך להוכיח את חתימתו או חותמתו או מעמדו הרשמי של האדם הנחזה להיות מקיים האישור או ההצהרה.

אין צורך להוכיח מעמדו של המקיים

32. תעודה ציבורית ניתן להוכיח בהגשת אחת מאלה, בלי לפגוע בדרכי הוכחה אחרים:

הוכחת תעודות ציבוריות

(1) המקור;

(2) העתקו הבדוק;

(3) העתקו שהודפס על ידי המדפיס הרשמי;

(4) העתקו המאושר בחותמו הרשמי או בחתימתו של הפקיד שבידו משמורתו הרשמית;

(5) העתקו המאושר בחותמו הרשמי של המוסד שבידו משמורתו הרשמית;

(6) העתקו המאושר בחותמו או בחתימתו של שר או של נושא משרה אחר בדרג שווה-ערך, או של פקיד בדרג ובמשרה המניחים את דעתו של בית המשפט לגבי מהימנותו של האישור;

(7) העתקו המאושר בחותמו הרשמי של מוסד, אם מהימנותו של האישור מניחה דעתו של בית המשפט, בהתחשב עם טיבם של התעודה ושל המוסד שאישר אותה.

33. (א) תעודת אישור של נציג דיפלומטי או קונסולרי ישראלי בשטח ארץ פלוני, תהא ראייה מספקת לכל אחת מהעובדות האלה:

תעודת אישור של נציג ישראלי

(1) כי תעודה ציבורית פלונית הודפסה בידי המדפיס הרשמי של אותו שטח ארץ;

(2) כי חותם או חתימה פלונית הם חותמו וחתימתו הרשמיים של הפקיד הנחזה כבעל החותם או החתימה;

(3) כי חותם פלוני הוא חותמו הרשמי של המוסד הנחזה כבעל החותם.

(ב) תעודת אישור של נציג דיפלומטי או קונסולרי ישראלי, כי לפי מיטב ידיעתו ואמונתו תעודה ציבורית פלונית נמצאת במשמורתו הרשמית של פקיד פלוני או של מוסד פלוני, תהא ראייה מספקת לדבר.

34. חזקה היא, כל עוד לא הוכח היפוכו של דבר, כי –

חזקות על תעודות ציבוריות

(1) תעודה ציבורית, "רשומות" וכל פרסום רשמי אחר הנחזים כמודפסים בידי מדפיס רשמי - הם אמנם מודפסים למעשה כאמור;

(2) תעודה ציבורית, שפקיד מאשר, בכתב חתום בידו או בחותמו, שהיא נמצאת במשמורתו הרשמית - היא אמנם במשמורתו למעשה;

(3) תעודה ציבורית, שמוסד מאשר, בכתב חתום בחותמו, שהיא נמצאת במשמורתו הרשמית - היא אמנם במשמורתו למעשה;

(4) תעודה ציבורית, הנחזית שנערכה רשמית בידי אדם פלוני ובנסיבות פלוניות - היא אמנם נערכה כך;

(5) חותמים וחתימות רשמיים שעל תעודה ציבורית או על העתק שלה, או על תעודות אישור לפי הוראות סימן זה - הם אמיתיים וכל תיאורי המשרות של החתומים על התעודות או תעודות האישור הם מדויקים.

34. דבר שפורסם ב"רשומות" חזקה שנעשה כראוי, והוא הדין בכל דבר שפורסם המדפיס הממשלתי אף שלא ברשומות.

"רשומות" – ראייה
(תיקון מס' 6)
תשנ"א-1981

33. התאריך הנקוב של גליון "רשומות" הוא יום פרסומו.

תאריך הפרסום של
"רשומות"
(תיקון מס' 6)
תשנ"א-1981

סימן ה': רשומה מוסדית

(תיקון מס' 11)
תשנ"ה-1995

35. בפרק זה –

הגדרות
(תיקון מס' 11)
תשנ"ה-1995

"הליך משפטי" – הליך אזרחי או פלילי בפני בית משפט, שניתן להביא בו ראיות;
"מוסד" – המדינה, רשות מקומית, עסק או כל מי שמספק שירות לציבור;
"עסק" – לרבות משלח יד;
"פלט" – כהגדרתו בחוק המחשבים, תשנ"ה-1995;
"רשומה מוסדית" – מסמך, לרבות פלט, אשר נערך על ידי מוסד במהלך פעילותו הרגילה של המוסד;
"תאגיד בנקאי" – כמשמעותו בחוק הבנקאות (רישוי), תשמ"א-1980, ולרבות בנק ישראל.

36. (א) רשומה מוסדית תהא ראייה קבילה להוכחת אמיתות תוכנה בכל הליך משפטי, אם נתקיימו כל אלה –

קבילות רשומה
מוסדית
(תיקון מס' 11)
תשנ"ה-1995

(1) המוסד נוהג, במהלך ניהולו הרגיל, לערוך רישום של האירוע נושא הרשומה בסמוך להתרחשותו;
(2) דרך איסוף הנתונים נושא הרשומה ודרך עריכת הרשומה יש בהן כדי להעיד על אמיתות תוכנה של הרשומה;
(3) היתה הרשומה פלט – הוכח בנוסף, כי –
(א) דרך הפקת הרשומה יש בה כדי להעיד על אמינותה;
(ב) המוסד נוקט, באורח סדיר, אמצעי הגנה סבירים מפני חדירה לחומר מחשב ומפני שיבוש בעבודת המחשב.
(ב) היתה הרשומה פלט, יראו לענין סעיף קטן (א)(1) את מועד עריכת הנתונים המהווים יסוד לפלט, כמועד עריכתה של הרשומה.
(ג) הוראות סעיף קטן (א) לא יחולו על רשומה אשר נערכה על ידי רשות מרשויות החקירה או התביעה הפלילית והמוגשת בהליך פלילי על ידי רשות כאמור. אין בהוראות סעיף קטן זה כדי לפסול או להגביל הגשת רשומה כאמור, אם ניתן להגישה בהתאם להוראות סעיף 339.
(ד) התקבלה ראייה מכוח סעיף זה, יהיה הצד שכנגד זכאי לחקור חקירה נגדית עדים שזומנו על ידו לעדות, לשם הזמנת הראייה, אם עדים אלה קשורים עם בעל הדין שמטעמו הוגשה הראייה.

37. (נמחק).

(תיקון מס' 11)
תשנ"ה-1995

38. בהליך משפטי שהתאגיד הבנקאי אינו בעל דין בו, אין כופים בנקאי או פקיד של תאגיד בנקאי, להגיש רשומה מוסדית של תאגיד בנקאי, שתוכנה ניתן להוכחה לפי סימן זה, או להעיד דברים, על עסקאות או חשבוניות הרשומים ברשומה המוסדית, אלא לפי צו בית המשפט שניתן מטעם מיוחד.

אי כפיית הגשה של
רשומה מוסדית של
תאגיד בנקאי
(תיקון מס' 11)
תשנ"ה-1995

39. (א) בית המשפט רשאי, על פי בקשת בעל דין בהליך משפטי, לצוות שהמבקש יהא רשאי, לצורך אותו הליך, לבדוק ולהעתיק כל רישום שברשומה מוסדית של תאגיד בנקאי.
(ב) צו לפי סעיף זה אפשר שיינתן בלי להזמין את התאגיד הבנקאי או כל בעל דין אחר או לאחר שהזמנו, והצו יומצא לתאגיד הבנקאי שלושה ימים תמימים לפני הזמן שבו יש לקיים את הצו, זולת אם הורה בית המשפט אחרת.

רשות עיון ברשומה
מוסדית של תאגיד
בנקאי
(תיקון מס' 11)
תשנ"ה-1995

39. היה הפלט חיווי דיעה בענין שבמדע, שבמחקר, שבאמנות, שבידיעה מקצועית או בענין שברפואה, לא יהיה הפלט קביל כראייה, אלא אם כן הוגש בהתאם להוראות הדין החל על הגשת

חוות דעת של מומחה
(תיקון מס' 11)
תשנ"ה-1995

עדות בעיניים אלה.

339. (א) הוראות סימן זה לא יהיה בהן כדי להכשיר ראייה שאינה קבילה מחמת טעם אחר, שאינו הכלל האוסר עדות שמיעה, ולא יהיה בהן כדי לפסול או להגביל הגשת ראייה שהיא כשרה לפי הכללים האמורים או לפי דין אחר.
- (ב) בסעיף זה ובסעיף 39א, "דין" - לרבות הלכה פסוקה.

שמירת דינים
(תיקון מס' 11)
תשנ"ה-1995

סימן ו': העתק צילומי

40. "העתק צילומי", לענין סימן זה - העתק ממקור המתקבל בתהליכי צילום, או בשיטה אחרת שנקבעה בתקנות, ושעל פיהם מתקבל העתק משתמר ומדויק של המקור, בין בגדלו המקורי ובין בגודל שונה.

הגדרה

41. העתק צילומי של מסמך, מסוג מסמכים שנקבע לענין זה בתקנות, אשר מצורף אליו אישור שההעתק נעשה מן המקור באופן ובתנאים שנקבעו לאותו סוג מסמכים בתקנות, ישמש ראייה לכאורה בהליך משפטי -

העתק צילומי כראיה

- (1) בכל מקרה שלפי הדין מותר להוכיח תכנו של מסמך בהעתקו ;
- (2) אם המקור בוער על פי תקנות ובתנאים שנקבעו בהן, ומצורף להעתק אישור על כך כפי שנקבע בתקנות לאותו סוג מסמכים.
- 41א. ניתן להוכיח תוכנה של רשומה מוסדית על ידי העתק צילומי של הרשומה.

העתק של רשומה מוסדית
(תיקון מס' 11)
תשנ"ה-1995

41ב. לענין סימן זה לא ייחשב פלט שהוא רשומה מוסדית כהעתק המסמך שעל בסיסו הופק, אלא כמקור.

מעמדו של פלט
(תיקון מס' 11)
תשנ"ה-1995

42. אין בהוראות סימן זה כדי לגרוע מכל דין אחר בדבר כשרותו לראיה של העתק צילומי שנעשה לא לפי הוראות סימן זה, אלא להוסיף עליו.

שמירת דינים
(תיקון מס' 11)
תשנ"ה-1995

סימן ז': פסק דין מרשיע במשפט פלילי

(תיקון מס' 2)
תשל"ג-1973

42א. (א) הממצאים והמסקנות של פסק דין חלוט במשפט פלילי, המרשיע את הנאשם, יהיו קבילים במשפט אזרחי כראיה לכאורה לאמור בהם אם המורשע או חליפו או מי שאחריותו נובעת מאחריות המורשע, ובכלל זה מי שחב בחובו הפסוק, הוא בעל דין במשפט האזרחי.

קבילות פסק דין

(א) הוראות סעיף קטן (א) יחולו גם על פסק דין חלוט במשפט פלילי של בית משפט צבאי, כהגדרתו בתקנות שעת חירום (יהודה והשומרון - שיפוט בעבירות ועזרה משפטית), התשכ"ז-1967, כפי שהוארך תוקפן ותוקן נוסחן בחוק, מעת לעת.

(תיקון מס' 18)
תשנ"ז-2017

(ב) הוראות סעיף זה אינן חלות על -

- (1) פסק דין של בית משפט עירוני שלא ניתן מאת שופט של בית משפט שלום ;
- (2) ממצאים ומסקנות שבגזר הדין, להבדיל מהכרעת הדין.

(תיקון מס' 15)
תשנ"ב-2012

42ב. הוגשה ראייה כאמור בסעיף 42א, רשאי בית המשפט לעיין גם בכתב האישום, בפרוטוקול ובכל חומר אחר שהוגש במשפט הפלילי, אם ראה צורך בכך לשם הבהרת האמור בראיה.

עיין בפרוטוקול ובחומר אחר

42ג. הוגשה ראייה כאמור בסעיף 42א, לא יהיה המורשע או חליפו או מי שחב בחובו הפסוק רשאי להביא ראייה לסתור, או ראייה שכבר נשמעה או הוגשה במשפט הפלילי, אלא ברשות בית המשפט, מטעמים שיירשמו וכדי למנוע עיוות דין.

ראיות לסתירת פסק דין

42ד. בדיון בתביעה אזרחית לפי סעיף 35א לחוק בתי המשפט, תשי"ז-1957, יראו את הממצאים והמסקנות שנקבעו במשפט הפלילי כאילו נקבעו במשפט אזרחי.

ממצאים ומסקנות בתביעה אזרחית

42ה. הוראות סימן זה באות להוסיף על כל דין בדבר קבילות פסק דין כראיה.

שמירת דינים

סימן ח': תעודה נושנה

43. הוגשה תעודה שהיא, כנחזה או כמוכח, בת עשרים שנה לפחות והוצאה מתוך משמורת הנראית כשרה בעיני בית המשפט באותו מקרה, רשאי הוא להעמידה על חזקתה שהחתימה עליה וכל חלק בה הנחזים שנעשו בכתב ידו של פלוני נעשו בכתב ידו, ולגבי עשייתה או אימותה של התעודה - שנעשתה או שאומתה כהלכה בידי האדם הנחזה כמי שעשאה או אימתה.

תעודה נושנה

פרק ג': ראיות חסויות

44. (א) אין אדם חייב למסור, ובית המשפט לא יקבל, ראיה אם ראש הממשלה או שר הבטחון הביע דעתו, בתעודה חתומה בידו, כי מסירתה עלולה לפגוע בבטחון המדינה, או אם ראש הממשלה או שר החוץ הביע דעתו, בתעודה חתומה בידו, כי מסירתה עלולה לפגוע ביחסי החוץ של המדינה, אלא אם מצא שופט של בית המשפט העליון, על-פי עתירת בעל-דין המבקש גילוי הראיה, כי הצורך לגלותה לשם עשיית צדק עדיף מן הענין שיש לא לגלותה, ובהליך פלילי – כי הראיה עשויה להועיל להגנת הנאשם ומידת התועלת שבה להגנה עולה על הענין שיש לא לגלותה, או שהיא חיונית להגנת הנאשם.

חסיון לטובת המדינה
(תיקון מס' 17)
תשע"ו-2016

(ב) הוגשה לבית המשפט תעודה כאמור בסעיף קטן (א), רשאי בית המשפט, על פי בקשת בעל הדין המבקש גילוי הראיה, להפסיק את המשפט לתקופה שיקבע כדי לאפשר הגשת העתירה לגילוי הראיה, ואם ראה לנכון - גם עד להחלטה בעתירה.

45. (א) אין אדם חייב למסור, ובית המשפט לא יקבל, ראיה אם שר הביע דעתו, בתעודה חתומה בידו, כי מסירתה עלולה לפגוע בענין ציבורי חשוב, אלא אם מצא בית המשפט הדין בדבר, על-פי עתירת בעל דין המבקש גילוי הראיה, כי הצורך לגלותה לשם עשיית צדק עדיף מן הענין שיש לא לגלותה, ובהליך פלילי – כי הראיה עשויה להועיל להגנת הנאשם ומידת התועלת שבה להגנה עולה על הענין שיש לא לגלותה, או שהיא חיונית להגנת הנאשם.

חסיון לטובת הציבור
(תיקון מס' 17)
תשע"ו-2016

(ב) אין בבירור עתירה כאמור בסעיף קטן (א) כדי לעכב את הדיון בהליך העיקרי למעט במקרים שבהם הכרעה בעתירה נחוצה להמשך הדיון.

(תיקון מס' 17)
תשע"ו-2016

(ג) בית המשפט רשאי להעביר את הדיון בעתירה לשופט יחיד שאינו דן בתיק, ואם היה בית המשפט הרכב – לשופט יחיד שהוא אחד משופטי ההרכב או שאינו דן בתיק.

(תיקון מס' 17)
תשע"ו-2016

(ד) (1) השר לביטחון הפנים רשאי לאצול את סמכותו לפי סעיף זה לאחד מאלה (בסעיף קטן זה – ממונה על חסיונות):

(תיקון מס' 17)
תשע"ו-2016

(א) שופט מחוזי בדימוס בעל ידע וניסיון מקצועי בדין הפלילי;

(ב) קצין משטרה בכיר בדימוס בדרגת תת-ניצב ומעלה ששירת באגף החקירות והמודיעין במשטרת ישראל;

(ג) פרקליט בדימוס ששימש בתפקיד משנה לפרקליט המדינה, מנהל המחלקה הפלילית בפרקליטות המדינה או פרקליט מחוז;

(ד) יועץ משפטי לשעבר של משרד ממשלתי או של גוף ביטחוני בעל ניסיון מקצועי בתחום המודיעין;

(2) אצילה לפי פסקה (1) יכול שתהיה לכמה ממונים על חסיונות;

(3) דין ממונה על חסיונות כדין עובד המדינה לענין חיקוקים אלה:

(א) חוק שירות הציבור (מתנות), התש"ס-1979;

(ב) חוק העונשין, התשל"ז-1977 – ההוראות הנוגעות לעובדי הציבור;

(ג) חוק שירות הציבור (הגבלות לאחר פרישה), התשכ"ט-1969;

(ד) חוק שירות המדינה (סיוג פעילות מפלגתית ומגבית כספים), התשי"ט-1959;

(ה) פקודה זו;

(ו) חוק שירות המדינה (משמעת), התשכ"ג-1963, בשינויים שיקבע השר לביטחון הפנים, ככל שיקבע.

445. בלי לפגוע בכלליות האמור בסעיפים 44 ו-45, ראש הממשלה, או השר כאמור באותם סעיפים, רשאי להביע את דעתו כי מסירת הראיה עלולה לפגוע בביטחון המדינה, ביחסי החוץ שלה או בענין ציבורי חשוב, לפי הענין, גם אם פגיעה כאמור עלולה להיגרם בשל צירוף הראיה וראיות אחרות, נוכח סוג המידע הנכלל בראיה, תוכנו או היקפו וגם אם הראיות האחרות אינן קשורות לאותו הליך.

פגיעה הנגרמת
מצירוף ראיות
(תיקון מס' 17)
תשע"ו-2016

46. (א) הדיון בעתירה לגילוי ראיה לפי סעיפים 44 או 45 יהיה בדלתיים סגורות; לשם החלטה בעתירה רשאי השופט של בית המשפט העליון או בית המשפט, לפי הענין, לדרוש שהראיה או תכנה יובאו לידיעתו, ורשאי הוא לקבל הסברים מהיועץ המשפטי לממשלה או מנציגו ומנציג המשרד הממשלתי הנוגע בדבר, אף בהעדר יתר בעלי הדין.

הדיון בעתירה לגילוי ראיה חסויה

(1א) בהחלטה כאמור בסעיף קטן (א) ישקול בית המשפט, בין השאר, את הקשר שבין החומר החסוי לגדר המחלוקת בין בעלי הדין, בשים לב לגרסת ההגנה, את הקשר שבין החומר החסוי לראיות הגלויות וחומר חסוי אחר בתיק, ואת קבילות החומר החסוי ומשקלו הצפוי אם יוגש כראיה במשפט, ורשאי הוא לקבל הסברים מהעותר אף בהעדר שאר בעלי הדין; לא יתיר בית משפט גילוי של ראיה חסויה, אלא לאחר שניתנה לתובע אפשרות להתייחס לטענות שנטענו שלא בפניו.

(תיקון מס' 17)
תשע"ו-2016

(2א) החליט בית המשפט שלא להתיר גילוי של ראיה חסויה, רשאי הוא לשוב ולבחון את החלטתו עם התקדמות הדיון בהליך העיקרי.

(תיקון מס' 17)
תשע"ו-2016

(ב) שר המשפטים רשאי להתקין תקנות סדרי דין לדיון בעתירה לפי סעיפים 44 ו-45 וסעיף זה.

47. (א) אין אדם חייב למסור ראיה אם יש בה הודיה בעובדה שהיא יסוד מיסודותיה של עבירה שהוא מואשם בה או עשוי להיות מואשם בה.

ראיות מפלילות

(ב) ביקש אדם להימנע ממסירת ראיה מחמת שהיא עשויה להפלילו כאמור בסעיף קטן (א) ובית המשפט דחה את הבקשה והראיה נמסרה, לא תוגש הראיה נגד אותו אדם במשפט שבו הוא מואשם בשל העבירה שהעובדה המתגלית מן הראיה היא יסוד מיסודותיה, אלא אם הסכים לכך.

(ג) נאשם שבחר להעיד במשפטו כעד הסניגוריה, לא יחול עליו סעיף זה לגבי העבירה שהוא מואשם בה באותו משפט.

48. (א) דברים ומסמכים שהוחלפו בין עורך דין לבין לקוחו או לבין אדם אחר מטעם הלקוח ויש להם קשר ענייני לשירות המקצועי שניתן על ידי עורך הדין ללקוח, אין עורך הדין חייב למסרם כראיה, אלא אם ויתר הלקוח על החסיון; והוא הדין בעובד של עורך דין אשר דברים ומסמכים שנמסרו לעורך הדין הגיעו אליו אגב עבודתו בשירות עורך הדין.

עדות עורך דין

(ב) הוראות סעיף קטן (א) יחולו גם לאחר שחדל העד להיות עורך דין או עובד של עורך הדין.

49. (א) רופא אינו חייב למסור ראיה על דבר הנוגע לאדם שנוזקק לשירותו והדבר הגיע אליו תוך עבודתו כרופא והוא מן הדברים שלפי טיבם נמסרים לרופא בדרך כלל מתוך אמון שישמרם בסוד, אלא אם ויתר האדם על החסיון או שמצא בית המשפט כי הצורך לגלות את הראיה לשם עשיית צדק עדיף מן הענין שיש לא לגלותה; והוא הדין באדם שאגב עבודתו בשירות הרופא או בשירותו של מוסד רפואי או בצוות המקצועי העובד עם הרופא, תוך טיפול בחולים, הגיע אליו דבר שנמסר לרופא.

עדות רופא

(ב) הוראות סעיף קטן (א) יחולו גם לאחר שחדל העד להיות רופא או לעבוד כאמור בסיפה לסעיף קטן (א).

(ג) (1) נטען חסיון לפי סעיף זה, יהיה הדיון בטענה בדלתיים סגורות; החליט בית המשפט לשמוע את העדות, ישמע אותה בדלתיים סגורות, אלא אם כן הורה לדון בעניין, כולו או חלקו, בפומבי;

(2) התקיים דיון כאמור בפסקה (1) בדלתיים סגורות, רשאי בית המשפט להרשות לאדם מסוים או לקבוצת בני אדם מסוימת להיות נוכחים בעת הדיון, כולו או חלקו.

50. (א) פסיכולוג-מומחה כמשמעותו בצו שהותקן לפי סעיף זה אינו חייב למסור ראיה על דבר הנוגע לאדם שנוזקק לשירותו והדבר הגיע אליו תוך עבודתו כפסיכולוג והוא מן הדברים שלפי טיבם נמסרים לפסיכולוג בדרך כלל מתוך אמון שישמרם בסוד, אלא אם ויתר האדם על החסיון או שמצא בית המשפט כי הצורך לגלות את הראיה לשם עשיית צדק עדיף מן הענין שיש לא לגלותה.

עדות פסיכולוג

(ב) הוראות סעיף קטן (א) יחולו גם לאחר שחדל העד להיות פסיכולוג-מומחה.

(ג) (1) נטען חסיון לפי סעיף זה, יהיה הדיון בטענה בדלתיים סגורות; החליט בית-המשפט לשמוע את העדות, ישמע אותה בדלתיים סגורות, אלא אם כן הורה לדון בעניין, כולו או חלקו, בפומבי;

(2) התקיים דיון כאמור בפסקה (1) בדלתיים סגורות, רשאי בית המשפט להרשות לאדם מסוים או לקבוצת בני אדם מסוימת להיות נוכחים בעת הדיון, כולו או חלקו.

(ד) שר הבריאות יתקין בהסכמת שר המשפטים, צו שיגדיר מיהו פסיכולוג-מומחה לענין סעיף זה.

50א. (א) עובד סוציאלי כהגדרתו בחוק העובדים הסוציאליים, תשנ"ו-1996, אינו חייב

עדות עובד סוציאלי
(תיקון מס' 12)
תשנ"ו-1996

למסור ראייה על דבר הנוגע לאדם שנוזק לשירותו והדבר הגיע אליו תוך עיסוקו כעובד סוציאלי והוא מן הדברים שלפי טיבם נמסרים לעובד סוציאלי בדרך כלל מתוך אמון שישמרם בסוד, אלא אם כן ויתר האדם על החסיון או שבית המשפט מצא כי הצורך לגלות את הראיה לשם עשיית צדק עדיף על הענין שיש שלא לגלותה.

(ב) הוראות סעיף קטן (א) יחולו גם לאחר שחל העד להיות עובד סוציאלי.

(ג) (1) נטען חסיון לפי סעיף זה, יהיה הדיון בדלתיים סגורות; החליט בית המשפט לשמוע את העדות, ישמע אותה בדלתיים סגורות, אלא אם כן הורה לדון בעניין, כולו או חלקו, בפומבי; (2) התקיים דיון כאמור בפסקה (1) בדלתיים סגורות, רשאי בית המשפט להרשות לאדם מסוים או לקבוצת בני אדם מסוימת להיות נוכחים בעת הדיון, כולו או חלקו.

50. (א) בסעיף זה – "בעל מקצוע" – רופא לעניין טיפול נפשי, פסיכולוג או עובד סוציאלי כמשמעותם בסעיפים 49, 50 או 50א, בהתאמה; "חוק זכויות נפגעי עבירה" – חוק זכויות נפגעי עבירה, התשס"א-2001; "חוק השיפוט הצבאי" – חוק השיפוט הצבאי, התשט"ו-1955; "עבירת מין או עבירת אלימות חמורה במשפחה" – עבירה המנויה בתוספת הראשונה ג' לחוק זכויות נפגעי עבירה ועבירה המנויה בתוספת החמישית א' לחוק השיפוט הצבאי.

(ב) על אף האמור בסעיפים 49, 50 ו-50א, בהליך פלילי בעבירת מין או בעבירת אלימות חמורה במשפחה, לעניין ראייה על דבר הנוגע לנפגע עבירה שנוזק לשירותו של בעל מקצוע, יחולו הוראות אלה:

(1) בהליך פלילי שהוגש בו כתב אישום בעבירה כאמור וההגנה מבקשת לגלות את הראיה, בעל המקצוע אינו חייב למסור את הראיה אלא אם כן נפגע העבירה ויתר על החיסיון או שבית המשפט מצא כי הראיה עשויה להועיל להגנת הנאשם ומידת התועלת שבה להגנה עולה על העניין שיש לא לגלותה, ובכלל זה על הפגיעה שעלולה להיגרם מגילוייה לנפגע העבירה ולשיקומו, או שהיא חיונית להגנת הנאשם;

(2) בהליך פלילי שנחקר בו עבירה כאמור ולפי בקשת רשות חוקרת הורה בית המשפט על גילוי ראייה לפי הוראות סעיף 49(א), 50(א) או 50א(א), או שנפגע העבירה ויתר על החיסיון – עם הגשת כתב האישום יחול על הראיה חיסיון כאמור באותם סעיפים, אלא אם כן מתקיים אחד מאלה:

(א) הראיה חיונית להוכחת האישום;

(ב) הראיה עשויה להועיל להגנת הנאשם ומידת התועלת שבה להגנה עולה על העניין שיש לא לגלותה, ובכלל זה על הפגיעה שעלולה להיגרם מגילוייה לנפגע העבירה ולשיקומו, או שהיא חיונית להגנת הנאשם;

(3) תובע לא ימסור ראייה כאמור בפסקה (2), אלא אם כן פרקליט מחוז, משנהו או ממונה בכיר בפרקליטות שפרקליט המחוז הסמיכו לעניין זה, ראש יחידת תביעות במשטרת ישראל או סגנו או פרקליט צבאי או סגנו, לפי העניין, אישר כי החיסיון אינו חל על הראיה; לנאשם יינתן מידע על קיום ראייה שלא נמסרה כאמור;

(4) בקשה לגילוי ראייה שלא נמסרה לפי הוראות פסקה (2) תידון בדרך שבה נדונות בקשות לפי סעיף 49(א), 50(א) או 50א(א), ותיבחן בהתאם להוראות פסקה (1).

(ג) בהליך פלילי בעבירת מין או בעבירת אלימות חמורה במשפחה, בטרם יחליט בית המשפט לגלות ראייה חסויה על דבר הנוגע לנפגע עבירה שנוזק לשירותו של בעל מקצוע –

(1) ייתן בית המשפט לנפגע העבירה זכות להביע את עמדתו, וייתן גם לבעל המקצוע הזדמנות להביע את עמדתו, והכול לפי הוראות סעיף 13א(ו) לחוק זכויות נפגעי עבירה או סעיף 513ג(ו) לחוק השיפוט הצבאי, לפי העניין;

(2) יסקול בית המשפט את הפגיעה שעלולה להיגרם מגילוי הראיה לנפגע העבירה ולשיקומו, ובעניין קטין – יסקול גם את הפגיעה בטובת הקטין, ויחולו הוראות סעיף 13א(ו) לחוק זכויות נפגעי עבירה או סעיף 513ג(ו) לחוק השיפוט הצבאי, לפי העניין;

(3) הוגשה הבקשה לגילוי הראיה בשלב החקירה – יבחן בית המשפט גם את קיום התנאים שבסעיף 13א(ב) לחוק זכויות נפגעי עבירה או בסעיף 513ג(ב) לחוק השיפוט הצבאי, לפי העניין.

51. כהן דת אינו חייב למסור עדות על דבר שנאמר לו בוידוי ואשר גילוי אסור עליו לפי דיני דתו.

52. הוראות פרק זה יחולו הן על מסירת ראיות בפני בית משפט ובית דין והן על מסירתן בפני רשות, גוף או אדם המוסמכים על פי הדין לגבות ראיות; ובמקום שמדובר בפרק זה ב"בית משפט" – גם בית דין, גוף או אדם כאמור במשמע.

פרק ד': משקלן של ראיות

53. ערכה של עדות שבעל-פה ומהימנותם של עדים הם ענין של בית המשפט להחליט בו על פי התנהגותם של העדים, נסיבות הענין ואותות האמת המתגלים במשך המשפט.

חסיון ראיות לעניין עדות בעל מקצוע בהליכים פליליים שעניינם עבירת מין או עבירת אלימות חמורה במשפחה

עדות כהן דת

תחולה

משקלה של עדות

54. פסק בית משפט במשפט אזרחי באחד המקרים שלהלן על פי עדות יחידה שאין לה סיוע, והעדות אינה הודיית בעל דין, יפרט בהחלטתו מה הניע אותו להסתפק בעדות זו; ואלה המקרים:

הכרעה על פי עדות יחידה במשפט אזרחי

- (1) העדות היא של קטין למטה מגיל 14;
- (2) העדות היא של בעל דין או של בן-זוג, הורו, אחיו או אחותו של בעל דין;
- (3) העדות היא של אדם המעוניין בתוצאות המשפט לטובת בעל הדין שקרא אותו להעיד;
- (4) התובענה היא נגד עזבון, קטין, חולה נפש או נעדר;
- (5) נסיבות אחרות שבהן דרוש, לדעת בית המשפט, פירוט כאמור.

54א. (א) בית המשפט לא ירשיע נאשם על סמך עדותו היחידה של שותפו לעבירה, אלא אם מצא בחומר הראיות דבר לחיזוקה; ואולם אם היה השותף עד מדינה - טעונה עדותו סיוע; לענין זה, "עד מדינה" - שותף לאותה עבירה המעיד מטעם התביעה לאחר שניתנה או שהובטחה לו טובת הנאה.

הכרעה על-פי עדות יחידה במשפט פלילי (תיקון מס' 7) תשמ"ב-1982 ת"ט תשמ"ב-1982

(ב) הרשיע בית משפט במשפט על עבירה לפי סימן ה' לפרק י' לחוק העונשין, תשל"ז-1977, על פי עדות יחידה של הנפגע, יפרט בהכרעת הדין מה הניע אותו להסתפק בעדות זו.
(ג) אין בהוראות סעיף זה כדי לגרוע מהאמור בסעיף 11 לחוק לתיקון דיני הראיות (הגנת ילדים), תשט"ו-1955.

55. (א) בית המשפט השומע עדותו של קטין, שאינו בר-אחריות פלילית בשל גילו, יזהירו תחילה בלשון המובנת לקטין, שעליו להעיד את האמת, את כל האמת ואת האמת בלבד.
(ב) לא יורשע אדם על סמך עדות יחידה של קטין שאינו בר-אחריות פלילית בשל גילו, אלא אם כן יש בחומר הראיות דבר לחיזוקה.

עדות קטין שאינו בר-אחריות פלילית (תיקון מס' 9) תשמ"א-1991

56. ראיה שאינה קבילה במשפט פלילי ונתקבלה בטעות או בהיסח הדעת, לא תשמש הוכחה לאשמה ואין לבסס עליה שום פסק-דין; אף על פי כן, העובדה שבית המשפט שמע את הראיה לא תפסול את פסק-הדין, אלא אם סבור בית המשפט שהנאשם לא היה מורשע אילולא נמסרה אותה ראיה או שאין ראיה מספקת אחרת זולתה לתמוך בה את ההרשעה.

ראיה שנתקבלה שלא כדין

56א. (א) בית המשפט הדן במשפט פלילי רשאי שלא לקבל ראיה שהושגה שלא כדין, ובכלל זה הודעת נאשם או עד, חפץ או כל ראיה אחרת, אם שוכנע שקבלתה במשפט תפגע באופן מהותי בזכות להליך הוגן, בשים לב לאופייה ולחומרתה של ההפרה, למידת ההשפעה של ההפרה על הראיה שהושגה ולעניין הציבורי שבקבלת הראיה או באי-קבלתה; בסעיף קטן זה, "הפרה" - השגת ראיה שלא כדין.
(ב) אין באמור בסעיף קטן (א) כדי לפגוע בכללים לפסילת ראיות הקבועים בהוראות חיקוק אחרות.

סמכות לפסילת ראיה שהושגה שלא כדין

57. סתירות בעדותם של עדים אין בהן, כשלעצמן, כדי למנוע את בית המשפט מקביעת עובדות שלגביהן חלו הסתירות.

ראיות סותרות

57א. (א) נמצא על טובין או על אריותם או על מה שמחובר או נספח אליהם שמו של יצרן, מגדל או אורז (להלן - יצרן), שם עסקו או סימן מסחר שלו, או שם או סימן אחר שיש בו כדי לזהותו, יהיה בכך ראיה לכאורה שייצר, גידל או ארז את הטובין.
(ב) נמצא על טובין או על אריותם או על מה שמחובר או נספח אליהם שמו של משווק, שם עסקו או סימן מסחר שלו, או שם או סימן אחר שיש בו כדי לזהותו, ולא נמצא עליהם שמו של יצרן, יראו את המשווק לכל ענין כאילו הוא היצרן, זולת אם גילה לקונה, או למי שהוסמך לכך כדין, את זהות היצרן, משנדרש לכך.

חזקת יצרן (תיקון מס' 1) תשל"ג-1973

57א1. מצרך מזון שלא צויין בו תאריך ייצור - חזקה שיוצר תוך השנה שקדמה לגילוי העבירה שנעברה בו.

חזקת זמן ייצור (תיקון מס' 7) תשמ"ב-1982

פרק ה': שונות

57. כל דין הוא מן המפורסמות שאינן צריכות ראיה, אם אין הוראה אחרת משתמעת. הדין הוא כמפורסמות (תיקון מס' 6) תשמ"א-1981
57. מקום שחיקוק מתיר או מחייב להמציא מסמך על ידי הדואר, בין שהוא נוקט לשון "המצאה" ובין שהוא נוקט לשון "נתינה" או "שליחה" או לשון אחרת, רואים את ההמצאה - אם אין הוראה אחרת משתמעת - כמבוצעת – המצאה על-ידי הדואר (תיקון מס' 6) תשמ"א-1981
- (1) אם דוור מכתב המכיל את המסמך והמען על המכתב היה כשורה ודמי המשלוח שולמו מראש או שהמכתב היה פטור מתשלום דמי דואר או נושא עליו סימן המעיד כי הוא נשלח בשירות המדינה;
- (2) במועד שבו היה המכתב מגיע לתעודתו בדרך הרגילה של הדואר, אם לא הוכח היפוכו של דבר.
58. שר המשפטים רשאי לקבוע, בתקנות, את שיעור השכר שיגבה עורך דין בעד שירותיו לפי סעיף 15 ואת האגרות שיש לשלם בעד אישור לפי סעיף 15 שלא על-ידי עורך דין. אגרות
59. (א) שר המשפטים רשאי להתקין תקנות לענין פקודה זו. תקנות
- (ב) תקנות לענין סעיף 19 יהיו מחייבות במידת האפשר לפי הנסיבות; התקנות שבתוספת השניה יעמדו בתקפן במידה שלא שונן, או כל עוד לא בוטלו, בתקנות שהתקין השר לפי סעיף זה.
60. הוראות פקודה זו יחולו בהליכים לפני כל בית משפט כמשמעותו בחוק בתי המשפט, תשי"ז-1957, והוא כשאין הוראה אחרת לענין זה. תחולה

תוספת ראשונה

(סעיף 24)

[טופס חוות דעת]

[טופס תעודת רופא]

[טופס תעודת עובד הציבור]

תוספת שניה

(סעיף 59(ב))

תקנות

1. בתקנות אלה – הגדרות
- "משביע" - רשם או שופט בית משפט שלום המשביע אדם או מקבל ממנו תצהיר; "תצהיר" - לרבות תעודה או מסמך שעליהם בא תצהיר.
2. בתצהיר יפורשו שמו המלא של המצהיר, עסקו או מקצועו ומענו. שמו ומענו של צורתו של תצהיר
3. תצהיר יכול שיהא ערוך בגוף מדבר או בגוף נסתר, ומותר לחלקו לשם הנוחות לסעיפים מסומנים במספרים סידוריים.
4. כל ביני-שיטין, שינוי, מחק או טשטוש, שחלו בתצהיר לפני שנשבעו עליו, טעונים קיום בידי המשביע, בחתימת שמו, או ראשי תיבות של שמו, בשוליים שלצדו. תיקונים צריכים קיום
5. אם התצהיר אינו ניתן לקריאה או קשה לקריאה, או שלדעת הנדרש להשביע הוא כתוב באופן המקל שינוי-מרמה, רשאי הוא לסרב להשביע ורשאי לבקש שהתצהיר ייכתב שנית. תצהיר שאינו ניתן לקריאה
6. המצהיר יחתום על התצהיר במעמד השבועה, ואם אינו יכול לכתוב, יטבע בו סימנו במעמד המשביע. חתימת המצהיר
7. בסמוך לסופו של תצהיר ולשולי הנייר תבוא מודעת ההשבעה, כתובה בלי ביני-שיטין, שינוי, מחק או טשטוש וחתימה בידי המשביע; במודעה יפורשו – מודעת ההשבעה
- (1) שמותיהם של המצהיר והמשביע;
- (2) תאריך ההשבעה ומקומה;

- (3) שהשבועה על התצהיר ניתנה בפני המשביע ;
- (4) אם המצהיר הוא עיוור או אינו יודע קרוא וכתוב - שאמנם כן הוא ושהתצהיר נקרא באזניו במעמד המשביע ונראה שהמצהיר הבין את תכנו, ואם טבע המצהיר את סימנו במקום חתימה - שאמנם כך עשה במעמד המשביע ;
- (5) פרטים נחוצים אחרים.
8. נצטרפו מצהירים אחדים לשבועה על תצהיר אחד, ייכתבו במודעת ההשבעה שמות כולם ויפורש שכל אחד מהם נשבע על אמיתות העניינים שאמר בתצהיר.
9. המשביע לא ירשה שינוי בתצהיר בלי שיושבע עליו שנית, ואם כבר הוספה על התצהיר מודעת ההשבעה, יוסיף עליו מודעה חדשה שיצויין בה השינוי ; הוא גם רשאי שלא להרשות שבועה חדשה, אלא לדרוש שהתצהיר ישוב וייכתב מחדש.
10. המוסר תצהיר בשבועה ינקוט לשון ברוח זו :
- "אני נשבע באלוהים, כי זה שמי וזו חתימתי (או : סימני) (והנשבע יצביע על חתימתו או על סימנו), וכי האמור בתצהירי זה (או במסמך אחר, לפי הענין) הוא נכון".
- המוסר תצהיר בהן צדק ינקוט לשון ברוח זו :
- "אני מצהיר בהן צדק כי זה שמי וזו חתימתי (או : סימני) (והמצהיר יצביע על חתימתו או על סימנו), וכי האמור בתצהירי זה הוא נכון".
- ואם היה התצהיר בהצהרה שלא בשבועה ושלא בהן צדק יוסיף מלים אלה :
- "אני מוסר הצהרה זו מתוך אמונה בלב שלם שהיא נכונה".

תצהיר משותף

שינוי בתצהיר

נוסח השבועה

יעקב ש' שפירא
שר המשפטים

חוק לתיקון דיני הראיות (הגנת ילדים), תשט"ו-1955*

1. בחוק זה – "אח" – לרבות אח חורג;	הגדרות (תיקון מס' 9) תשס"ג-2003
"בן משפחה" – הורה, הורה של הורה, אח, גיס, דוד, או צאצא של כל אחד מאלה;	(תיקון מס' 12) תשס"ה-2005
"הורה" – לרבות בן זוגו של הורה, מי שידוע בציבור כבן זוגו של הורה, הורה מאמץ או אפוטרופוס;	(תיקון מס' 9) תשס"ג-2003
"ילד" – מי שלא מלאו לו ארבע עשרה שנה; "עובד סוציאלי שמונה לפי חוק" – עובד סוציאלי שמונה לפי חוק הנוער (טיפול והשגחה), התש"ך-1960, או לפי חוק הסעד (טיפול באנשים עם מוגבלות שכלית-התפתחותית), התשכ"ט-1969, לפי העניין;	(תיקון מס' 15) תשע"א-2010 (תיקון מס' 16) תשע"ז-2017
"פגיעת איבה" – כהגדרתה בפסקאות (1) ו-(2) בסעיף 1 לחוק התגמולים לנפגעי פעולות איבה, התש"ל-1970;	(תיקון מס' 9) תשס"ג-2003
"פקיד סעד" – (נמחקה);	(תיקון מס' 15) תשע"א-2010
"עבירה נגד המוסר" – (נמחקה);	(תיקון מס' 8) תשס"א-2001
"קטין" – כהגדרתו בחוק הכשרות המשפטית והאפוטרופסות, תשכ"ב-1962;	(תיקון מס' 3) תש"ן-1989
"קלטת חקירה" – דיסקט, תקליטור וכל אמצעי אחר לאגירה ואחסון של מידע המופק ממכשיר תיעוד חזותי או קולי, המתעדים חקירת ילד, בקשר עם עבירה המנויה בתוספת;	(תיקון מס' 6) תש"ס-1999 (תיקון מס' 10) תשס"ד-2004 (תיקון מס' 13) תשס"ו-2005
"עבירה נגד הגוף" – (נמחקה);	(תיקון מס' 8) תשס"א-2001
"תאונת דרכים" – כהגדרתה בחוק הפיצויים לנפגעי תאונות דרכים, התשל"ה-1975.	(תיקון מס' 9) תשס"ג-2003
1א. (א) בסעיף זה, "עבירה נלווית" – עבירה נוספת לעבירה המנויה בתוספת, שנעברה במהלך ביצוע העבירה המנויה בתוספת או בקשר אליה, בין אם על ידי האדם החשוד בביצוע העבירה המנויה בתוספת ובין אם על ידי אדם אחר, ובלבד שהילד נחקר לפי חוק זה על העבירה המנויה בתוספת. (ב) לענין חוק זה, דין עבירה נלווית כדין עבירה המנויה בתוספת.	עבירה נלווית (תיקון מס' 8) תשס"א-2001
2. (א) אין מעידים ילד על עבירה המנויה בתוספת, שנעשתה בגופו או בנוכחותו או שהוא חשוד בעשייתה ואין מקבלים כראיה הודעתו של ילד על עבירה כאמור, אלא ברשות חוקר ילדים ובנוכחותו.	העדת ילד (תיקון מס' 6) תש"ס-1999 (תיקון מס' 8) תשס"א-2001 (תיקון מס' 17) תשע"ז-2017
(ב) הרשה חוקר ילדים עדותו של ילד, לא יהיו נוכחים בשעת גביית העדות אלא התובע, הנאשם, עורך דינו, חוקר הילדים ומי שבית המשפט הרשהו להיות נוכח; אין בהוראות סעיף קטן זה כדי לגרוע מהוראות סעיף 2ב, או מהוראות סעיף 15 לחוק זכויות נפגעי עבירה, התשס"א-2001.	(תיקון מס' 6) תש"ס-1999 (תיקון מס' 17) תשע"ז-2017
(ג) בית המשפט רשאי, ביוזמתו או לבקשת חוקר הילדים, לצוות על הפסקת גבייתת של עדות או קבלתה של הודעה כאמור בסעיף קטן (א) אם הוא סבור, לאחר ששמע את חוקר הילדים, שהמשכן עלול לגרום נזק נפשי לילד.	(תיקון מס' 2) תשכ"ג-1963 (תיקון מס' 6) תש"ס-1999 (תיקון מס' 17) תשע"ז-2017

(ד) חוקר ילדים רשאי להתנות את עדותו של ילד על עבירה המנויה בתוספת בתנאים אלה, כולם או מקצתם:

(תיקון מס' 10)
תשס"ד-2004

(1) גביית העדות שלא בנוכחות הנאשם, אלא בנוכחות סניגורו, באמצעות מערכת טלוויזיה במעגל סגור או בדרך אחרת; על עדות לפי פסקה זו יחולו הוראות סעיף 2ב(ב) עד (ד) והתקנות שהותקנו לפי הוראות סעיף קטן (ו) לחוק לתיקון סדרי הדין (חקירת עדים), התשי"ח-1957;

(תיקון מס' 17)
תשע"ז-2017

(2) גביית העדות בתוך תקופה מסוימת או לאחר תום תקופה מסוימת, שיקבע;

(3) גביית העדות שלא על דוכן העדים;

(4) גביית העדות כשהשופט ועורכי הדין אינם לבושים מדי משפט;

(5) גביית העדות בלשכת השופט;

(6) גביית העדות שלא במקום מושבו של בית המשפט; מקום העדות ייקבע על ידי בית המשפט, לאחר ששמע את עמדת חוקר הילדים;

(7) גביית העדות בנוכחות אדם המלווה את הילד לצדו במהלך עדותו, לפי בחירת הילד, אף אם הוא מעיד בדלתיים סגורות לפי כל דין.

(תיקון מס' 17)
תשע"ז-2017

(ה) לאחר תחילת עדותו של ילד, שחוקר ילדים הרשה אותה, רשאי בית המשפט, מיזמתו, או לבקשת בעל דין, הילד או הורהו, וכן לבקשת חוקר הילדים, לקבוע תנאים כאמור בסעיף קטן (ד) או לשנות תנאים שנקבעו לפי אותו סעיף קטן וכן להורות על התאמת השאלות ליכולותיו של הילד, ולתת הוראות לעניין משך החקירה הנגדית, אם הוא סבור שהמשך גביית העדות בלא תנאים, בתנאים שנקבעו או בלא הוראות כאמור עלול לגרום נזק נפשי לילד או לפגום בעדות; לא יחליט בית המשפט כאמור אלא לאחר ששמע את חוקר הילדים.

(תיקון מס' 10)
תשס"ד-2004
(תיקון מס' 17)
תשע"ז-2017

(ו) לא ייתן חוקר ילדים החלטה לפי סעיף קטן (א) ולא יתנה את עדותו של ילד כאמור בסעיף קטן (ד), ובית המשפט לא ייתן החלטה לפי סעיפים קטנים (ג) ו-(ה), אלא לאחר שנתנו לילד המסוגל לחוות דעה משלו הזדמנות להביע את עמדתו בענין עדותו ודרכי גבייתו, לפי הענין; לדעתו של הילד יינתן משקל ראוי בהתאם לגילו ולמידת בגרותו.

(תיקון מס' 10)
תשס"ד-2004

(ז) (1) החליט חוקר ילדים להרשות עדותו של ילד, עם או בלי תנאים כאמור בסעיף קטן (ד), יעריך מחדש את החלטתו סמוך לפני מתן העדות בבית המשפט.

(תיקון מס' 10)
תשס"ד-2004

(2) החליט חוקר ילדים שלא להרשות עדותו של ילד לפי חוק זה והחלטתו לא ניתנה סמוך לפני המשפט, יעריך מחדש את החלטתו סמוך לפני המשפט.

(ח) החליט חוקר ילדים להרשות עדותו של ילד לפי חוק זה, עם או בלי תנאים, רשאי בית המשפט, מיזמתו או לבקשת הילד או הורהו שאינו נאשם במשפט, מנימוקים מיוחדים שיירשמו, להורות כי ההחלטה תיבחן מחדש בידי חוקר ילדים בכיר.

(תיקון מס' 10)
תשס"ד-2004

(ט) חוקר הילדים ינמק בכתב את החלטותיו לפי סעיף זה.

(תיקון מס' 10)
תשס"ד-2004

2א. (בוטל).

(תיקון מס' 10)
תשס"ד-2004

2ב. (א) בכפוף להוראות סעיף 172 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 (להלן – חוק סדר הדין הפלילי), ילד זכאי לכך שאדם המלווה אותו, לפי בחירתו, יהיה נוכח עמו במהלך עדותו בדיון בבית המשפט אף אם הדיון נערך בדלתיים סגורות לפי כל דין, אלא אם כן החליט בית המשפט אחרת מטעמים של טובת הילד שיירשמו.

נוכחות מלווה וחוקר ילדים בעת מתן עדות של ילד
(תיקון מס' 17)
תשע"ז-2017

(ב) על אף האמור בסעיף 172 לחוק סדר הדין הפלילי, חוקר הילדים שחקר ילד בעבירה המנויה בתוספת יהיה נוכח במהלך עדותו של הילד בבית המשפט, אלא אם כן הודיע חוקר הילדים כי קיימת מניעה לכך או אם החליט בית המשפט אחרת, מטעמים מיוחדים שיירשמו.

2ג. (א) הרשה חוקר ילדים, לפי הוראות סעיף 2, את עדותו של ילד שהוא נפגע בעבירה המנויה בתוספת או שעבירה המנויה בתוספת נעשתה בנוכחותו, לא יחקור הנאשם בעצמו את הילד, אלא סניגורו.

איסור חקירה נגדית בידי נאשם
(תיקון מס' 17)
תשע"ז-2017

(ב) לא היה הנאשם מיוצג בהליך שאמור להעיד בו ילד כאמור בסעיף קטן (א), ימנה לו בית המשפט סניגור לייצגו בעת חקירת הילד; סירב הנאשם למינוי סניגור, יודיע לו בית המשפט כי בהתאם להוראות סעיף זה אין הוא רשאי לחקור בעצמו את הילד.

3. (א) שר המשפטים ימנה חוקרי ילדים לצורך חוק זה, בהמלצת ועדה (בסעיף זה – הוועדה), שחבריה הם:

מינוי חוקרי ילדים
(תיקון מס' 17)
תשע"ז-2017

(1) נשיא בתי המשפט לנוער או שופט נוער שימנה נשיא בתי המשפט לנוער, והוא יהיה יושב ראש הוועדה;

(2) מנהל השירות לחקירות ילדים וחקירות מיוחדות במשרד העבודה הרווחה

והשירותים החברתיים או חוקר ילדים בכיר מטעמו ;
(3) קצין משטרה בכיר, שימנה השר לביטחון הפנים ;
(4) עובד משרד החינוך שהוא איש חינוך, שימנה שר החינוך ;
(5) עובד משרד הבריאות שהוא פסיכיאטר או פסיכולוג, המומחה לילדים ולנוער, שימנה שר הבריאות.
(ב) החלטות הוועדה יתקבלו ברוב דעות ; היו הדעות שקולות, תכריע דעתו של יושב ראש הוועדה.
(ג) הוועדה רשאית לקבוע את סדרי דיוניה ועבודתה ככל שלא נקבעו בידי שר המשפטים.

א3. שר הרווחה, בהתייעצות עם הוועדה האמורה בסעיף 3, ימנה מבין חוקרי הילדים, חוקר ילדים בכיר לצורך חוק זה.

מינוי חוקר ילדים
בכיר
(תיקון מס' 10)
תשס"ד-2004

4. פרט לחקירה בעדות שחוקר הילדים הרשה אותה לפי סעיף 2, אין חוקרים ילד בעבירה המנויה בתוספת, אלא על ידי חוקר ילדים ; אולם הוראה זו לא תחול –
(1) על שאלות הנשאלות בשעת מעשה העבירה או תיכף לאחריה, או משהתעורר חשש סביר שנעברה עבירה כזאת ;
(2) על שאלות ששאל האב, האם, האפוטרופוס, האדם שהילד נמצא בפיקוחו או ברשותו, או רופא.

חקירה על ידי חוקר ילדים בלבד
(תיקון מס' 6)
תשס"ט-1999
(תיקון מס' 8)
תשס"א-2001

א4. (א) ילד שיש לחקרו בעבירה המנויה בתוספת שאין הוא חשוד בביצועה, יוזמן לחקירה ויחקר בידיעת הורהו.

הזמנת ילד לחקירה
(תיקון מס' 12)
תשס"ה-2005

(ב) על אף הוראת סעיף קטן (א), מותר להזמין ילד לחקירה כאמור באותו סעיף קטן בלא הודעה להורהו ומותר לחקרו, אף בלא ידיעת ההורה, אם מתקיים אחד מאלה :

(1) הילד ביקש כי לא תימסר להורהו הודעה על חקירתו ; הודעה על החקירה תימסר לעובד סוציאלי שמונה לפי חוק, לכל המאוחר עם תום החקירה, והוא רשאי להורות, על אף בקשת הילד, כי תימסר הודעה להורה, אם סבר כי טובת הילד מחייבת זאת ;

(תיקון מס' 15)
תשס"א-2010

(2) לדעת הקצין הממונה על חקירת העבירה, לאחר שהתייעץ עם חוקר הילדים, הזמנת הילד בהודעה להורהו תעכב את חקירת העבירה בשל קושי להודיע להורה במאמץ סביר, ויש יסוד סביר להניח שהעיכוב יסכל את חקירת העבירה או יסכל מניעה של פשע ; ואולם, בכפוף להוראות סעיף זה, הודעה על החקירה תימסר לבגיר האחראי על הילד באותה העת או לקרוב בגיר של הילד, ככל הניתן בנסיבות הענין, וכן תימסר הודעה להורהו מוקדם ככל האפשר ;

(תיקון מס' 14)
תשס"ח-2008

(3) לדעת הקצין הממונה על חקירת העבירה, לאחר שהתייעץ עם עובד סוציאלי שמונה לפי חוק, נכון לעשות כן על יסוד אחד מאלה :

(תיקון מס' 14)
תשס"ח-2008
(תיקון מס' 15)
תשס"א-2010

(א) טעמים של טובת הילד, או טעמים של טובת החקירה שאין בהם פגיעה בטובת הילד, בשל היות החשוד בביצוע העבירה בן משפחתו של הילד ;

(ב) חשש לפגיעה בשלומה הגופני או הנפשי של הילד.

(ג) חדל להתקיים הטעם שהצדיק חקירת ילד בלא ידיעת הורהו כאמור בסעיף קטן (ב), יודיע הקצין הממונה על חקירת העבירה להורה על חקירת הילד, אם אין מניעה אחרת להודיע עליה לפי סעיף זה.

(תיקון מס' 14)
תשס"ח-2008

(ד) הוראות סעיף זה וסעיף 4ב יחולו גם לענין פעולות חקירה כאמור בסעיף 7.

(ה) הוראות סעיף זה יחולו גם על זימון ילד לתחנת המשטרה לפי סעיף 68(א) בחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה – מעצרים), התשנ"ו-1996, בענין חקירה בעבירה המנויה בתוספת.

א4.1 (א) בסעיף זה, "התקופה הקובעת" – התקופה שמיום כ"ב בתשרי התשפ"ד (7 באוקטובר 2023) עד תום שנה מיום תחילתו של חוק לתיקון דיני הראיות (הגנת ילדים) (תיקון מס' 19 – הוראת שעה – חרבות ברזל), התשפ"ד-2023.

התייעצות עם חוקר ילדים לפני הזמנת ילד לחקירה בעבירה בקשר למעשה טרור או לפגיעת איבה – הוראת שעה

(ב) לא יוזמן ילד לחקירה כאמור בסעיף 4א(א), בעבירה כמפורט להלן, אלא לאחר שהקצין הממונה על חקירת העבירה התייעץ עם חוקר ילדים :

- (1) עבירה המנויה בפרט (א) לתוספת, בקשר למעשה טרור או לפגיעת איבה, שבוצעה בתקופה הקובעת ושהילד אינו חשוד בביצועה;
- (2) עבירה המנויה בפרט (ח) או (ט) לתוספת.
- (ג) שר המשפטים, בהסכמת שר הרווחה והביטחון החברתי ובאישור ועדת החוקה, חוק ומשפט של הכנסת, רשאי –
- (1) להאריך, בצו, את התקופה הקובעת, בתקופות נוספות שלא יעלו על שנה אחת בכל פעם;
- (2) לקבוע, בצו, תאריכים נוספים שבעניינם יחול פרט (ט) לתוספת.

34. (א) בסעיף זה, "מקום שהות" – מקום שבו שוהה ילד לצורך חינוכי או טיפולי, שאינו טיפול רפואי, לרבות בית ספר, גן ילדים או קייטנה.

הוצאת ילד ממקום שהותו לצורך חקירה (תיקון מס' 12) תשס"ה-2005

(ב) התקיים תנאי המצדיק חקירת ילד בעבירה המנויה בתוספת שאין הוא חשוד בביצועה, בלא ידיעת הוריו כאמור בסעיף 4א, רשאי חוקר ילדים, בכפוף להוראות סעיף קטן (ג), להוציא את הילד ממקום שהותו, אף בלא ידיעת ההורה, לצורך החקירה או לצורך פעולה אחרת כאמור בסעיף 7 בקשר לעבירה כאמור, ובלבד שהילד לא יוצא ממקום שהותו בניגוד לרצונו.

(ג) חוקר ילדים לא יוציא ילד ממקום שהותו לפי הוראות סעיף זה, אלא אם כן סבר כי חקירת הילד מחוץ למקום שהותו עדיפה בנסיבות הענין על חקירתו במקום שהותו ולאחר שעשה את כל אלה:

- (1) הזדהה לפני מנהל מקום שהותו של הילד או לפני האדם האחראי על ניהול המקום באותה עת, הודיע לו כי הוא עומד להוציא את הילד מהמקום ומסר לו את פרטיו;
- (2) התייעץ עם עובדי חינוך או טיפול במקום שהותו של הילד המכירים את הילד;
- (3) הסביר לילד, בלשון המובנת לו בהתאם לגילו וליכולותיו, את מטרת הוצאתו ממקום שהותו והצורך בביצועה.

(ד) הוציא חוקר ילדים ילד ממקום שהותו כאמור בסעיף זה, ילווה הילד, ככל שהדבר אפשרי בנסיבות הענין, במהלך שהותו מחוץ למקום, גם בידי עובד חינוך או אדם אחר המוכר לו מאותו מקום (בסעיף זה – המלווה), בכפוף להוראות סעיף 5.

(ה) בלי לגרוע מהוראות כל דין, חוקר ילדים שהוציא ילד ממקום שהותו כאמור בסעיף זה יחזיר את הילד בתום החקירה לביתו, לאחר שהתייעץ עם הקצין הממונה על חקירת העבירה, או למקום שממנו הוצא הילד, או יודא כי המלווה יחזיר את הילד אל אותו המקום.

(תיקון מס' 14) תשס"ח-2008

34. אדם עם מוגבלות שכלית כהגדרתו בחוק הליכי חקירה והעדה (התאמה לאנשים עם מוגבלות שכלית או נפשית), התשס"ו-2005, שהוא ילד, ייחקר בידי חוקר ילדים שהוא חוקר מיוחד כהגדרתו בחוק האמור, ואולם יחולו הוראות חוק זה כאשר העבירה שבה נחקר הילד היא עבירה המנויה בתוספת.

חקירת ילד עם מוגבלות שכלית (תיקון מס' 13) תשס"ו-2005

74. (א) בסעיף זה, "שעות הלילה" – השעות שבין 20:00 ל-07:00.

(ב) ילד שיש לחקרו בעבירה המנויה בתוספת שאין הוא חשוד בביצועה, לא ייחקר בשעות הלילה בתחנת המשטרה או במקום אחר המשמש לחקירת הילד, ולא תימשך חקירתו במקום כאמור בשעות אלה, בעבירה שהוא אינו חשוד בביצועה.

(ג) על אף האמור בסעיף קטן (ב), ניתן לחקור ילד בעבירה שהוא אינו חשוד בביצועה בשעות הלילה באחד מאלה:

חקירת ילד בשעות הלילה (תיקון מס' 14) תשס"ח-2008

- (1) הילד הגיע מיוזמתו או לבקשתו לתחנת המשטרה או למקום אחר המשמש לחקירת הילד בשעות כאמור כדי להגיש תלונה או למסור עדות על עבירה שבוצעה;
- (2) אם העבירה שהוא היה עד לביצועה נעברה בסמוך למועד החקירה;
- (3) הקצין הממונה על חקירת העבירה, לאחר שהתייעץ עם חוקר ילדים, הורה, בהחלטה מנומקת בכתב, כי ילד ייחקר בעבירה כאמור בשעות הלילה, אם שוכנע כי דחיית החקירה עלולה להביא לאחד מאלה:

- (א) שיבוש או סיכול חקירתם או מעצרים של חשודים בעבירה המנויה בתוספת שבקשר אליה הוא נחקר כעד;
- (ב) מניעת גילוי ראיה או תפיסת חפץ הקשור לאותה עבירה;
- (ג) מניעת שחרורם של חשודים ממעצר;
- (4) הילד והוריו נתנו את הסכמתם לחקירה בשעות הלילה ובלבד שלא תתאפשר

חקירתו של הילד בשל הסכמתם כאמור אחרי השעה 00:00 ;

(5) חוקר הילדים, לאחר שהתייעץ עם הקצין הממונה על חקירת העבירה, שוכנע כי דחיית החקירה עלולה להביא לפגיעה בשלומם הגופני או הנפשי של הילד.

(ד) על אף האמור בסעיף קטן (ג), רשאי חוקר ילדים שלא לחקור ילד בשעות הלילה כאמור באותו סעיף קטן, אלא במועד מאוחר יותר שאינו בשעות הלילה, ומוקדם ככל הניתן, אם סבר כי לא ניתן לקיים את החקירה בשעות הלילה נוכח מצבו הגופני או הנפשי של הילד.

14. (א) ילד החשוד בביצוע עבירה המנויה בתוספת (בחוק זה – ילד חשוד), יוזמן לחקירה ויחקר בידיעת הורו, ואם לא ניתן לאתר את הורה הילד במאמץ סביר – בידיעת קרוב משפחה בגיר או אדם בכיר אחר המוכר לילד, ובלבד שנשמעה עמדת הילד לעניין זהות אותו בגיר (בחוק זה – קרוב אחר), אלא אם כן אין אפשרות לאתר מי מהם במאמץ סביר בנסיבות העניין.

(ב) ילד חשוד השוהה במעון יוזמן לחקירה ויחקר בידיעת מנהל המעון וכן בידיעת הורה, ואם לא ניתן לאתר את הורה הילד במאמץ סביר – בידיעת קרוב אחר, אלא אם כן אין אפשרות לאתר מי מהם במאמץ סביר בנסיבות העניין.

הודעה על חקירת ילד חשוד או על מעצרו (תיקון מס' 14) תשס"ח-2008

14. (א) על אף הוראות סעיף 4ה, רשאי הקצין המוסמך כהגדרתו בחוק הנוער (שפיטה, ענישה ודרכי טיפול), התשל"א-1971 (בחוק זה – קצין מוסמך), לאחר שהתייעץ עם חוקר ילדים, בהחלטה מנומקת בכתב, להורות על הזמנת ילד חשוד שאינו עצור לחקירה או על חקירתו, בלי להודיע על כך להורה, לקרוב אחר או למנהל מעון, לפי העניין, אם שוכנע כי הודעה כאמור עלולה –

חקירת ילד חשוד ללא הודעה להורה או לקרוב אחר (תיקון מס' 14) תשס"ח-2008

(1) לפגוע בשלומם הגופני או הנפשי של הילד או של אדם אחר ;

(2) להביא לשיבוש הליכי החקירה בשל חשד סביר כי ההורה או הקרוב האחר או בן משפחתו של מי מהם, היה צד לעבירה שבה חשוד הילד.

(ב) לצורך קבלת החלטה כאמור בפסקה (1) שבסעיף קטן (א), רשאי הקצין המוסמך להביא בחשבון הודעה מנומקת בכתב של מנהל מעון, כי יש חשש שהודעה להורה או לקרוב אחר תביא לפגיעה בשלומם הגופני או הנפשי של הילד.

(ג) (1) הורה הקצין המוסמך כאמור בסעיף קטן (א), בלא שהודיע להורה של הילד, וחלפו שמונה שעות מהגעתו של הילד לתחנת המשטרה או למקום האחר המשמש לחקירת הילד, או חדל להתקיים הטעם שהצדיק הזמנה לחקירה או חקירה בלי להודיע להורה, לפי המוקדם, תימסר להורה הילד בלא דיחוי, הודעה על הימצאותו של הילד בתחנת המשטרה או במקום אחר המשמש לחקירת הילד, ועל חקירתו ;

(2) הורה הקצין המוסמך כאמור בסעיף קטן (א) בלא שהודיע אף לקרוב אחר או למנהל המעון, לפי העניין, יחולו הוראות פסקה (1) אם חלפו שש שעות מהגעתו של הילד לתחנת המשטרה או למקום האחר המשמש לחקירת הילד כאמור בפסקה (1), או חדל להתקיים הטעם שהצדיק הזמנה לחקירה או חקירה שלא בידיעתם, לפי המוקדם.

(ד) החליט הקצין המוסמך כאמור בסעיף קטן (א), וחלף פרק הזמן כאמור בסעיף קטן (ג)(2), רשאי קצין נוער מרחבי, ובהעדרו – קצין נוער מחוזי, להאריך את פרק הזמן האמור אם שוכנע כי מתקיים אחד מאלה, ובלבד שפרק הזמן המרבי מהגעתו של הילד לתחנת המשטרה או למקום האחר המשמש לחקירת הילד לא יעלה על שמונה שעות :

(1) סכנה ממשית לשלומם של הילד או לביטחונו ;

(2) חשש לשיבוש הליכי החקירה בעבירה מסוג פשע בשל חשד סביר כי ההורה או הקרוב האחר או בן משפחתו של מי מהם היו צד לעבירה שבה חשוד הילד.

(ה) חדל להתקיים הטעם שבשלו לא נמסרה ההודעה להורה הילד או לקרוב אחר, תימסר ההודעה בלא דיחוי, אלא אם כן הופעלה סמכות כאמור בסעיף 36 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה – המעצרים), התשנ"ו-1996, או שעובד סוציאלי שמונה לפי חוק הפעיל את סמכותו לפי סעיף 11 לחוק הנוער (טיפול והשגחה), התש"ך-1960.

(תיקון מס' 15) תשס"א-2010

5. לא יהיה אדם נוכח בחקירת ילד על ידי חוקר ילדים, אלא ברשות חוקר הילדים.

נוכחות בחקירה (תיקון מס' 6) תשס"ט-1999

5א. (א) חוקר ילדים יתעד חקירת ילד הנעשית על ידו, במלואה, לרבות כל חילופי הדברים עם הילד הנחקר או בנוכחותו, כדלקמן –

תיעוד חקירה (תיקון מס' 6) תשס"ט-1999

(1) באמצעות וידאו ;

(2) בהקלטה קולית - אם אין אפשרות סבירה לתיעוד באמצעות וידאו, או אם סירב הילד להשיב לשאלות חוקר הילדים בשל השימוש בוידאו וסירובו תועד באמצעות וידאו ;

(3) בכתב - אם אין אפשרות סבירה לתיעוד בהקלטה קולית, או אם סירב הילד להשיב לשאלות חוקר הילדים בשל ההקלטה הקולית וסירובו תועד בהקלטה כאמור.

(ב) לא ייעשה כל שינוי בקלטת חקירה.

(ג) תמליל מודפס של חקירת ילד, שתיעד חוקר ילדים באמצעות וידאו או בהקלטה קולית (להלן - תמליל), יוכן בכל אחד מאלה:

(1) משהוגש כתב אישום בעבירה נושא החקירה;

(2) לפי דרישת תובע, לצורך מילוי תפקידו.

(ד) חוקר הילדים אחראי להכנתו של התמליל במקרים האמורים בסעיף קטן (ג).

(ה) בסעיף זה, "חקירת ילד" - לרבות חקירה נוספת של ילד בהתאם להוראות סעיף 10.

(ו) מיד בפתיחת החקירה, יבהיר חוקר הילדים לילד הנחקר את חשיבות תיעוד החקירה בוידאו, ויפרט את דרכי התיעוד האחרות.

5. (א) הוראות סעיפים 74 ו-75 לחוק סדר הדין הפלילי יחולו על קלטת חקירה ועל תמליל, בשינויים אלה:

(1) התובע יעביר לידי הנאשם את התמליל;

(2) הנאשם זכאי להאזין לקלטת החקירה, לצפות בה, ולהשוות את תוכנה לאמור בתמליל;

(3) הנאשם אינו זכאי להעתיק את קלטת החקירה, להוציאה ממקום הימצאה הקבוע או לקבל לידי את העתקה, אלא אם כן הורה בית משפט אחרת, מטעמים מיוחדים שיפרט; הורה בית משפט כאמור, חייב הנאשם להחזיר את קלטת החקירה וכל העתק שלה, וכן את התמליל, לתיק בית המשפט, בתום ההליך המשפטי, אלא אם כן קבע בית המשפט מועד אחר להחזרתם כאמור.

(ב) לענין סעיף זה, "הנאשם" - לרבות מי שפועל מטעמו כמפורט בסעיף 74(א) לחוק סדר הדין הפלילי.

דרכי העיון בהקלטה
(תיקון מס' 6)
תש"ס-1999
(תיקון מס' 17)
תשנ"ז-2017

5. (א) על אף הוראות סעיף 5, ילד חשוד שהוזמן לחקירה בידיעת הורו או קרוב אחר או שנמסרה הודעה על חקירתו לאחד מהם, לפי הוראות סעיף 4(א) עד (ג), זכאי שהורו או קרוב אחר יהיה נוכח בחקירתו וכן זכאי הוא להיוועץ במי מהם, ככל הניתן לפני תחילת החקירה, אלא אם כן הביע הילד התנגדות לכך מנימוק סביר או אם היה מוחזק במעצר, והכל, אם סבר הקצין המוסמך, לאחר שהתייעץ עם חוקר ילדים, כי אין במתן אפשרות לנוכחות ההורה או הקרוב האחר כאמור כדי להביא לאחד מאלה:

(1) פגיעה בטובת החקירה או בטובת הילד;

(2) אחד הטעמים המנויים בסעיף 14(א);

(3) אחד הטעמים המנויים בסעיף קטן (ג) 2(א) עד (ה);

(4) חשיפת עניין הנוגע לצנעת חייו של קטין אחר.

(ב) הורה או קרוב אחר של ילד חשוד שהתקיימו לגביו הוראות סעיף קטן (א), יוזמן להיות נוכח בחקירה והחקירה תעוכב עד להגעתו.

(ג) על אף הוראות סעיף קטן (ב), רשאי הקצין המוסמך, לאחר שהתייעץ עם חוקר ילדים, להורות, בהחלטה מנומקת בכתב, על התחלת חקירתו של קטין כאמור באותו סעיף קטן בלי להמתין לנוכחות ההורה או קרוב אחר -

(1) אם ההורה או הקרוב האחר לא הגיע לחקירה בתוך זמן סביר בנסיבות העניין מהמועד שבו הוזמן;

(2) אם שוכנע כי המתנה כאמור עלולה להביא לאחר מאלה, ובלבד שחקירת הילד בלא נוכחות ההורה או קרוב אחר תימשך רק כל עוד מתקיים הטעם שהצדיק את אי-המתנה כאמור;

(א) פגיעה בשלומה הגופני או הנפשי של הילד;

(ב) סיכול או שיבוש של החקירה או של חקירתם או מעצרים של חשודים נוספים בקשר לאירוע שלגביו נחקר הילד;

(ג) מניעת גילוי ראיה או תפיסת חפץ הקשור לעבירה שהילד חשוד בביצועה;

(ד) סיכול של מניעת עבירות נוספות;

נוכחות הורה או קרוב
אחר בחקירת ילד
חשוד
(תיקון מס' 14)
תשס"ח-2008

(ה) מניעת שחרור ממעצר של הילד או של חשודים אחרים;

(3) לא ניתן לאתר מי מהם במאמץ סביר.

(ד) הורה הקצין המוסמך על חקירת ילד חשוד בלא הזמנת הורו או קרוב אחר להיות נוכח עמו בחקירה כאמור בסעיף קטן (א), ינמק את החלטתו והיא תתועד בכתב.

(ה) הוחל בחקירתו של ילד חשוד בלי להמתין לנוכחותו של הורה או של קרוב אחר מאחד הטעמים האמורים בסעיף קטן (ג), והגיע הורה של הילד או קרוב אחר לתחנת המשטרה או למקום האחר המשמש לחקירת הילד במהלך החקירה, יורשה אותו אדם להיות נוכח בהמשך חקירת הילד וחוקר הילדים ייתן לילד הזדמנות להיוועץ באותו אדם במועד האפשרי הראשון בהתאם למהלך החקירה.

(ו) נכח הורה של ילד או קרוב אחר בחקירת הילד, לא יתערב במהלך החקירה ולא יצא מחדר החקירה, אלא אם כן התיר לו חוקר הילדים לעשות כן ובתנאים שיקבע; בטרם תחל חקירת ילד בנוכחות הורה או קרוב אחר, יודיע חוקר הילדים להורה או לקרוב האחר, לפי העניין, על המגבלות החלות עליו כאמור.

(ז) ראה חוקר הילדים כי הורה של ילד או קרוב אחר הנוכח בחקירת הילד מפריע לחקירה באופן שאינו מאפשר לנהלה, מתערב בחקירה אף שהורה שלא לעשות כן או מאיים על הילד באופן ישיר או מרומז, רשאי חוקר הילדים, בהחלטה מנומקת בכתב, להרחיק את ההורה או הקרוב האחר מן החקירה.

ד5. (א) בטרם ייחקר ילד חשוד, יודיע חוקר הילדים לילד, בלשון המובנת לו בהתחשב בגילו ובמידת בגרותו, על זכויותיו המפורטות להלן, נוסף על חובותיו על פי כל דין כלפי הילד בהיותו חשוד:

הודעה לילד חשוד על זכויותיו בטרם חקירתו (תיקון מס' 14) תשס"ח-2008

(1) זכותו להיוועץ בעורך דין ביחידות, ולהיות מיוצג על ידי סניגור, וכן זכאותו לייצוג לפי חוק הסניגוריה הציבורית, התשנ"ו-1995;

(2) זכותו לנוכחות הורה או קרוב אחר בחקירתו, כאמור בסעיף ג5.

(ב) בטרם ייחקר ילד חשוד עצור שהובא לתחנה או ילד חשוד העצור בהתאם להוראות סעיף 32 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה – מעצרים), התשנ"ו-1996, שהובא לתחנה כשהוא עצור, יודיע חוקר הילדים לסניגורו של הקטין על חקירתו, ואם אין לו סניגור יודיע כאמור לסניגוריה הציבורית כדי שתבחן את זכאותו לייצוג; בלי לגרוע מהוראות כל דין, אין בהודעה לסניגורו של הקטין או לסניגוריה הציבורית כאמור, כדי לעכב את החקירה.

(ג) שר המשפטים, בהסכמת השר לביטחון הפנים ושר הרווחה והשירותים החברתיים, יקבע הוראות בדבר נוסח הודעה כאמור בסעיף קטן (א).

ה5. ילד חשוד לא ייחקר בתחנת המשטרה או במקום אחר המשמש לחקירת ילד, בשעות הלילה (כהגדרתו בסעיף 4ד(א)), ואולם רשאי הקצין המוסמך, לאחר שהתייעץ עם חוקר ילדים, להורות, בהחלטה מנומקת בכתב, כי ילד חשוד ייחקר בשעות הלילה באחד מאלה:

חקירת ילד חשוד בשעות הלילה (תיקון מס' 14) תשס"ח-2008

(1) העבירה שהוא חשוד בביצועה נעברה בסמוך למועד עיכוב הילד או מעצרו;

(2) העבירה שהוא חשוד בביצועה היא עבירה המנויה בתוספת והקצין הממונה על חקירת העבירה שוכנע כי דחיית החקירה עלולה להביא לאחד מהמקרים המנויים בסעיף 5ג(2);

(3) הילד והורה נתנו את הסכמתם לחקירה בשעות הלילה, ובלבד שלא תתאפשר חקירתו של הילד בשל הסכמתם כאמור אחרי השעה 00:00.

10. השר לביטחון הפנים, בהסכמת שר המשפטים ושר הרווחה והשירותים החברתיים ובאישור ועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת, יקבע הוראות לעניין יישום סעיפים 4ד עד 14 ו-15 ג עד 5ה.

תקנות לעניין סעיפים 4ד עד 14 ו-15 ג עד 5ה (תיקון מס' 14) תשס"ח-2008

6. (א) לא יפרסם אדם דבר שיש בו כדי לגלות זהותו של ילד הנחקר בעבירה המנויה בתוספת, או שהעיד בקשר אליה לפני בית משפט, אלא ברשות בית המשפט.

סודיות (תיקון מס' 6) תש"ס-1999 (תיקון מס' 8) תשס"א-2001

(1א) לא יפרסם אדם קלטת חקירה או תמליל, ובכלל זה העתקם, או זכרון דברים או דין וחשבון כאמור בסעיפים 8 ו-9, אלא ברשות בית המשפט.

(תיקון מס' 6) תש"ס-1999

(2א) לענין סעיף זה, "פרסום" – הצגה, השמעה, הפצה או העברה מחוץ לבית המשפט, למעט לידי אחד מאלה או בפניו:

(תיקון מס' 6) תש"ס-1999

(1) הנאשם, סניגורו והמתמחה בעריכת דין תחת פיקוחו של הסניגור או אדם אחר המפורט בסעיף 74(א) לחוק סדר הדין הפלילי;

- (2) תובע כמשמעותו בסעיף 12 לחוק סדר הדין הפלילי ומי שמתמחה בעריכת דין תחת פיקוחו ;
- (3) חוקר ילדים ;
- (4) שוטר, הנזקק לדבר האסור בפרסום על פי סעיפים קטנים (א) או (א1), לצורך מילוי תפקידו בחקירת עבירה המנויה בתוספת ;
- (5) עובד סוציאלי שמונה לפי חוק, הנזקק לדבר האסור בפרסום על פי סעיפים קטנים (א) או (א1), לצורך מילוי תפקידו על פי חוק ;
- (6) מי שחוקר ילדים העביר אליו את קלטת החקירה, ובכלל זה את העתקה, לשם תמלול, או מי שחוקר ילדים, באישור מנהל השירות לחקירות ילדים וחקירות מיוחדות במשרד העבודה הרווחה והשירותים החברתיים, העביר אליו את קלטת החקירה כאמור, או את התמליל, לשם מחקר שמטרתו הכשרת חוקרי ילדים או פיתוח מקצועי לסיוע בעבודת חוקרי ילדים והכשרתם, והכול ובלבד שלא יועברו פרטים מעבר לאלה הנכללים בקלטת או בתמליל.
- (ב) העובר על סעיף זה, דינו – מאסר שלוש שנים או קנס כאמור בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, או שני העונשים כאחד.
- (ג) בסעיף זה, "בית המשפט" –
- (1) בטרם הוגש כתב אישום – בית משפט השלום שבאזור שיפוטו מתנהלת החקירה ;
- (2) לאחר שהוגש כתב אישום – בית המשפט שאליו הוגש כתב האישום.
- 6א. דיון בבית משפט שיש בו כדי לגלות את זהותו של ילד שנחקר בעבירה המנויה בתוספת, יתנהל בדלתיים סגורות, אלא אם כן הורה בית המשפט לנהלו, כולו או מקצתו, בפומבי.
7. נתגלה הצורך, תוך כדי חקירה משטרתית בעבירה המנויה בתוספת, לעשות פעולה המצריכה נוכחותו של ילד או השתתפותו בה, לא תיעשה הפעולה אלא בהתאם להוראותיו של חוקר ילדים.
8. (א) נערכה חקירה בעבירה המנויה בתוספת, על ידי חוקר ילדים לפי בקשת המשטרה, יגלה חוקר הילדים לפניה את פרטי חקירתו ויביא לפניה את מסקנותיו.
- (ב) הוראות סעיף 6 יחולו על דין וחשבון חוקר הילדים לפי סעיף זה, בשינויים המחוייבים לפי הענין.
9. (א) עדות בעבירה המנויה בתוספת, שתועדה בידי חוקר ילדים בהתאם להוראות חוק זה, וכן זכרון דברים או דין וחשבון לענין חקירה שתועדה כאמור, שנרשמו בידי חוקר ילדים בשעת החקירה או אחריה – כשרים להתקבל כראיה בבית משפט.
- (ב) שוכנע בית המשפט כי ננקטו כל האמצעים הסבירים לתיעוד החקירה באמצעות וידאו או הקלטה קולית בהתאם להוראות סעיף 5א, אולם הקלטת החקירה לא צלחה בשל תקלה טכנית, רשאי בית המשפט לקבל כראיה, תיעוד בכתב של החקירה שנעשה בידי חוקר הילדים, במקום קלטת חקירה.
10. הופסקה גביית עדות או קבלת הודעה כאמור בסעיף 2(ג) או שהוגשה לבית המשפט ראיה כאמור בסעיף 9, רשאים הנאשם או התובע לדרוש, וכן רשאי השופט לצוות, שחוקר הילדים יחקור את הילד חקירה נוספת וישאלו שאלה פלונית ; אולם רשאי חוקר הילדים לסרב לשאול את השאלות הנדרשות, כולן או מקצתן, אם הוא סבור ששאלתן עלולה לגרום נזק נפשי לילד.
- 10א. (א) החל בית המשפט בשמיעת עדותו של ילד נפגע עבירה או שעבירה נעשתה בנוכחותו וחוקר ילדים הרשה את עדותו לפי הוראות סעיף 2, יסיים בית המשפט, ככל האפשר, את שמיעת עדותו ביום שבו החלה ; לא הסתיימה שמיעת עדותו של הילד באותו יום, ישמע בית המשפט, ככל האפשר, את עדותו ברציפות, יום אחר יום, ככל שהדבר עולה בקנה אחד עם טובת הילד ; לא עשה כן בית המשפט, ינמק את החלטתו לשמיעה לא רצופה של העדות.

(תיקון מס' 8)
תשס"א-2001

(תיקון מס' 15)
תשס"א-2010

(תיקון מס' 17)
תשע"ז-2017

(תיקון מס' 6)
תש"ס-1999

(תיקון מס' 13)
תשס"ו-2005

דלתיים סגורות
(תיקון מס' 6)
תש"ס-1999
(תיקון מס' 8)
תשס"א-2001

נוכחותו של ילד
בפעולות חקירה
(תיקון מס' 6)
תש"ס-1999
(תיקון מס' 8)
תשס"א-2001

דין וחשבון למשטרה
(תיקון מס' 6)
תש"ס-1999
(תיקון מס' 8)
תשס"א-2001
(תיקון מס' 6)
תש"ס-1999

ראיות כשרות
(תיקון מס' 6)
תש"ס-1999
(תיקון מס' 8)
תשס"א-2001

חקירה נוספת
(תיקון מס' 2)
תשכ"ג-1963
(תיקון מס' 6)
תש"ס-1999

רציפות הדיון
(תיקון מס' 17)
תשע"ז-2017

(ב) בית המשפט, ביוזמתו או לבקשת הילד, חוקר ילדים או הורה של הילד, רשאי להפסיק או לדחות את שמיעת העדות, אם סבר שמתן העדות ברציפות מקשה על הילד.

11. לא יורשע אדם על סמך ראיה לפי סעיף 9, אלא אם יש לה סיוע בראיה אחרת.
11א. בהליך משפטי, שאינו הליך פלילי שענינו עבירה המנויה בתוספת, יחולו הוראות אלה:

עדות מסייעת

הליכים אחרים
(תיקון מס' 6)
תש"ס-1999
(תיקון מס' 10)
תשס"ד-2004

(תיקון מס' 8)
תשס"א-2001

(1) עדות בעבירה המנויה בתוספת, כאמור בסעיף 9 וכן זכרון דברים או דין וחשבון כאמור באותו סעיף, לא יתקבלו כראיה, אלא אם כן הרשה בית המשפט לקבלם כראיה;

(2) בית המשפט לא ייתן רשות כאמור בפסקה (1), אלא אם כן שוכנע, מטעמים שיירשמו, כי הדבר דרוש לטובת הילד או כדי למנוע עיוות דין;

(3) רשות כאמור בפסקה (1), יכול שתהא מוגבלת בתנאים ויכול שתוגבל לראיה מסוימת, הכל כפי שיקבע בית המשפט, תוך התחשבות בצורך למנוע את פרסום הראיה;

(4) לענין סעיף זה, "בית המשפט" – לרבות בית דין, כהגדרתו בסעיף 155(1) לחוק הירושה, תשכ"ה-1965.

12. שר המשפטים ממונה על ביצוע החוק והוא רשאי להתקין תקנות בכל הנוגע לביצועו, לרבות קביעת נהלים בענין קלטות חקירה, אחסון, שמירתן וביעורן.

ביצוע ותקנות
(תיקון מס' 6)
תש"ס-1999

13. תחילתו של חוק זה היא ביום ד' בתשרי תשס"ז (20 בספטמבר 1955).

תחילת תוקף

תוספת

(סעיף 2)

(תיקון מס' 4)
תשנ"א-1991
(תיקון מס' 8)
תשס"א-2001

- (א) עבירות לפי סעיפים 199 עד 214, 345 עד 351 לחוק העונשין.
(ב) עבירה של אחראי על קטין, כהגדרתו בסעיף 368 לחוק העונשין, שנעברה כלפי הקטין שעליו הוא אחראי, לפי סעיפים 337, 368 ו-368 לחוק האמור.

(תיקון מס' 6)
תש"ס-1999

(ג) (בוטל).

(תיקון מס' 9)
תשס"ג-2003

(ד) (בוטל).

(תיקון מס' 9)
תשס"ג-2003

(ה) (בוטל).

(תיקון מס' 9)
תשס"ג-2003

(ו) עבירה לפי סעיפים 329(א), 333, 334, 335, 361, 362, 363, 364, 365, 367, 372, 373, 374, 377 ו-382 לענין עבירה לפי סעיף 380 לחוק העונשין, שלא בקשר לתאונת דרכים, למעשה טרור או לפגיעת איבה, והחשוד בביצוע העבירה הוא הורה או אח של הילד והנפגע בעבירה הוא אחד מהם או הילד.

(תיקון מס' 11)
תשס"ה-2004

(ז) עבירה לפי סעיפים 300 עד 301 ו-305 לחוק העונשין, שלא בקשר לתאונת דרכים, למעשה טרור או לפגיעת איבה, אם בעת גביית העדות התקיים אחד מאלה:

(תיקון מס' 9)
תשס"ג-2003

(תיקון מס' 11)
תשס"ה-2004

(תיקון מס' 18)
תשנ"ט-2019

- (1) לילד לא מלאו 12 שנים והוא אינו החשוד בביצוע העבירה;
(2) לילד מלאו 12 שנים, החשוד בביצוע העבירה הוא הורה או אח של הילד והנפגע בעבירה הוא אחד מהם או הילד.

(ח) עבירה לפי סעיפים 300 עד 301, 305, 368, 372, 373 ו-374 לחוק העונשין, התשל"ז-1977, בקשר למעשה טרור או לפגיעת איבה, שבוצעה בתקופה הקובעת כאמור בסעיף 1א4 לרבות בתקופת ההארכה, אם הוארכה לפי סעיף 1א4(ג), אם הילד אינו חשוד בביצוע העבירה.

(ט) עבירה שבוצעה בקשר למעשה טרור או לפגיעת איבה, בתקופה שמיום כ"ב בתשרי התשפ"ד (7 באוקטובר 2023) עד יום כ"ד בתשרי התשפ"ד (9 באוקטובר 2023), וכן עבירה שבוצעה בקשר לאמור אף לאחר תקופה זו, אם הילד שהיה עד לה או נפגע ממנה הוא גם נפגע עבירה לפי סעיפים 369 עד 375 לחוק העונשין, התשל"ז-1977, שבוצעה באותה תקופה, והכול לגבי ילד שאינו חשוד בביצוע העבירה; לענין פרט זה, "ילד" – מי שלא מלאו לו 15 שנים.

פנחס רוזן
שר המשפטים

משה שרת
ראש הממשלה

יצחק בן-צבי
נשיא המדינה

תקנות לתיקון דיני הראיות (הגנת ילדים), תשט"ז-1956

בתוקף סמכותי לפי סעיף 12 לחוק לתיקון דיני הראיות (הגנת ילדים), תשט"ז-1956, סעיף 22 לפקודת בתי המשפט, 1940, סעיף 28 לפקודת שיפוט בתי משפט השלום, 1947, סעיף 10(א) לפקודת בתי המשפט (הוראות מעבר), תש"ח-1948, ובתוקף שאר הסמכויות הנתונות לי על פי דין, אני מתקין תקנות אלה:

1. (א) הועדה שהוקמה על פי סעיף 3 לחוק רשאית להמליץ לשר המשפטים על פיטורי חוקר נוער שנתמנה על פי הסעיף האמור.
(ב) הועדה לא תמליץ כאמור בתקנת משנה (א), אלא לאחר שנתנה לחוקר הנוער הזדמנות להשמיע את טענותיו לפניו.
2. חוקר נוער לא יחקור ילד בתחנת המשטרה, אלא אם אין אפשרות לחקור אותו במקום אחר.
3. חוקר נוער לא יחקור ילד כשהוא לבוש מדי משטרה.
- 3א. חוקר נוער יקליט חקירתו של ילד, אלא אם כן החליט חוקר הנוער שלא לעשות כן מטעמים מיוחדים שיפרט בכתב.
4. חוקר נוער שחקר ילד שנעשתה בגופו או בנוכחותו עבירה נגד המוסר, לא יחקור ילד החשוד בעשיית אותה העבירה.
5. נדרש חוקר נוער להתייצב בבית משפט ונענה והוא עובד המדינה או עובד רשות מקומית לא יצווה בית המשפט לשלם לו שכר בטלה.
6. חוקר נוער שפג תוקף מינויו לאחר שגבה עדות או חקר ילד, דינו לענין אותה עדות או אותה חקירה כדין חוקר נוער שטרם פג תוקף מינויו.
7. לתקנות אלה ייקרא "תקנות לתיקון דיני הראיות (הגנת ילדים), תשט"ז-1956".

המלצה על פיטורי חוקר נוער

איסור חקירה בתחנת המשטרה

איסור חקירה במדים

הקלטה של חקירות בידי חוקרי נוער תק' תשמ"ט-1989

הגבלה בחקירת ילדים

שכר חוקר נוער תק' תשכ"ב-1962

הוראות מעבר

השם

י' בניסן תשט"ז (22 במרס 1956)

פנחס רוזן
שר המשפטים

חוק הליכי חקירה והעדה (התאמה לאנשים עם מוגבלות שכלית או

נפשית), תשס"ו-2005

פרק א': הוראות כלליות

1. בחוק זה –
"אדם עם מוגבלות נפשית" – אדם עם לקות נפשית שבשלה מוגבלת יכולתו להיחקר או למסור עדות;
"אדם עם מוגבלות שכלית" – כל אחד מאלה:
(1) אדם עם מוגבלות שכלית-התפתחותית;
(2) אדם עם לקות שכלית אחרת שבשלה מוגבלת יכולתו להיחקר או למסור עדות;
(3) אדם עם הפרעה התפתחותית מורחבת, לרבות אדם עם אוטיזם, שבשלה מוגבלת יכולתו להיחקר או למסור עדות;
(תיקון מס' 2 תשע"ז-2017)
"אדם עם מוגבלות שכלית-התפתחותית" – מי שאובחן כאדם עם מוגבלות שכלית-התפתחותית בידי ועדת אבחון, שהוקמה לפי חוק הסעד טיפול באנשים עם מוגבלות שכלית-התפתחותית;
(תיקון מס' 2 תשע"ז-2017)
"אחראי על קטין או חסר ישע" – כהגדרתו בסעיף 368א לחוק העונשין;
"בן משפחה", שלא לענין אחראי על קטין או חסר ישע – הורה או אח כהגדרתם בחוק הגנת הילדים;
"חוות דעת" – חוות דעת של מומחה לפי פקודת הראיות;
"חוק בתי המשפט" – חוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984;
"חוק הגנת ילדים" – חוק לתיקון דיני הראיות (הגנת הילדים), התשט"ו-1955;
"חוק זכויות נפגעי עבירה" – חוק זכויות נפגעי עבירה, התשס"א-2001;
"חוק חקירת חשודים" – חוק סדר הדין הפלילי (חקירת חשודים), התשס"ב-2002;
"חוק חקירת עדים" – חוק לתיקון סדרי הדין (חקירת עדים), התשי"ח-1957;
"חוק טיפול בחולי נפש" – חוק טיפול בחולי נפש, התשנ"א-1991;
"חוק סדר הדין הפלילי" – חוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982;
"חוק הסעד טיפול באנשים עם מוגבלות שכלית-התפתחותית" – חוק הסעד (טיפול באנשים עם מוגבלות שכלית-התפתחותית), התשכ"ט-1969;
(תיקון מס' 2 תשע"ז-2017)
"חוק העונשין" – חוק העונשין, התשל"ז-1977;
"חוקר מיוחד" – חוקר שמינה שר הרווחה לפי סעיף 6;
"חוקר משטרה" – כל אחד מאלה:
(1) שוטר שמוסמך לחקור לפי סעיף 2 לפקודת הפרוצדורה הפלילית;
(2) חוקר במחלקה לחקירות שוטרים במשרד המשפטים;
(3) מי שרשאי לערוך חקירות מטעם רשות אחרת שקבע השר בצו לפי סעיף 30;
"חקירה משטרתית" – חקירה בידי חוקר משטרה;
"פסיכיאטר מחוזי" – כהגדרתו בסעיף 1 בחוק טיפול בחולי נפש;
"פקודת הפרוצדורה הפלילית" – פקודת הפרוצדורה הפלילית (עדות);
"פקודת הראיות" – פקודת הראיות [נוסח חדש], התשל"א-1971;
"פקיד סעד" – (נמחקה);
(תיקון מס' 1 תשע"א-2010)
"קלטת חקירה" – דיסקט, תקליטור וכל אמצעי אחר לאגירה ואחסון של מידע המופק ממכשיר תיעוד חזותי או קולי, שבהם תועדה חקירת אדם עם מוגבלות שכלית או אדם עם מוגבלות נפשית;
"תיעוד חזותי" – תיעוד בהקלטת תמונה וקול, בשילוב;
"תיעוד קולי" – תיעוד בהקלטת קול;

"תמליל" – תמליל מודפס של קלטת חקירה;

"השר" – שר המשפטים.

2. (א) הוראות חוק זה יחולו, לפי הענין, על חקירה והעדה של אדם עם מוגבלות שכלית או אדם עם מוגבלות נפשית, לגבי עבירה כאמור בתוספת.

היקף תחולת החוק

(ב) הוראות חוק זה לענין חקירת אדם עם מוגבלות שכלית בידי חוקר מיוחד יחולו גם במקרים המפורטים בסעיף קטן זה, ואלה הם:

(1) לגבי עבירה שאינה מנויה בתוספת, ובלבד שהאדם עם המוגבלות השכלית נחקר כחשוד באותה עבירה;

(2) לגבי עבירה נלווית, ובלבד שהאדם עם המוגבלות השכלית נחקר גם בעבירה כאמור בתוספת.

(ג) בסעיף זה, "עבירה נלווית" – עבירה נוספת לעבירה המנויה בתוספת, שנעברה במהלך ביצוע עבירה המנויה בתוספת או בקשר אליה, בין אם על ידי האדם החשוד בביצוע עבירה המנויה בתוספת ובין אם על ידי אדם אחר.

פרק ב': הליכי חקירה

סימן א': חקירת אדם עם מוגבלות שכלית

3. (א) בסעיף זה, "נחקר" – כל אדם שנגבית ממנו הודעה כמתלונן, כעד או כחשוד.

חקירה של אדם עם מוגבלות שכלית

(ב) סבר חוקר משטרה, לפני תחילת חקירה או במהלכה, כי אדם העומד להיחקר בפניו או הנחקר בפניו הוא אדם עם מוגבלות שכלית, יפנה החוקר את אותו אדם לחוקר מיוחד ולא ימשיך בחקירה.

(ג) טען נחקר שהוא חשוד (בסעיף זה – החשוד), או מי מטעמו, כי הוראות סעיף קטן (ב) חלות עליו, וסבר חוקר משטרה כי אין מקום להפנות את החשוד לחקירה בידי חוקר מיוחד, רשאי החשוד לערור לבית משפט השלום שבאזור שיפוטו מתנהלת החקירה; הדיון בערר יתקיים בתוך 24 שעות מהגשת הערר והחלטת בית המשפט תהיה סופית; לענין זה לא יובאו שבתות ומועדים במנין השעות.

(ד) אין בפניה לבית משפט כאמור בסעיף קטן (ג) כדי להוות עילה לעיכוב חקירתו של אדם כאמור באותו סעיף קטן, שנעשית שלא בידי חוקר מיוחד.

4. (א) על אף הוראות סעיף 3, רשאי חוקר משטרה לחקור אדם עם מוגבלות שכלית אם הדבר נדרש באופן מיידי כדי למנוע את סיכול החקירה או את שיבושה, סיכון לחיי אדם או לשלומם, לאפשר את מעצרו של חשודים נוספים או לשם גילוי ראיה.

חקירה דחופה של אדם עם מוגבלות שכלית

(ב) חוקר המשטרה יתעד בכתב את החקירה לפי סעיף קטן (א) וירשום את הסיבות לעריכתה.

(ג) הוראות סעיף זה והוראות סימן ב' לפרק זה באות להוסיף על הוראות חוק חקירת חשודים, ולא לגרוע מהן.

5. (א) בסעיף זה, "בן משפחה" – הורה, הורה של הורה, בן זוגו של כל אחד מאלה, אף אם אינו נשוי לו, אח או אחות, לרבות אח או אחות חורגים, וצאצאיהם של כל אחד מאלה, דוד או דודה וצאצאיהם, גיס או גיסה.

הודעה על חקירה של אדם עם מוגבלות שכלית

(ב) אדם עם מוגבלות שכלית שמונה לו אפוטרופוס ויש לחקרו בידי חוקר מיוחד כאמור בסעיף 3 (בסעיף זה – אדם עם מוגבלות שכלית), ייחקר בידיעת אפוטרופסו.

(ג) על אף הוראות סעיף קטן (ב), מותר לחקור אדם עם מוגבלות שכלית כאמור באותו סעיף קטן, אף בלא ידיעת אפוטרופסו, אם מתקיים אחד מאלה:

(1) האדם עם המוגבלות השכלית ביקש כי לא תימסר לאפוטרופסו הודעה על חקירתו; ואולם רשאי הממונה על החקירה, לאחר שנועץ בחוקר המיוחד, להורות, על אף בקשת האדם עם המוגבלות השכלית, כי תימסר הודעה לאפוטרופסו, אם סבר כי טובתו מחייבת זאת;

(2) לדעת הממונה על החקירה, לאחר שנועץ בחוקר המיוחד, חקירת האדם עם המוגבלות השכלית בידיעת אפוטרופסו תעכב את חקירת העבירה, בשל קושי להודיע לאפוטרופוס במאמץ סביר, ויש יסוד סביר להניח שהעיכוב יסכל את חקירת העבירה או ישבשה, יסכל מניעה של פשע, ייצור סיכון לחיי אדם או לשלומם, או ימנע מעצרו של חשודים נוספים או גילוי ראיה; ואולם בכפוף להוראות סעיף זה, הודעה על החקירה תימסר לאפוטרופסו של האדם עם המוגבלות השכלית מוקדם ככל האפשר;

(3) לדעת הממונה על החקירה, לאחר שנועץ בחוקר המיוחד, נכון לעשות כן על יסוד אחד מאלה:

(א) טעמים של טובת האדם עם המוגבלות השכלית או טעמים של טובת

החקירה, שאין בהם פגיעה בטובת האדם כאמור, מחמת היות החשוד בביצוע העבירה בן משפחתו של האדם עם המוגבלות השכלית, אפטרופוסו או בן משפחתו של אפטרופוסו;

(ב) חשש לפגיעה בשלומו הגופני או הנפשי של האדם עם המוגבלות השכלית.

(ד) חדל להתקיים הטעם שהצדיק חקירת אדם עם מוגבלות שכלית בלא ידיעת אפטרופוסו כאמור בסעיף קטן (ג), יודיע החוקר המיוחד על חקירת העבירה לאפטרופוס אם אין מניעה אחרת להודיע עליה לפי סעיף זה.

(ה) הוראות סעיף זה יחולו גם על זימון אדם עם מוגבלות שכלית לפי סעיף 68(א) בחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה – מעצרים), התשנ"ו-1996, לחקירה בידי חוקר מיוחד כאמור בסעיף 3.

6. שר הרווחה ימנה לענין חקירת אנשים עם מוגבלויות שכליות לפי חוק זה, חוקרים מיוחדים שהם פסיכולוגים, עובדים סוציאליים, קרימינולוגים קליניים או בעלי הכשרה בתחום החינוך המיוחד; החוקרים המיוחדים יקבלו הכשרה לצורך תפקידם, כפי שיקבע שר הרווחה בהתייעצות עם השר לביטחון הפנים.

מינוי והכשרת חוקרים מיוחדים

7. (א) חוקר מיוחד רשאי לחקור אדם עם מוגבלות שכלית שהפנה אליו חוקר משטרה כאמור בסעיף 3; לחוקר מיוחד יהיו כל הסמכויות הנתונות לקצין משטרה בדרגת מפקח ומעלה לפי סעיף 2 לפקודת הפרוצדורה הפלילית, והוראות סעיפים 2 ו-3 לפקודה האמורה יחולו על החקירה, בשינויים המחויבים; החוקר המיוחד יסביר לנחקר, בלשון המובנת לו, את האמור בסעיף 2(2) לפקודת הפרוצדורה הפלילית.

חקירה בידי חוקר מיוחד

(ב) חוקר מיוחד רשאי להיעזר באיש מקצוע המומחה בתחום המוגבלות של הנחקר, או באדם אחר שעשוי, לדעת החוקר המיוחד, לסייע לו בגביית העדות.

(ג) החוקר המיוחד יכתוב, עם סיום החקירה, חוות דעת שבה יתאר את מהלך החקירה, את קשיי התקשורת עם הנחקר ואם הסתייע באיש מקצוע כאמור בסעיף זה – גם את פרטי איש המקצוע והסיוע; החוקר רשאי להוסיף לחוות הדעת המלצות בדבר אמצעי העדה רצויים אם יעיד הנחקר בבית המשפט; הוספת ההמלצות תיעשה, במידת האפשר, לאחר שמיעת עמדת הנחקר.

8. (א) אדם עם מוגבלות שכלית זכאי לכך שאדם המלווה אותו, לפי בחירתו, יהיה נוכח בחקירה, אלא אם כן, לדעת החוקר המיוחד או החוקר, לפי הענין, מטעמים שיירשמו, עלול הדבר לפגוע בחקירה.

ליווי בחקירה של אדם עם מוגבלות שכלית

(ב) אין בסעיף זה כדי לפגוע בזכות נפגע עבירת מין או אלימות, לנוכחות מלווה בחקירה כאמור בסעיף 14 לחוק זכויות נפגעי עבירה.

(ג) בסעיף זה ובסעיף 16, "אדם המלווה אותו", "המלווה בחקירה" – למעט עורך דינו.

9. הופנה חשוד המצוי במעצר לחוקר מיוחד לפי חוק זה, יסביר החוקר המיוחד לחשוד, בלשון המובנת לו, את זכויותיו לפי חוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה – מעצרים), התשנ"ו-1996.

חקירת חשוד עם מוגבלות

10. (א) החוקר המיוחד יתעד חקירה הנעשית על ידו, במלואה, לרבות כל חילופי הדברים עם הנחקר או עם אחרים בנוכחותו, כדלקמן:

תיעוד חקירת אדם עם מוגבלות שכלית

(1) בתיעוד חזותי;

(2) בתיעוד קולי – אם אין אפשרות סבירה, בנסיבות הענין, לתיעוד חזותי, או אם סירב הנחקר להשיב לשאלות החוקר המיוחד בשל השימוש בתיעוד החזותי וסירובו תועד בתיעוד החזותי;

(3) בכתב – אם אין אפשרות סבירה לתיעוד קולי, או אם סירב הנחקר להשיב לשאלות החוקר המיוחד בשל התיעוד הקולי וסירובו תועד בתיעוד הקולי.

(ב) תועדה החקירה בתיעוד קולי בלבד, יפרט החוקר המיוחד בכתב את הטעמים לאי התיעוד החזותי; תועדה החקירה בכתב בלבד, יפרט החוקר המיוחד את הטעמים לאי התיעוד החזותי או הקולי.

(ג) לא ייעשה כל שינוי בקלטת החקירה.

(ד) תמליל יוכן בכל אחד מאלה:

(1) משהוגש כתב אישום בעבירה נושא החקירה;

(2) לפי דרישת תובע, לצורך מילוי תפקידו.

(ה) החוקר המיוחד אחראי להכנתו של התמליל במקרים האמורים בסעיף קטן (ד).

11. הוראות סעיפים 74 ו-75 לחוק סדר הדין הפלילי יחולו על תמליל ועל קלטת חקירה, בשינויים אלה:

דרכי העיון בהקלטה

- (1) (א) התובע יעביר לידי הנאשם את התמליל;
(ב) הנאשם זכאי להאזין לקלטת החקירה, לצפות בה ולהשוות את תוכנה לאמור בתמליל;
(ג) הנאשם אינו זכאי להעתיק את קלטת החקירה, להוציאה ממקום המצאה הקבוע או לקבל לידיו את העתקה, אלא אם כן הורה בית המשפט אחרת, מטעמים מיוחדים שיפרט; הורה בית המשפט כאמור, חייב הנאשם להחזיר את קלטת החקירה וכל העתק שלה, וכן את התמליל, לתיק בית המשפט בתום ההליך המשפטי, אלא אם כן קבע בית המשפט מועד אחר להחזרתם כאמור; לענין סעיף זה, "הנאשם" – לרבות מי שפועל מטעמו כמפורט בסעיף 74(א) לחוק סדר הדין הפלילי;

(2) היה הנאשם מיוצג, זכאי סניגורו, לצורך ניהול ההליך המשפטי בענינו של הנאשם, להעתיק את קלטת החקירה ולקבל לידיו את העתקה, ובלבד שלא יעבירה לנאשם או לאדם אחר.

12. התגלה הצורך, תוך כדי חקירה משטרתית, לעשות פעולה המצריכה נוכחותו של אדם עם מוגבלות שכלית שהופנה לחקירה בידי חוקר מיוחד, או השתתפותו בה, לא תיעשה הפעולה אלא בהתאם להוראותיו של החוקר המיוחד.

נוכחות אדם עם מוגבלות שכלית בפעולות חקירה

13. עם סיום החקירה, יעביר החוקר המיוחד את חומר החקירה, במלואו, ליחידה החוקרת שהפנתה את הנחקר לחוקר המיוחד.

העברת החקירה החוקרת תוקף חקירה

14. אין בהוראות חוק זה כדי לפגוע בחוקיותה של חקירה כאמור בפסקאות (1) או (2) –

- (1) של אדם כאמור בסעיף 3, שנעשתה שלא בידי חוקר מיוחד;
(2) שנעשתה בידי חוקר מיוחד, אף אם בדיעבד הסתבר כי הנחקר לא היה אדם עם מוגבלות שכלית.

15. הודה אדם עם מוגבלות שכלית בעבירה במהלך חקירה שלא על ידי חוקר מיוחד, על התביעה להוכיח מעל לכל ספק סביר שההודאה היתה חופשית ומרצון, אף אם לא העלה הנאשם טענה בענין זה.

קבילות הודאת אדם עם מוגבלות שכלית

סימן ב': חקירת אדם עם מוגבלות נפשית

16. (א) הוראות סעיף 8 יחולו גם לגבי חקירת אדם עם מוגבלות נפשית שיש לגביו ראיה, בכתב או בעל-פה, בדבר לקותו הנפשית, ושחוקר משטרה סבר כי הוא אדם עם מוגבלות נפשית או שדבר מוגבלותו הובא לידיעת חוקר המשטרה; ואולם לא תיאסר נוכחות המלווה בחקירה כאמור בסעיף 8(א), אלא באישור הקצין הממונה על החקירה.

ליווי בחקירה של אדם עם מוגבלות נפשית

(ב) בלי לגרוע מהוראות סעיף קטן (א), אדם כאמור באותו סעיף קטן זכאי לבקש מחוקר המשטרה כי דבר חקירתו יובא לידיעת מטפלו, והוא זכאי לבקש כי מטפלו ילווה אותו בחקירתו כאמור; בסעיף זה, "מטפלו" – מטפל כמשמעותו בחוק זכויות החולה, התשנ"ו-1996, המטפל בו.

17. (א) חוקר משטרה יתעד חקירת אדם עם מוגבלות נפשית שדבר מוגבלותו הובא לידיעתו, והוראות סעיף 10(א) עד (ד) יחולו, בשינויים המחויבים.

תיעוד חקירת אדם עם מוגבלות נפשית

(ב) הוראות סעיף 11 יחולו על קלטת החקירה ועל התמליל; ואולם להכנת התמליל במקרים האמורים בסעיף 10(ד) תהיה אחראית היחידה החוקרת.

(ג) הנשיאה בעלויות הכנת התמליל כאמור בסעיף קטן (ב) תהיה בהתאם להחלטת השר לביטחון הפנים יחד עם השר.

פרק ג': ההליך המשפטי

סימן א': הוראות לענין אנשים עם מוגבלות שכלית

18. (א) מצא בית המשפט כי לא ניתן להזהיר עד כאמור בסעיף 2 בחוק לתיקון דיני הראיות (אזהרת עדים וביטול שבועה), התש"ס-1980, מחמת שהעד אינו מסוגל, בשל מוגבלותו השכלית, להבין את החובה להגיד אמת, רשאי בית המשפט, אם מצא כי אין בכך כדי לסייע לגילוי האמת, שלא להזהיר עד העומד להעיד בפניו שהוא אדם עם מוגבלות שכלית.

אזהרת עד עם מוגבלות שכלית

(ב) לא יורשע אדם על סמך עדות יחידה שהתקבלה בלא אזהרה כאמור בסעיף קטן (א), אלא אם כן נמצא בחומר הראיות דבר לחיזוקה.

19. (א) (1) ראה בית המשפט כי עד שעומד להעיד בפניו או המעיד בפניו הוא אדם עם מוגבלות שכלית (בסעיף זה – העד), רשאי הוא להורות, בין ביזמתו ובין לבקשת בעל דין, לפני מתן העדות או במהלכה, שהנאשם לא יחקור את העד בעצמו.

איסור חקירה נגדית של אדם עם מוגבלות שכלית בידי הנאשם, ומינוי סניגור

(2) בית משפט לא יחליט כאמור בפסקה (1) אלא לאחר שנתן הזדמנות לבעלי הדין להשמיע את טענותיהם ובהתחשב, בין השאר, ברצונו של העד, התנהגות הנאשם בהליך, קיומה של היכרות מוקדמת בין העד לנאשם, ומידת הפגיעה

שתגרם לנאשם אם יורה בית המשפט כי לא יחקור את העד בעצמו.

(3) לא היה הנאשם מיוצג, לא יחליט בית המשפט כאמור בפסקה (1) בטרם מינה לו, בהסכמתו, סניגור לייצגו לצורך המשך ההליך המשפטי.

(ב) (1) על אף האמור בסעיף קטן (א)(1), הובא לידיעת בית המשפט כי במשפט פלילי בשל עבירה המפורטת בפרט (1) עד (3) בתוספת, עד העומד להעיד בפניו או המעיד בפניו הוא נפגע העבירה שבקשר אליה מתנהל ההליך המשפטי, לא יחקור הנאשם את אותו אדם בעצמו.

(2) במשפט שבו צפוי להעיד עד כאמור בסעיף קטן (ב)(1) או שצפויה להיות מוגשת בו אמרת עד כאמור והנאשם אינו מיוצג, ימנה בית המשפט לנאשם, בהסכמתו, סניגור.

(ג) סירב הנאשם למינוי סניגור כאמור בסעיף קטן (א)(3) או (ב)(2), תיעשה חקירת העד האמור בסעיף קטן (א)(1) או (ב)(1), לפי הענין, באמצעות מתווך; בסעיף זה, "מתווך" – אדם בעל הכשרה כחוקר מיוחד לענין חוק זה, או אדם בעל הכשרה מתאימה אחרת, למעט החוקר המיוחד שחקר את העד; השר רשאי לקבוע הוראות לענין אופן מינוי המתווך, ההכשרה הנדרשת ואופן החקירה באמצעותו.

סימן ב': הוראות לענין אנשים עם מוגבלות שכלית או נפשית

20. (א) בסימן זה ובסעיף 24, "אדם עם מוגבלות" – אדם עם מוגבלות שכלית או מוגבלות נפשית.

שימוש באמרת אדם עם מוגבלות שכלית או נפשית

(ב) אמרה שנגבתה מאדם עם מוגבלות (בסעיף זה – העד) תהא קבילה כראיה, אם תועדה בהקלטה חזותית, התקבלה חוות דעת מומחה ולפיה העד הוא אדם עם מוגבלות (בסעיף זה – חוות הדעת של המומחה), החוקר המיוחד או חוקר המשטרה, לפי הענין, שגבה את האמרה, העיד על נתינתה, והתקיים אחד מאלה:

(1) האדם שנתן את האמרה מעיד במשפט וניתנה לצדדים הזדמנות לחקרו; הוראות הדין החל בישראל לענין פסקה (2) של סעיף 10א(א) לפקודת הראיות יחולו, לפי הענין, גם על עדות כאמור בפסקה זו; בפסקה זו, "דין" – לרבות הלכה פסוקה;

(2) בית המשפט פטר את האדם ממסירת עדותו, לפני תחילת עדותו או במהלכה, בשל התקיימות כל אלה:

(א) לפי חוות הדעת של המומחה, מתקיים אחד מאלה:

(1) מתן העדות עלול לפגוע בעד;

(2) העד אינו מסוגל להעיד מחמת מוגבלותו השכלית או הנפשית;

(ב) בית המשפט שוכנע כי אין בגביית העדות באחת או יותר מהדרכים המפורטות בסעיף 22, או בדחיית מועד מתן עדותו של העד בזמן סביר, כדי למנוע את הפגיעה בעד או כדי לאפשר את העדתו על אף מוגבלותו השכלית או הנפשית.

(ג) החלטה בענין פטור ממסירת עדות כאמור בסעיף קטן (ב)(2), תינתן במסגרת הליך שיתקיים בדלתיים סגורות ובו תישמע עדותו של המומחה שנתן את חוות הדעת כאמור באותו סעיף קטן, וכן טענות הצדדים.

(ד) אין להרשיע אדם על סמך אמרת אדם שבית המשפט פטר אותו ממסירת עדות כאמור בסעיף זה, אלא אם כן יש לה סיוע בראיה אחרת.

(ה) אין בסעיף זה –

(1) כדי להכשיר ראיה שאינה קבילה מטעם אחר, שאינו הכלל האוסר עדות שמיעה;

(2) כדי לפסול או להגביל הגשת ראיה שהיא כשרה לפי הכלל האמור בפסקה (1) או לפי דין אחר.

21. (א) בלי לגרוע מהוראות כל דין, רשאים הצדדים בהליך פלילי שעד שהוא אדם עם מוגבלות מעיד בו, להגיש חוות דעת כראיה בענין מהענינים המפורטים בפסקאות (1) עד (3):

(1) היות העד אדם עם מוגבלות;

(2) סוג מוגבלותו של העד;

(3) השפעתה האפשרית של המוגבלות על מסירת עדות או על העד.

(ב) חוות דעת שהתקבלה בענינים האמורים בסעיף זה, לא תשמש סיוע, חיזוק או כל תוספת ראייתית אחרת הנדרשת לפי דין, לרבות לפי ההלכה הפסוקה.

22. (א) ראה בית המשפט כי עד העומד להעיד בפניו או המעיד בפניו (בסעיף זה – העד) הוא

חוות דעת מומחה

עדות בבית משפט של אדם עם מוגבלות שכלית או נפשית

אדם עם מוגבלות, וכי מסירת עדותו בדרך הרגילה עלולה לפגוע בו או לפגום בעדותו, רשאי בית המשפט להורות, מיזמתו או לבקשת בעל דין, בשים לב לרצונו של העד ובכפוף להוראות סעיף 172 לחוק סדר הדין הפלילי, על גביית העדות באחת או יותר מהדרכים המפורטות בפסקאות (1) עד (10) (בסעיף זה – אמצעי התאמה):

- (1) שלא בנוכחות הנאשם, אלא בנוכחות סניגורו; על עדות לפי פסקה זו יחולו ההוראות לפי סעיף 22(ב) עד (ד) לחוק חקירת עדים;
- (2) כשהעד מאחורי פרגוד;
- (3) כשהעד לא על דוכן העדים;
- (4) כשהשופט ועורכי הדין אינם לבושים מדי משפט;
- (5) בלשכת השופט;

(6) במקום שיקבע בית המשפט לפי סמכותו מכוח סעיפים 34(ב) או 44(ב) לחוק בתי המשפט, ובלבד שלא יקבע מקום מחוץ לכותלי בית המשפט שלא בהסכמת המחזיק באותו מקום;

(7) הסתייעות באמצעים של תקשורת חלופית או תקשורת תומכת, לרבות הסתייעות בבני אדם, בעזרים ממוחשבים, בלוחות תקשורת, בתמונות, בסמלים, באותיות או במילים;

(8) בנוכחות אדם המלווה את העד לצדו אף אם הוא מעיד בדלתיים סגורות לפי סעיף 68 לחוק בתי המשפט; אין בהוראות סעיף זה כדי לפגוע בזכות נפגע עבירת מין או אלימות לנוכחות מלווה בדיון בבית משפט כאמור בסעיף 15 לחוק זכויות נפגעי עבירה;

(9) הסתייעות בעל דין ביועץ אף אם העדות נגבית בדלתיים סגורות לפי סעיף 68 לחוק בתי המשפט; היועץ רשאי לסייע לבעל הדין בניהול חקירתו של העד, ויהיה רשאי, בין השאר, להציע לבעל הדין נוסח חלופי לשאלה, ולהתריע לפני בעל הדין על פגיעה אפשרית בעד; בפסקה זו, "יועץ" – מי שבית המשפט אישר, לאור הכשרתו, לענין פסקה זו;

(10) בדרך אחרת שקבע בית המשפט, ביזמתו או בהמלצת החוקר המיוחד לפי סעיף 7(ד), ובלבד שבית המשפט הדין בענין פלילי שוכנע מעל לכל ספק סביר כי אין בדרך שקבע כדי לגרום עיוות דין לנאשם.

(ב) על אף האמור בסעיף 2, האמצעים להתאמת עדותם של אנשים עם מוגבלות המנויים בסעיף זה, יחולו בהליכים פליליים וכן, לפי הענין ובשינויים המחויבים, בהליכים שאינם פליליים, בהליכים המתנהלים לפני בית דין ובהליכים לגביית עדות מוקדמת לפי סעיף 117, 117א או 117ב לחוק סדר הדין הפלילי.

(ג) שימוש באמצעי התאמה כאמור בסעיף קטן (א)(10), ייעשה רק אם הוגשה לבית המשפט תעודת עובד ציבור בדבר היות העד אדם עם מוגבלות שכלית-תפתחותית, או חוות דעת ולפיה העד הוא אדם עם מוגבלות ועדותו בדרך הרגילה עלולה לפגוע בעד או לפגום בעדות; אין בהוראות סעיף קטן זה כדי לגרוע מהוראת כל דין אחר המאפשרת שימוש באמצעי התאמה כאמור.

(תיקון מס' 2)
תשע"ז-2017

(ד) בחקירתו של אדם עם מוגבלות יביא בית המשפט בחשבון, לענין סעיף 2 לחוק חקירת עדים, את מוגבלותו של אותו אדם.

23. אין בחוק זה כדי למנוע שימוש באמצעים של תקשורת חלופית או של תקשורת תומכת, כמפורט בסעיף 22(א)(7), לגבי אדם שאינו אדם עם מוגבלות שכלית או עם מוגבלות נפשית כאמור בחוק זה.

שימוש נוסף באמצעי תקשורת

פרק ד': הוראות שונות

24. (א) לא יפרסם אדם קלטת חקירה או תמליל חקירה, או העתק של כל אחד מאלה, אלא ברשות בית המשפט.

סודיות

(ב) בסעיף זה, "פרסום" – הצגה, השמעה, הפצה או העברה מחוץ לבית המשפט, למעט לידי כל אחד מאלה או בפניו;

(1) הנאשם, סניגורו והמתמחה בעריכת דין תחת פיקוחו של הסניגור, או אדם אחר שהוסמך לעיין בחומר החקירה לפי סעיף 74(א) לחוק סדר הדין הפלילי, והכל בכפוף להוראות סעיף 11;

(2) תובע כמשמעותו בסעיף 12 לחוק סדר הדין הפלילי, ומי שמתמחה בעריכת דין תחת פיקוחו;

(3) אדם, הנזקק לקלטת החקירה או לתמליל על פי סעיף קטן (א), לצורך מתן חוות דעת בקשר להליך הפלילי;

(4) חוקר מיוחד ;
(5) שוטר או חוקר אחר הנזקק לקלטת החקירה או לתמליל לצורך מילוי תפקידו בחקירת העבירה ;

(6) עובד סוציאלי שמונה לפי חוק הנוער (טיפול והשגחה), התש"ך-1960, או לפי חוק הסעד (טיפול באנשים עם מוגבלות שכלית-תפתחותית), לפי העניין, או פסיכיאטר מחוזי הנזקק לקלטת החקירה או לתמליל לצורך מילוי תפקידו על פי חוק ;

(7) מי שחוקר מיוחד העביר אליו את קלטת החקירה, ובכלל זה את העתקה, לשם תמלול, או מי שחוקר מיוחד, באישור מנהל השירות לחקירות ילדים וחקירות מיוחדות במשרד העבודה הרווחה והשירותים החברתיים, העביר אליו את קלטת החקירה כאמור, או את התמליל, לשם מחקר שמטרתו הכשרת חוקרים מיוחדים או פיתוח מקצועי לסיוע בעבודת חוקרים מיוחדים והכשרתם, והכול ובלבד שלא יועברו פרטים מעבר לאלו הנכללים בקלטת או בתמליל.

(ג) כל אדם שהגיע אליו מידע לפי הוראות חוק זה או שנאסף אגב ביצוע חוק זה לגבי מוגבלותו של אדם ישמרנו בסוד, לא יעשה בו כל שימוש ולא יגלה אותו לאחר, אלא במידה הנדרשת לביצוע הוראות חוק זה, ובכפוף להוראות כל דין, או על פי צו בית משפט.

(ד) בלי לגרוע מהוראות סעיף קטן (ב) רשאי בית המשפט, מיזמתו, לבקשת בעל דין או לבקשת אדם עם מוגבלות, להורות, בצו, כי כל מידע לגבי אדם עם מוגבלות שנמסר אגב חקירה וכן כל מסמך או פרט הקשור לחקירה, יישמר בסוד ויהיה אסור בפרסום.

(ה) העובר על הוראות סעיף זה, דינו – מאסר 3 שנים.

(ו) בסעיף זה, "בית המשפט" –

(1) בטרם הוגש כתב אישום – בית משפט השלום שבאזור שיפוטו מתנהלת החקירה ;

(2) לאחר שהוגש כתב אישום – בית המשפט שאליו הוגש כתב האישום.

25. השר, בהסכמת שר האוצר, בהתייעצות עם השר לביטחון הפנים ושר הרווחה, ובאישור ועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת, רשאי בצו לשנות את התוספת.

26. השר ממונה על ביצוע חוק זה והוא רשאי, באישור ועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת, ולאחר התייעצות עם נציבות שוויון זכויות לאנשים עם מוגבלות כמשמעותה בחוק שוויון זכויות לאנשים עם מוגבלות, התשנ"ח-1998, ולענין תקנות הנוגעות גם למשרד ממשלתי אחר – גם עם השר הממונה על אותו משרד, להתקין תקנות לביצועו.

27. בחוק לתיקון דיני הראיות (הגנת ילדים), התשט"ו-1955 –

(1) בסעיף 1, בהגדרה "קלטת חקירה", במקום "קלטת וידאו או קלטת קולית המתעדת" יבוא "דיסקט, תקליטור וכל אמצעי אחר לאגירה ואחסון של מידע המופק ממכשיר תיעוד חזותי או קולי, המתעדים" ;

(2) אחרי סעיף 4ב יבוא :

"חקירת ילד עם מוגבלות שכלית

4ג. אדם עם מוגבלות שכלית כהגדרתו בחוק הליכי חקירה והעדה (התאמה לאנשים עם מוגבלות שכלית או נפשית), התשס"ו-2005, שהוא ילד, ייחקר בידי חוקר ילדים שהוא חוקר מיוחד כהגדרתו בחוק האמור, ואולם יחולו הוראות חוק זה כאשר העבירה שבה נחקר הילד היא עבירה המנויה בתוספת."

(3) בסעיף 6, אחרי סעיף קטן (ב) יבוא :

"(ג) בסעיף זה, "בית המשפט" –

(1) בטרם הוגש כתב אישום – בית משפט השלום שבאזור שיפוטו מתנהלת החקירה ;

(2) לאחר שהוגש כתב אישום – בית המשפט שאליו הוגש כתב האישום."

28. בחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 –

(1) בסעיף 1, לפני ההגדרה "מעשה" יבוא :

"(חוק הליכי חקירה והעדה של אנשים עם מוגבלות" – חוק הליכי חקירה והעדה (התאמה לאנשים עם מוגבלות שכלית או נפשית), התשס"ו-2005 ;

(תיקון מס' 1
תשע"א-2010
(תיקון מס' 2
תשע"ז-2017

(תיקון מס' 3
תשע"ז-2017

שינוי התוספת

ביצוע ותקנות

תיקון חוק לתיקון
דיני הראיות (הגנת
ילדים) – מס' 13

תיקון חוק סדר הדין
הפלילי – מס' 47

(2) אחרי סעיף 117א יבוא :

- "עדות מוקדמת של אדם עם מוגבלות
- 117ב. (א) הוגש כתב אישום לבית משפט בעבירה שבה מתלונן או עד הוא אדם עם מוגבלות שכלית או אדם עם מוגבלות נפשית, כהגדרתם בחוק הליכי חקירה והעדה של אנשים עם מוגבלות, רשאי בית המשפט לגבות לאלתר את עדותו של אותו אדם, על פי בקשתו של התובע או של הנאשם.
- (ב) גביית עדות לאלתר כאמור בסעיף קטן (א) תתועד בהתאם להוראות סעיף 10 לחוק הליכי חקירה והעדה של אנשים עם מוגבלות." ;
- (3) בסעיף 121(ב), במקום "לפי סעיף 117א" יבוא "לפי סעיפים 117א או 117ב" ;
- (4) בסעיף 162 –
- (א) האמור בו יסומן "(א)", ובסופו יבוא "או לצורך סעיף 20(ד) לחוק הליכי חקירה והעדה של אנשים עם מוגבלות." ;
- (ב) אחרי סעיף קטן (א) יבוא :
- "(ב) הימנעות הנאשם מהעיד לא תשמש ראיה לחובתו, אם התקבלה חוות דעת מומחה שלפיה הנאשם הוא אדם עם מוגבלות שכלית או אדם עם מוגבלות נפשית כהגדרתם בחוק הליכי חקירה והעדה של אנשים עם מוגבלות, ובשל מוגבלותו כאמור הוא נמנע מהעיד."

בחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984 –

29. תיקון חוק בתי המשפט – מס' 41

- (1) בסעיף 68(ב), בפסקה (4), אחרי "לחוק העונשין, התשל"ז-1977" יבוא "וכן אדם עם מוגבלות שכלית או אדם עם מוגבלות נפשית, כהגדרתם בחוק הליכי חקירה והעדה (התאמה לאנשים עם מוגבלות שכלית או נפשית), התשס"ו-2005 (בחוק זה – חוק הליכי חקירה והעדה של אנשים עם מוגבלות)";
- (2) בסעיף 70(ד), אחרי "של אחד מהם" יבוא "או לשם מניעת פגיעה בפרטיותו של אדם עם מוגבלות שכלית או של אדם עם מוגבלות נפשית, כהגדרתם בחוק הליכי חקירה והעדה של אנשים עם מוגבלות, של אחד מהם".

30. (א) השר רשאי, בצו, באישור השר הממונה ושר הרווחה, ובאישור ועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת, להחיל את הוראות חוק זה, כולן או מקצתן, על רשות אחרת המוסמכת לחקור על פי דין (בסעיף זה – הרשות החוקרת) ; בצו כאמור ייקבעו גם בעלי התפקידים ברשות החוקרת המוסמכים לאשר פעולות הדורשות אישור קצין משטרה לפי חוק זה ; בסעיף זה, "השר הממונה" – השר הממונה על הרשות החוקרת.

החלת הוראות החוק על חקירות מטעם רשות חוקרת

(ב) הוראות חוק זה לענין חקירה בידי חוקר מיוחד יחולו, על אף האמור בחוק חקירת חשודים, בכפוף לכל צו שיותקן לפי סעיף 16(ג) לאותו חוק, לגבי חוקרים מיוחדים.

31. (א) חוק זה יחול בהדרגה לגבי העבירות כמפורט בפסקאות (1) עד (3), החל במועדים הקבועים באותן פסקאות ובכפוף להוראות סעיף קטן (ב) :

תחולה הדרגתית

(1) לגבי עבירות כאמור בסעיף 2(ב) (1) או המפורטות בפרט 1 בתוספת – בתום שנה מיום פרסומו של חוק זה ;

(2) לגבי עבירות כאמור להלן – בתום שנתיים מיום פרסומו של חוק זה :

(א) עבירה המפורטת בפרט 2 בתוספת, כשהחשוד והנפגע הם בני משפחה של האדם עם המוגבלות או כשהחשוד הוא בן משפחה והנפגע הוא האדם עם המוגבלות ;

(ב) עבירה כאמור בפרט 3 בתוספת, לפי סעיפים 337, 368 ו-368 לחוק העונשין ;

(3) לגבי עבירות כאמור בפרט 2 או 3 בתוספת שהוראות פסקה (2) לא חלות לגביהן – בתום ארבע שנים מיום פרסומו של חוק זה.

(ב) על אף הוראות סעיף קטן (א), תחולתו של סעיף 10(א) לענין סעיף 17 תהיה –

(1) לגבי חקירת חשודים בעבירות כאמור בפסקאות (1) עד (3) של סעיף קטן (א) – במועד שלא יקדם מתום שלוש שנים מיום פרסומו של חוק זה ;

(2) לגבי חקירת עדים ומתלוננים בעבירות כאמור בפסקה (1) – במועד שלא יקדם מתום חמש שנים מיום פרסומו של חוק זה.

תוספת

(סעיף 3)

1. עבירות לפי סעיפים 199 עד 205, 208, 214, 300 עד 301ג, 305 ו-345 עד 351 לחוק העונשין.
2. עבירות לפי סעיפים 329(א)(1) ו-333 לחוק העונשין.
3. עבירה, לפי כל דין, של אחראי על קטין או חסר ישע, שנעברה כלפי האדם שעליו הוא אחראי.

(תיקון מס' 4)
תשע"ט-2019

ציפי לבני
שרת המשפטים

אריאל שרון
ראש הממשלה

ראובן ריבלין
יושב ראש הכנסת

משה קצב
נשיא המדינה

חוק האזנת סתר, תשל"ט-1979

פרק א': כללי

1. בחוק זה –
 - "שיחה" – בדיבור או בבזק, לרבות בטלפון, בטלפון אלחוטי, ברדיו טלפון נייד, במכשיר קשר אלחוטי, בפקסימיליה, בטלקס, בטלפרינטר או בתקשורת בין מחשבים;
 - "בעל שיחה" – כל אחד מאלה:
 - (1) המדבר;
 - (2) מי שהשיחה מיועדת אליו;
 - (3) המשדר בבזק;
 - (4) מי שהמסר המועבר בבזק מיועד להיקלט אצלו;
 למעט הנותן שירות של העברת מסר בבזק, למען זולתו או מטעם זולתו;
 - "האזנה" – האזנה לשיחת הזולת, קליטה או העתקה של שיחת הזולת, והכל באמצעות מכשיר;
 - "האזנת סתר" – האזנה ללא הסכמה של אף אחד מבעלי השיחה;
 - "בזק" – סימנים, אותות, כתב, צורות חזותיות, קולות או מידע, המועברים באמצעות תיל, אלחוט, מערכת אופטית או מערכת אלקטרומגנטית אחרת;
 - "רשות בטחון" – כל אחד מאלה:
 - (1) אגף המודיעין במטה הכללי של צבא-הגנה לישראל;
 - (2) שירות הבטחון הכללי;
 - "חוק חסינות חברי הכנסת" – חוק חסינות חברי הכנסת, זכויותיהם וחובותיהם, התשי"א-1951;
 - "שר" – ראש הממשלה או שר הבטחון;
 - "פקודות הצבא" – כמשמעותן בחוק השיפוט הצבאי, תשט"ו-1955;
 - "קצין משטרה מוסמך" – קצין משטרה בדרגת ניצב משנה ומעלה, שהסמך המפקח הכללי של המשטרה;
 - "פשע חמור" – פשע שעונשו מאסר שבע שנים או יותר.
2. (א) המאזין האזנת סתר שלא על פי היתר כדין, דינו – מאסר חמש שנים.
 - (ב) המשתמש בידועין וללא סמכות כדין בידיעה או בתכנה של שיחה שהושגו על ידי האזנת סתר, בין שנעשתה כדין ובין שנעשתה שלא כדין, או מגלה ידיעה או תוכן שיחה כאמור בידועין לאדם שאינו מוסמך לקבלה, דינו – מאסר חמש שנים.
 - (ג) המציב או המתקין מכשיר למטרת האזנת סתר שלא כדין או כדי לאפשר שימוש בו למטרה האמורה, דינו – מאסר חמש שנים.
- 2א. (א) הורשע חוקר פרטי לפי חוק חוקרים פרטיים ושירותי שמירה, תשל"ב-1972 (להלן – חוק החוקרים), בעבירה לפי סעיף 2, רשאי בית-המשפט, בנוסף לכל עונש שיטיל, לשלול ממנו את רשיונו לעסוק כחוקר פרטי ולפסלו מקבלת רשיון חדש לתקופה קצובה שלא תעלה על שבע שנים מיום שיקבע.
 - (ב) מי שנשלל רשיונו כאמור, לא יהיה רשאי לקיים משרד חקירות פרטיות בתוך תקופת הפסילה; הודעה על החלטת בית המשפט לפי סעיף זה תימסר לועדת הרישוי לפי חוק החוקרים.
 - (ג) אין בהוראות סעיף זה לגרוע מסמכותה של ועדת משמעת לפי חוק החוקרים להפעיל סמכויותיה לפי סעיף 25 לאותו חוק אם בית המשפט לא הפעיל סמכותו לפי סעיף זה.
- 2ב. (א) קצין משטרה בדרגת סגן ניצב ומעלה שהוסמך לכך, רשאי להקשיב לדברים שימושו כדין בהאזנת סתר שלא כדין (תיקון מס' 1) תשנ"ה-1995

שנתקבלו בהאזנת סתר שלא כדין או לעיין בהם, ורשאי הוא גם להסמיק, לענין מסויים, תובע או ממונה על חקירה לעשות שימוש בדברים שנתקבלו כאמור, הכל למטרת אכיפתו של חוק זה ובמידה שאינה עולה על הנדרש.

(ב) היועץ המשפטי לממשלה, פרקליט המדינה או הפרקליט הצבאי הראשי בענין שבתחום סמכותו, רשאים להקשיב לדברים שנתקבלו בהאזנת סתר שנעשתה שלא כדין או לעיין בהם, ולעשות בהם שימוש, הכל לאחת ממטרות, אלה –

(1) מניעה או חקירה של פשע חמור;

(2) מניעה או חקירה של כל פשע, מטעמים מיוחדים של חומרת הענין.

(ג) היועץ המשפטי לממשלה, פרקליט המדינה או הפרקליט הצבאי הראשי בענין שבתחום סמכותו, רשאים, אם ראו שענין הציבור מחייב זאת, להסמיק לענין מסויים, תובע או ממונה על חקירה להקשיב לדברים כאמור בסעיף קטן (ב), ולעשות בהם שימוש, והכל לאחת המטרות המפורטות באותו סעיף קטן.

(ד) סעיפים קטנים (ב) ו-(ג) לא יחולו על האזנת סתר שנעשתה שלא כדין על-ידי מי שרשאי לקבל היתר להאזנת סתר, אלא אם כן האזנת הסתר נעשתה בטעות בתום לב, תוך שימוש מדומה בהרשאה חוקית.

(ה) לענין סעיף זה, הסמכות להקשיב – משמעה גם הסמכות להורות על תימלול השיחה או הסמכות לעיין בתמליל.

3. האזנה לשיחה והקלטתה, אף שהן נעשות בהסכמת אחד מבעלי השיחה – אסורות, ודין כדין האזנת סתר, אם נעשו למטרת ביצוע עבירה או מעשה נזק, או למטרת גילוי דברים שבינו לבניה והם מצנעת האישיות ושלא לצורך הליך משפטי בין בני זוג.

האזנה למטרת עבירה או גרימת נזק
ת"ט תש"ז-1979

פרק ב': האזנת סתר למטרת בטחון המדינה

4. (א) שר רשאי, אם נתבקש לכך בכתב מאת ראש רשות בטחון ואם שוכנע לאחר ששקל גם את מידת הפגיעה בפרטיות כי הדבר דרוש מטעמי בטחון המדינה, להתיר בכתב האזנת סתר.

האזנה למטרת בטחון המדינה
(תיקון מס' 1)
תשנ"ה-1995

(ב) בהיתר לפי סעיף זה יתוארו זהות האדם אשר האזנה לשיחותיו הותרה, או זהות הקו או המיתקן, המשמשים או המיועדים לשמש לקליטה, להעברה או לשידור של בזק, ואשר האזנה אליהם הותרה ומקום השיחות או סוגן, הכל אם הם ידועים מראש; כן יפורטו דרכי ההאזנה שהותרו.

(תיקון מס' 1)
תשנ"ה-1995

(ג) בהיתר תפורש תקופת תקפו; התקופה לא תעלה על שלושה חדשים מיום נתינת ההיתר; ההיתר ניתן לחידוש מפעם לפעם.

(ד) היה ההיתר מאת שר הבטחון – יודיע שר הבטחון מיד לראש הממשלה על מתן ההיתר או על חידושו; שר יודיע ליועץ המשפטי לממשלה אחת לשלושה חדשים על היתרים שניתנו לפי פרק זה.

(תיקון מס' 1)
תשנ"ה-1995

(ה) שר ידווח, מדי שנה, לועדה משותפת של ועדת החוקה חוק ומשפט ושל ועדת החוץ והביטחון של הכנסת (להלן – הועדה המשותפת), על מספר ההיתרים שניתנו לפי פרק זה; הועדה המשותפת תדון בנושא בדלתיים סגורות.

(תיקון מס' 1)
תשנ"ה-1995

4א. (א) לצורך איתור או מניעה של דליפת מידע ביטחוני העלולה לגרום נזק חמור לביטחון המדינה, רשאי שר, אם נתבקש לכך בכתב מאת ראש רשות בטחון, להתיר האזנה לשיחות של עובד מערכת הביטחון, המתנהלות באמצעות מיתקן המשמש או המיועד לשמש לקליטה, להעברה או לשידור של בזק, כגון ציוד קצה או מחשב, שניתן לו על ידי מעסיקו.

האזנה לאיתור או מניעה של דליפת מידע ביטחוני
(תיקון מס' 1)
תשנ"ה-1995
(תיקון מס' 6)
תשנ"ז-2017

(1א) לא יינתן היתר לפי סעיף זה אלא לעובד מערכת הביטחון שמועסק בתפקיד מסווג ונחשף או עשוי להיחשף למידע ביטחוני רגיש במסגרת העסקתו, ולאחר שנמסרה לו הודעה כאמור בסעיף קטן (ב).

(2א) היתר לפי סעיף זה יינתן להאזנה שמידת פגיעתה בפרטיותו של עובד מערכת הביטחון תהיה קטנה ככל הניתן, ולאחר שנשקלו אמצעים אחרים שפגיעתם בפרטיות העובד פחותה.

(תיקון מס' 6)
תשנ"ז-2017

(ב) היתר השר לפי סעיף זה יהיה בכתב ויינתן לתקופה שלא תעלה על 15 ימים, על פי כללים שיקבע שר הביטחון בהתייעצות עם שר המשפטים, לרבות כללים בדבר הסיווג הביטחוני של עובד כאמור בסעיף קטן (ד); השר רשאי לחדש את ההיתר מעת לעת, ואולם חידוש לתקופה העולה על 30 ימים יהיה טעון את אישור היועץ המשפטי לממשלה; בהיתר יתוארו זהות האנשים, הקווים, התדרים או המיתקנים אשר ההאזנה להם הותרה.

(תיקון מס' 6)
תשנ"ז-2017

(1ב) הודעה בכתב בדבר הסמכות להאזין לשיחה המתנהלת באמצעות מיתקן כאמור בסעיף קטן (א) תימסר לעובד מערכת הביטחון שהוראות סעיף זה חלות עליו עם תחילת

(תיקון מס' 6)
תשנ"ז-2017

העסקתו בתפקיד המסווג, והוא יאשר, לאחר מסירת ההודעה, כי הוא מודע לסמכות האמורה; הודעה לפי סעיף קטן זה תימסר לעובד אחת לשנה כל עוד הוא מועסק בתפקיד המסווג.

(ג) הכללים האמורים בסעיף קטן (ב) לא יפורסמו ברשומות או בדרך אחרת והם יוצגו רק בפני הועדה המשותפת.

(ד) לענין סעיף זה, "עובד מערכת הביטחון" – נושא משרה או ממלא תפקיד שסווג סיווג ביטחוני בגוף שעל-פי החלטת הממשלה אבטחתו מונחית על-ידי שירות הביטחון הכללי, וכן בגוף הקשור בחוזה עם גוף כאמור ואבטחתו מונחית, במישרין או בעקיפין, על-ידי שירות הביטחון הכללי.

5. (א) שוכנע ראש רשות בטחון כי בטחון המדינה מחייב האזנת סתר שאיננה סובלת דיחוי וכי אין סיפק לקבל בעוד מועד היתר לפי סעיפים 4, 4א או 9א(א)(1), רשאי הוא להתיר בכתב את ההאזנה; ההיתר יכלול פרטים כאמור בסעיף 4(ב) או 4א(ב), לפי הענין ומשך תקפו לא יעלה על ארבעים ושמונה שעות.

האזנת סתר במקרים
דחופים
(תיקון מס' 1)
תשנ"ה-1995

(ב) נתן ראש רשות בטחון היתר לפי סעיף זה, למעט היתר להאזנה לשיחה חסויה, יודיע על כך מיד בכתב לשר והשר רשאי לבטל את ההיתר.

(תיקון מס' 1)
תשנ"ה-1995

(ג) ניתן לפי סעיף זה היתר להאזנה לשיחה חסויה, יודיע ראש רשות בטחון על כך מיד בכתב ליועץ המשפטי לממשלה, והיועץ המשפטי לממשלה יהיה רשאי לבטל את ההיתר.

(תיקון מס' 1)
תשנ"ה-1995

(ד) האזנה שנעשתה לשיחה חסויה יכול שתאושר למפרע בידי מי שהיה מוסמך להתירה לפי סעיף 9א(א)(1), ויחולו הוראות סעיף 9א(א)(1), ו-(ב).

(תיקון מס' 1)
תשנ"ה-1995

פרק ג': האזנת סתר למניעת עבירות וגילוי עבריינים

6. (א) נשיא בית משפט מחוזי, או סגן הנשיא שהסמיכו הנשיא לענין זה, רשאי, לפי בקשת קצין משטרה מוסמך, להתיר בצו האזנת סתר אם שוכנע, לאחר ששקל את מידת הפגיעה בפרטיות, שהדבר דרוש לגילוי, לחקירה או למניעה של עבירות מסוג פשע, או לגילוי או לתפיסה של עבריינים שעברו עבירות כאמור, או לחקירה לצרכי חילוט רכוש הקשור בעבירה שהיא פשע.

האזנת סתר למניעת
עבירות
(תיקון מס' 1)
תשנ"ה-1995

(ב) הבקשה תהיה על פי טופס שייקבע והיא תידון במעמד צד אחד בלבד, ומטעם המבקש יתייצב קצין בדרגת סגן ניצב ומעלה.

(תיקון מס' 1)
תשנ"ה-1995

(ג) סירב השופט להעניק היתר כמבוקש, רשאי היועץ המשפטי לממשלה או נציגו לערער על ההחלטה לפני נשיא בית המשפט העליון או שופט של בית המשפט העליון שנשיאו מינהו לכך.

(ד) בהיתר לפי סעיף זה יתוארו זהות האדם אשר האזנה לשיחותיו הותרה, או זהות הקו או המיתקן המשמשים או המיועדים לשמש לקליטה, להעברה או לשידור של בזק, ואשר האזנה אליהם הותרה ומקום השיחות או סוגן, הכל אם הם ידועים מראש; כן יפורטו דרכי ההאזנה שהותרו.

(תיקון מס' 1)
תשנ"ה-1995

(ה) בהיתר תפורש תקופת תקפו; התקופה לא תעלה על שלושה חדשים מיום נתינת ההיתר; ההיתר ניתן לחידוש מפעם לפעם.

(ו) המפקח הכללי של המשטרה יגיש, מדי חודש, דין וחשבון ליועץ המשפטי לממשלה על ההיתרים שניתנו לפי פרק זה, סעיף 9א(א)(2) וסעיף 2א לחוק חסינות חברי הכנסת, ועל תנאיהם.

(תיקון מס' 1)
תשנ"ה-1995
(תיקון מס' 2)
תשס"ה-2005

(ז) שר המשטרה ימסור, מדי שנה, דין וחשבון לוועדה משותפת לוועדה לביטחון לאומי ולוועדת החוקה, חוק ומשפט של הכנסת, שיכלול את מספר הבקשות שהוגשו ואת מספר ההיתרים שניתנו לפי פרק זה, בציון מספר האנשים, וכמות קווי הבזק ומתקני הבזק, אשר האזנה אליהם הותרה.

(תיקון מס' 1)
תשנ"ה-1995

7. (א) שוכנע המפקח הכללי של המשטרה כי לשם מניעת פשע או גילוי מבצעיו יש צורך בהאזנת סתר שאיננה סובלת דיחוי וכי אין סיפק לקבל בעוד מועד היתר לפי סעיף 6, רשאי הוא להתיר בכתב את ההאזנה; ההיתר יכלול פרטים כאמור בסעיף 6(ד) ומשך תקפו לא יעלה על ארבעים ושמונה שעות.

האזנת סתר במקרים
דחופים

(ב) נתן המפקח הכללי של המשטרה היתר לפי סעיף זה, יודיע על כך בכתב מיד ליועץ המשפטי לממשלה; היועץ המשפטי לממשלה רשאי לבטל את ההיתר.

(תיקון מס' 1)
תשנ"ה-1995

(ג) האזנה שנעשתה לפי סעיף זה יכול שתאושר למפרע בידי מי שהיה מוסמך להתירה לפי סעיף 6, ויחולו הוראות סעיף 6 בשינויים המחוייבים.

7א. (א) נקלטה במסגרת האזנת סתר כדין לפי סעיפים 6, 7 או 9א(א)(2), שיחה עם חבר הכנסת, שר או סגן שר, תופסק, מיד עם היוודע למאזין שמדובר בחבר הכנסת, בשר או בסגן שר, הקשבה לה, ולא ייערך תמליל שלה; חומר ההקלטה יועבר לעיונו של השופט שנתן את

שיחות חסויות
שנקלטו בדרך אגב
(תיקון מס' 2)
תשס"ה-2005
(תיקון מס' 5)
תשע"ה-2015

ההיתר.

(ב) השופט שנתן את ההיתר, ובהעדרו שופט מוסמך אחר כאמור בסעיף 6(א), רשאי להאזין להקלטה או להורות על עריכת תמליל ולעניין בו.

(ג) מצא השופט, כי חומר ההקלטה כולל חומר הדרוש למטרות שלשמן ניתן להתיר האזנת סתר לפי סעיף 6(א), וכי הצורך בגילוי החומר לשם כך עולה על החשש לפגיעה ביכולתו של חבר הכנסת, של השר או של סגן השר למלא את תפקידו, יורה על העברתו של חומר זה בלבד למבקש, בדרך שתקבע; השופט יורה על אופן הטיפול ביתרת חומר ההקלטה.

(תיקון מס' 5)
תשנ"ה-2015

פרק ד': הוראות שונות

8. האזנות סתר אלה אינן טעונות היתר לפי חוק זה:

האזנות שאינן טעונות היתר

(1) האזנה לשיחה ברשות הרבים, אם נעשתה –

(א) בידי מי שהסמיכו לכך ראש רשות בטחון, מטעמים של בטחון המדינה;

(ב) בידי מי שהסמיכו לכך קצין משטרה מוסמך, לשם מניעת עבירות או גילוי עבריינים;

(ג) באקראי ובתום לב, אגב הקלטה גלויה שנועדה לפרסום ברבים או למחקר;

לענין פסקה זו, "רשות הרבים" – מקום שאדם סביר יכול היה לצפות ששיחותיו יישמעו ללא הסכמתו, וכן מקום שבו מוחזק אותה שעה עצור או אסיר;

(תיקון מס' 1)
תשנ"ה-1995

(2) האזנה לשיחות בינלאומיות, שנעשתה למטרות צנזורה מטעם הצנזור הצבאי הראשי;

(3) האזנה בידי חייל או שוטר שהוסמך לכך בפקודות הצבא או בפקודות הקבע של המשטרה, לפי הענין, לשיחה המתנהלת באמצעי תקשורת שבשימוש צבא-הגנה לישראל או משטרת ישראל;

(4) האזנה בידי עובד משרד התקשורת או בידי בעל רשיון, לפי חוק הבזק, התשמ"ב-1982 (להלן – חוק הבזק), או פקודת הטלגרף האלחוטי [נוסח חדש], התשל"ב-1972, או בידי עובדו של כל אחד מהם, לצורך מתן השירות או לצורך ביקורת תקינות קו הבזק או קיום הוראות חוק הבזק או הפקודה;

(תיקון מס' 1)
תשנ"ה-1995

(5) האזנה במערכת אלחוטית בתחומי התדירים של חובבי רדיו ושל שידורים לציבור.

(תיקון מס' 1)
תשנ"ה-1995

9. חוק זה אינו בא להתיר האזנת סתר לשיחה שעדות עליה חסויה לפי סעיפים 48 עד 51 לפקודת הראיות [נוסח חדש], תשל"א-1971.

האזנות אסורות

9א. (א) על אף הוראות סעיף 9, רשאי נשיא בית משפט מחוזי או סגן הנשיא כאמור בסעיף 6(א), להתיר בצו האזנת סתר לשיחה שהעדות עליה חסויה, אם שוכנע שיש יסוד לחשד שעורך דין, רופא, פסיכולוג, עובד סוציאלי או כהן דת מעורב בעבירה ונתקיימו התנאים שבאחד מאלה:

האזנה לשיחות חסויות
(תיקון מס' 1)
תשנ"ה-1995
(תיקון מס' 3)
תשס"ו-2006

(1) נתבקש לכך בכתב מאת ראש רשות ביטחון, כשהעבירה היא מסוג פשע שיש בה סכנה לפגיעה בביטחון המדינה, והאזנת הסתר דרושה מטעמי ביטחון המדינה;

(2) נתבקש לכך בכתב מאת קצין משטרה מוסמך, כשהעבירה היא עבירה לפי סעיפים 300 עד 301 לחוק העונשין, התשל"ז-1977, עבירה שיש בה סכנה לפגיעה בביטחון המדינה, או עבירה על עיסקת סמים כהגדרתה בפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], תשל"ג-1973, או קשר לעבור אחת העבירות האמורות, והאזנת הסתר חיונית למניעתה או לחקירתה של העבירה.

(תיקון מס' 7)
תשנ"ט-2019

(ב) בקשה להתיר להאזנת סתר לפי סעיף קטן (א) תוגש באישור היועץ המשפטי לממשלה או פרקליט המדינה על פי טופס שייקבע.

(ג) ניתן היתר להאזנת סתר לפי סעיף קטן (א)(2) תהיה ההאזנה על דרך של הקלטה בלבד, אלא אם כן הורה השופט, מטעמים מיוחדים שיירשמו, על דרך אחרת; חומר ההקלטה יועבר לעיונו של השופט שנתן את ההיתר באופן שייקבע.

(ד) השופט שנתן את ההיתר לפי סעיף קטן (א)(2) ובהעדרו שופט מוסמך אחר כאמור בסעיף 6(א), רשאי להאזין להקלטה או להורות על עריכת תמליל ולעניין בו, במעמד המבקש.

(ה) מצא השופט כי חומר הקלטה שההאזנה אליו הותרה בסעיף קטן (א)(2) כולל חומר הנוגע לעבירה שבשלה ניתן ההיתר, לעבירה אחרת שיש חשד שבוצעה על ידי מי שההאזנה אליו הותרה לפי סעיף זה, לעבירה אחרת מסוג פשע, או חומר העשוי להביא למניעתה של עבירה כאמור, יורה על העברתו של חומר זה בלבד למבקש ההיתר בדרך שתקבע; מצא השופט כי

חומר ההקלטה אינו כולל חומר חקירה כאמור – יורה על אופן הטיפול בו.

9ב. (א) ראש הממשלה, בהסכמת שר המשפטים, יקבע כללים בדבר מחיקה או ביעור של חומר האזנה ששמירתו אינה נדרשת, ובדבר אופן החזקתו של חומר האזנה ששמירתו נדרשת מטעמי ביטחון.

מחיקה וביעור של חומר האזנה (תיקון מס' 1) תשנ"ה-1995

(ב) כללים כאמור בסעיף קטן (א) יהיו טעונים אישור הועדה המשותפת; ראש רשות ביטחון רשאי להורות על שינוי בכללים, ובלבד שתוך שישה חודשים יובא השינוי לאישור הועדה המשותפת; הכללים לא יפורסמו ברשומות או בדרך אחרת.

(ג) קבע קצין משטרה מוסמך או מי שהוסמך על ידו לכך, כי חומר האזנה, כולו או חלקו, אינו דרוש למניעת עבירות או לגילוי עבריינים, יורה בכתב על מחיקה או ביעור של חומר האזנה.

(ד) על אף הוראות סעיפים קטנים (א) או (ג), חומר חקירה לא יימחק, אלא לאחר תום ההליכים המשפטיים וקבלת אישור בכתב מראש של התובע.

(ה) על אף הוראות סעיפים קטנים (א) או (ג) לא תימחק הקלטה, אלא אם כן ניתן למחוק את כלל ההקלטות שעל גבי הסליל.

(ו) לענין סעיף זה, "חומר האזנה" – סליל או אמצעי אחר המשמש להקלטה, תמליל ותעתיק ממנו, כולם או חלקם.

9ג. ניתן היתר לפי חוק זה, רשאי נותן ההיתר, אם התבקש לכך, להתיר גם הפקת נתוני תקשורת כמשמעותם בחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה – נתוני תקשורת), התשס"ח-2007, של המנוי או מיתקן הבזק שההאזנה הותרה לגביהם, למשך תקופת תוקפו של ההיתר.

הפקת נתוני תקשורת (תיקון מס' 4) תשס"ח-2007

10. הורשע אדם בעבירה של האזנת סתר בניגוד להוראות חוק זה, רשאי בית המשפט לצוות כי מכשיר שהשתמש בו כדי לעבור את העבירה, ותקליט, סרט או חוט המכילים דבר שהוקלט תוך כדי העבירה, יחולטו או שיעשה בהם כפי שיוורה.

חילוט

10א. מי שמוסמך להתיר האזנת סתר לפי חוק זה, רשאי להתיר גם כניסה למקום לצורך התקנת אמצעים הנדרשים להאזנה, פירוקם או סילוקם; פרטי המקום שאליו הותרה הכניסה יפורטו בהיתר.

סמכויות עזר (תיקון מס' 1) תשנ"ה-1995

11. ראש הממשלה, באישור ועדה משותפת כאמור בסעיף 15(ג), רשאי להסדיר בצו, בין בדרך רישוי ובין בדרך אחרת, ייצור, מכירה, יבוא, הפצה והחזקה של מכשירים העשויים לשמש להאזנת סתר או של סוג מכשירים כאלה.

מכשירי האזנה

12. לא יהיה לאדם זכות או סעד בבית משפט נגד מי שנתן היתר כדין לפי חוק זה או לפי סעיף 2א לחוק חסינות חברי הכנסת, או נגד מי שפעל על פיו או השתמש כדין בידיעה שהושגה על פיו.

מניעת הליכים נגד היתר כדין (תיקון מס' 2) תשס"ה-2005

13. (א) דברים שנקלטו בדרך של האזנת סתר בניגוד להוראות חוק זה או להוראת סעיף 2א לחוק חסינות חברי הכנסת, לא יהיו קבילים כראיה בבית משפט, אלא באחד משני אלה:

ראיות (תיקון מס' 1) תשנ"ה-1995 (תיקון מס' 2) תשס"ה-2005

(1) בהליך פלילי בשל עבירה לפי חוק זה;

(2) בהליך פלילי בשל פשע חמור, אם בית משפט הורה על קבילותה לאחר ששוכנע, מטעמים מיוחדים שיפרט, כי בנסיבות הענין הצורך להגיע לחקר האמת עדיף על הצורך להגן על הפרטיות. האזנת סתר שנעשתה שלא כדין בידי מי שרשאי לקבל היתר להאזנת סתר, לא תהיה קבילה כראיה לפי פסקה זו, אלא אם כן נעשתה בטעות בתום לב, תוך שימוש מדומה בהרשאה חוקית.

(1א) בקשה לקבילות ראיה לפי סעיף קטן (א) תהיה באישור היועץ המשפטי לממשלה, פרקליט המדינה או הפרקליט הצבאי הראשי בענין שבתחום סמכותו, והדיון בה יהיה, בשינויים המחוייבים, לפי סעיף 46 לפקודת הראיות [נוסח חדש], התשל"א-1971.

(תיקון מס' 1) תשנ"ה-1995

(2א) כדי להחליט בדבר קבילות כאמור בסעיף קטן (א), רשאי בית המשפט להקשיב לדברים או לעיין בהם; לענין פסקה זו סמכות להקשיב כמשמעותה בסעיף 2א(ד).

(תיקון מס' 1) תשנ"ה-1995

(3א) בית משפט שהחליט על קבילותה של ראיה לפי סעיף קטן (א) רשאי לשמוע אותה בדלתיים סגורות.

(תיקון מס' 1) תשנ"ה-1995

(ב) דברים שנקלטו בהאזנה כדין לפי סעיף 7 או בהאזנה כדין לשיחה חסויה לפי סעיף 5 לא יהיו קבילים כראיה אם לא אושרה ההאזנה כאמור באותם סעיפים לפי הענין.

(תיקון מס' 1) תשנ"ה-1995

(ג) דברים שנקלטו כדין בדרך האזנת סתר לא יהיו קבילים כראיה אלא בהליך פלילי

שאינו על פי קובלנה.

(ג) דברים שנקלטו כדין בדרך האזנת סתר יהיו קבילים כראיה בהליך פלילי להוכחת כל עבירה; לענין סעיף קטן זה, "הליך פלילי" – לרבות הליך אחר לחילוט רכוש הקשור בעבירה שהיא פשע.

(תיקון מס' 1)
תשנ"ה-1995

(ד) אין באמור בסעיף זה כדי לגרוע מטענה בדבר קבילות ראיה גם אם נקלטה בדרך האזנת סתר בהתאם להוראות חוק זה.

14. (א) סמכויות של שר לפי חוק זה אינן ניתנות לאצילה.

מניעת אצילה
(תיקון מס' 1)
תשנ"ה-1995

(ב) סמכויות של נשיא בית משפט מחוזי לפי חוק זה, דינן כדין סמכות אחרת לענין סעיף 42 לחוק בתי-המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984.

(תיקון מס' 1)
תשנ"ה-1995

15. (א) ראש הממשלה ממונה על ביצוע חוק זה והוא רשאי בהתייעצות עם שר המשפטים להתקין תקנות לביצועו.

ביצוע ותקנות
(תיקון מס' 1)
תשנ"ה-1995

(ב) ראש הממשלה יתקין בהתייעצות עם שר המשפטים תקנות לענין שמירת המידע שהושג בהאזנת סתר ולענין ביעורו.

(תיקון מס' 1)
תשנ"ה-1995

(ג) תקנות לפי חוק זה יהיו באישור ועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת, ואולם תקנות הנוגעות להאזנות לפי פרק ב' יהיו באישור הועדה המשותפת ותקנות הנוגעות להאזנות לפי פרק ג' – יהיו באישור ועדה משותפת לוועדה לביטחון לאומי ולוועדה החוקה, חוק ומשפט של הכנסת.

(תיקון מס' 1)
תשנ"ה-1995

מנחם בגין
ראש הממשלה

יצחק נבון
נשיא המדינה

חוק הגנת הפרטיות, תשמ"א-1981

פרק א': פגיעה בפרטיות

1. איסור הפגיעה בפרטיות
פגיעה בפרטיות מהי
2. לא יפגע אדם בפרטיות של זולתו ללא הסכמתו.
פגיעה בפרטיות היא אחת מאלה:
 - (1) בילוש או התחקות אחרי אדם, העלולים להטרידו, או הטרדה אחרת;
 - (2) האזנה האסורה על פי חוק;
 - (3) צילום אדם כשהוא ברשות היחיד;
 - (4) פרסום תצלומו של אדם ברבים בנסיבות שבהן עלול הפרסום להשפילו או לבזותו;
 - (4א) פרסום תצלומו של נפגע ברבים שצולם בזמן הפגיעה או סמוך לאחריה באופן שניתן לזהותו ובנסיבות שבהן עלול הפרסום להביאו במבוכה, למעט פרסום תצלום בלא השהיות בין רגע הצילום לרגע השידור בפועל שאינו חורג מהסביר באותן נסיבות; לעניין זה, "נפגע" – מי שסבל מפגיעה גופנית או נפשית עקב אירוע פתאומי ושפגיעתו ניכרת לעין;
 - (5) העתקת תוכן של מכתב או כתב אחר שלא נועד לפרסום, או שימוש בתכנו, בלי רשות מאת הנמען או הכותב, והכל אם אין הכתב בעל ערך היסטורי ולא עברו חמש עשרה שנים ממועד כתיבתו; לענין זה, "כתב" – לרבות מסר אלקטרוני כהגדרתו בחוק חתימה אלקטרונית, התשס"א-2001;
 - (6) שימוש בשם אדם, בכינויו, בתמונתו או בקולו, לשם ריווח;
 - (7) הפרה של חובת סודיות שנקבעה בדין לגבי עניניו הפרטיים של אדם;
 - (8) הפרה של חובת סודיות לגבי עניניו הפרטיים של אדם, שנקבעה בהסכם מפורש או משתמע;
 - (9) שימוש בידיעה על עניניו הפרטיים של אדם או מסירתה לאחר, שלא למטרה שלשמה נמסרה;
 - (10) פרסומו או מסירתו של דבר שהושג בדרך פגיעה בפרטיות לפי פסקאות (1) עד (7) או (9);
 - (11) פרסומו של ענין הנוגע לצנעת חייו האישיים של אדם, לרבות עברו המיני, או למצב בריאותו, או להתנהגותו ברשות היחיד.
- 2א. (א) לעניין חוק זה רואים כפגיעה בפרטיות גם פרסום ברבים של תצלום גופת אדם גלויה באופן שניתן לזהותה, אלא אם כן התקיים אחד מאלה:
 - (1) אותו אדם הסכים בחייו לפגיעה כאמור;
 - (2) חלפו 15 שנים ממועד פטירתו של אותו אדם;
 - (3) התקבלה הסכמה לפגיעה כאמור מאת הראשון מבין המפורטים בפסקאות משנה (א) עד (ד), שעודו בחיים, ובלבד שהנפטר לא התנגד בחייו לפגיעה כאמור וילדו או הורה לא הודיע למפרסם או לאחר מטעמו כי הוא מתנגד לפרסום:
 - (א) בן זוגו;
 - (ב) כל ילדיו;
 - (ג) הוריו;
 - (ד) כל אחיו;
 - (4) לא היו לנפטר קרובי משפחה המנויים בפסקה (3) ובית המשפט אישר את הפרסום.
 - (ב) בן זוגו של נפטר, ילדו, הורה או אחיו רשיאם להגיש תובענה אזרחית בשל פרסום לפי סעיף זה.
3. לענין חוק זה –
"אדם", לענין סעיפים 2, 7, 13, 14, 17ב, 17ג, 17ו, 17ז, 23א, 23ב ו-25 - למעט תאגיד;
- הגדרת מונחים
ת"ט תשמ"א-1981
(תיקון מס' 9)
תשס"ז-2007
- "הסכמה" – הסכמה מדעת, במפורש או מכללא;
- (תיקון מס' 9)
תשס"ז-2007

- "מחזיק, לענין מאגר מידע" - מי שמצוי ברשותו מאגר מידע דרך קבע והוא רשאי לעשות בו שימוש ; (תיקון מס' 4) תשנ"ו-1996
- "פרסום" - כמשמעותו בסעיף 2 לחוק איסור לשון הרע, תשכ"ה-1965 ;
"צילום" - לרבות הסרטה ;
"שימוש- לרבות גילוי, העברה ומסירה. (תיקון מס' 4) תשנ"ו-1996
4. פגיעה בפרטיות היא עוולה אזרחית, והוראות פקודת הנזיקין [נוסח חדש], יחולו עליה בכפוף להוראות חוק זה.
5. הפוגע במזיד בפרטיות זולתו, באחת הדרכים האמורות בסעיף (1)2, (3) עד (7) ו-(9) עד (11), דינו - מאסר 5 שנים.
6. לא תהיה זכות לתביעה אזרחית או פלילית לפי חוק זה בשל פגיעה שאין בה ממש.
7. בפרק זה ובפרק ד' –
"אבטחת מידע" - הגנה על שלמות המידע, או הגנה על המידע מפני חשיפה, שימוש או העתקה, והכל ללא רשות כדין ;
"מאגר מידע" - אוסף נתוני מידע, המוחזק באמצעי מגנטי או אופטי והמיועד לעיבוד ממוחשב, למעט –
(1) אוסף לשימוש אישי שאינו למטרות עסק ; או
(2) אוסף הכולל רק שם, מען ודרכי התקשרות, שכשלעצמו אינו יוצר איפיון שיש בו פגיעה בפרטיות לגבי בני האדם ששמותיהם כלולים בו, ובלבד שלבעל האוסף או לתאגיד בשליטתו אין אוסף נוסף ;
"מידע" - נתונים על אישיותו של אדם, מעמדו האישי, צנעת אישיותו, מצב בריאותו, מצבו הכלכלי, הכשרתו המקצועית, דעותיו ואמונתו ;
"מידע רגיש" –
(1) נתונים על אישיותו של אדם, צנעת אישיותו, מצב בריאותו, מצבו הכלכלי, דעותיו ואמונתו ;
(2) מידע ששר המשפטים קבע בצו, באישור ועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת, שהוא מידע רגיש ;
"מנהל מאגר" - מנהל פעיל של גוף שבעלותו או בהחזקתו מאגר מידע או מי שמנהל כאמור הסמיכו לענין זה ;
"רשם" - מי שמתקיימים בו תנאי הכשירות למינוי שופט של בית משפט השלום, והממשלה מינתה אותו, בהודעה ברשומות, לנהל את פנקס מאגרי מידע (להלן - הפנקס) כאמור בסעיף 12 ;
"שימוש", במידע – (נמחקה) ;
"שלמות מידע" - זהות הנתונים במאגר מידע למקור שממנו נשאבו, בלא ששונו, נמסרו או הושמדו ללא רשות כדין.
סימן א': מאגרי מידע
8. (א) לא ינהל אדם ולא יחזיק מאגר מידע החייב ברישום לפי סעיף זה, אלא אם כן התקיים אחד מאלה :
(1) המאגר נרשם בפנקס ;

רישום מאגר מידע והשימוש בו (תיקון מס' 4) תשנ"ו-1996

- (2) הוגשה בקשה לרישום המאגר והתקיימו הוראות סעיף 10(ב1);
 (3) המאגר חייב ברישום לפי סעיף קטן (ה) והוראת הרשם כללה הרשאה לניהול והחזקה של המאגר עד רישומו.
 (ב) לא ישתמש אדם במידע שבמאגר מידע החייב ברישום לפי סעיף זה, אלא למטרה שלשמה הוקם המאגר.
 (ג) בעל מאגר מידע חייב ברישום בפנקס ועל בעל המאגר לרשמו אם נתקיים בו אחד מאלה:

- (1) מספר האנשים שמידע עליהם נמצא במאגר עולה על 10,000;
 (2) יש במאגר מידע רגיש;
 (3) המאגר כולל מידע על אנשים והמידע לא נמסר על ידיהם, מטעמים או בהסכמתם למאגר זה;
 (4) המאגר הוא של גוף ציבורי כהגדרתו בסעיף 23;
 (5) המאגר משמש לשירותי דיוור ישיר כאמור בסעיף 17ג.
 (ד) הוראת סעיף קטן (ג) לא תחול על מאגר שאין בו אלא מידע שפורסם לרבים על פי סמכות כדין או שהועמד לעיון הרבים על-פי סמכות כדין.
 (ה) הרשם רשאי, מטעמים מיוחדים שיירשמו, להורות על קיום חובת רישום לגבי מאגר הפטור מחובת רישום לפי סעיפים קטנים (ג) ו-(ד); הוראה כאמור תומצא לבעל המאגר ובה יפרט הרשם הוראות לענין ניהול ואחזקת המאגר עד לרישומו.

(תיקון מס' 7)
תשס"ה-2005

9. (א) בקשה לרישום מאגר מידע תוגש לרשם.
 (ב) בקשה לרישום מאגר מידע תפרט את –
 (1) זהות בעל מאגר המידע, המחזיק במאגר ומנהל המאגר, ומעניהם בישראל;
 (2) מטרות הקמת מאגר המידע והמטרות שלהן נועד המידע;
 (3) סוגי המידע שייכללו במאגר;
 (4) פרטים בדבר העברת מידע מחוץ לגבולות המדינה;
 (5) פרטים בדבר קבלת מידע, דרך קבע, מגוף ציבורי כהגדרתו בסעיף 23, שם הגוף הציבורי מוסר המידע ומהות המידע הנמסר, למעט פרטים הנמסרים בהסכמת מי שהמידע על אודותיו.
 (ג) שר המשפטים רשאי לקבוע בתקנות פרטים נוספים שיפורטו בבקשה לרישום.
 (ד) הבעל או המחזיק של מאגר מידע יודיע לרשם על כל שינוי בפרט מהפרטים המפורטים בסעיף קטן (ב) או לפי סעיף קטן (ג) ועל הפסקת פעולתו של מאגר המידע.

בקשה לרישום

(תיקון מס' 4)
תשנ"ו-1996

(תיקון מס' 5)
תשס"ט-2000

10. (א) הוגשה בקשה לרישום מאגר מידע –
 (1) ירשום אותו הרשם בפנקס, תוך 90 ימים מיום שהוגשה לו הבקשה, זולת אם היה לו יסוד סביר להניח כי המאגר משמש או עלול לשמש לפעולות בלתי חוקיות או כמסווה להן, או שהמידע הכלול בו נתקבל, נצבר או נאסף בניגוד לחוק זה או בניגוד להוראות כל דין;
 (2) הרשם רשאי לרשום מטרה שונה מזו שפורטה בבקשה, לרשום מספר מטרות למאגר, או להורות על הגשת מספר בקשות תחת הבקשה שהוגשה, והכל אם נוכח לדעת כי הדבר הולם את פעילות המאגר הלכה למעשה;
 (3) הרשם לא יסרב לרשום את מאגר המידע לפי פסקה (1) ולא יפעיל סמכויותיו לפי פסקה (2), אלא לאחר שנתן למבקש הזדמנות לטעון את טענותיו.

סמכויות הרשם
(תיקון מס' 4)
תשנ"ו-1996

- (ב) (בוטל).
 (ב1) לא רשם הרשם את מאגר המידע תוך 90 ימים מיום שהוגשה לו הבקשה, ולא הודיע למבקש על סירובו לרשום או על השהיית הרישום מטעמים מיוחדים שיפרט בהודעתו – רשאי יהיה המבקש לנהל או להחזיק את המאגר אף שאינו רשום.
 (ב2) הודיע הרשם למבקש על סירובו לרשום את מאגר המידע, או על השהיית הרישום כאמור בסעיף קטן (ב1) לא יהיה המבקש רשאי לנהל או להחזיק את המאגר, זולת אם בית המשפט קבע אחרת.

(תיקון מס' 7)
תשס"ה-2005
(תיקון מס' 4)
תשנ"ו-1996

(תיקון מס' 4)
תשנ"ו-1996

- (ב3) הרשם ימחק רישומו של מאגר מידע מהפנקס, אם הודיע לו בעל המאגר שהמידע שבאותו מאגר בוער, ואימת הודעה זו בתצהיר; הוחזק מאגר מידע שלא בידי בעל המאגר המידע, תאומת ההודעה גם בתצהיר של המחזיק.

(תיקון מס' 4)
תשנ"ו-1996

- (ג) הרשם יפקח על מילוי הוראות חוק זה והתקנות לפיו.
- (ד) שר המשפטים, באישור ועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת, יקים בצו, יחידת פיקוח שתפקח על מאגרי המידע, רישומם ואבטחת המידע בהם; גודלה של היחידה יותאם לצורכי הפיקוח.
- (ה) הרשם יעמוד בראש יחידת הפיקוח, והוא ימנה את המפקחים לצורך ביצוע הפיקוח לפי חוק זה; לא יתמנה למפקח אלא מי שקיבל הכשרה מקצועית מתאימה בתחום מיחשוב ואבטחת מידע והפעלת סמכויות לפי חוק זה, ומשטרת ישראל לא הביעה התנגדות למינויו מטעמים של שמירה על בטחון הציבור.
- (ה1) לצורך ביצוע תפקידיו רשאי מפקח –
- (1) לדרוש מכל אדם הנוגע בדבר למסור לו ידיעות ומסמכים המתייחסים למאגר מידע;
- (2) להיכנס למקום שיש לו יסוד סביר להניח כי מופעל בו מאגר מידע, לערוך בו חיפוש ולתפוס חפץ, אם שוכנע כי הדבר דרוש לשם הבטחת ביצוע חוק זה וכדי למנוע עבירה על הוראותיו; על חפץ שנתפס לפי סעיף זה יחולו הוראות פקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], תשכ"ט-1969; סדרי כניסה למיתקן צבאי או למיתקן של רשות בטחון כמשמעותה בסעיף 19(ג) ייקבעו על ידי שר המשפטים בהתייעצות עם השר הממונה על רשות הבטחון, לפי הענין; בפסקה זו, "חפץ" – לרבות חומר מחשב, ופלט כהגדרתם בחוק המחשבים, תשנ"ה-1995;
- (3) על אף הוראות פסקה (2), לא ייכנס למקום כאמור המשמש למגורים בלבד, אלא לפי צו מאת שופט של בית משפט שלום.
- (ו) הפר מחזיק או בעל של מאגר מידע הוראות של חוק זה או התקנות לפיו, או לא מילא אחרי דרישה שהפנה אליו הרשם, רשאי הרשם להתלות את תוקפו של הרישום לתקופה שיקבע או לבטל את רישומו של מאגר המידע בפנקס, ובלבד שקודם להתליה או לביטול ניתנה לבעל המאגר הזדמנות להשמיע את טענותיו.
- (ז) דין הרשם ודין מי שפועל מטעמו כדין עובד המדינה.
- 10א. לא יאוחר מ-1 באפריל בכל שנה תגיש המועצה להגנת הפרטיות לועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת דין וחשבון שיכין הרשם על פעולות האכיפה והפיקוח בשנה שקדמה להגשת הדו"ח, בצירוף הערותיה של המועצה.
11. פניה לאדם לקבלת מידע לשם החזקתו או שימוש בו במאגר מידע תלווה בהודעה שיצוינו בה –
- (1) אם חלה על אותו אדם חובה חוקית למסור את המידע, או שמסירת המידע תלויה ברצונו ובהסכמתו;
- (2) המטרה אשר לשמה מבוקש המידע;
- (3) למי יימסר המידע ומטרות המסירה.
12. (א) הרשם ינהל פנקס מאגרי מידע אשר יהיה פתוח לעיונו של הציבור.
- (ב) הפנקס יכיל את הפרטים לרישום מאגר המידע כאמור בסעיף 9.
- (ג) על אף הוראות סעיפים קטנים (א) ו-(ב), במאגר של רשות בטחון, הפרטים המפורטים בסעיף 9(ב)(3), (4) ו-(5) לא יהיו פתוחים לעיונו של הציבור.
13. (א) כל אדם זכאי לעיין בעצמו, או על ידי בא-כוחו שהרשהו בכתב או על ידי אפוטרופסו, במידע שעליו המוחזק במאגר מידע.
- (ב) בעל מאגר מידע יאפשר עיון במידע, לפי בקשת אדם כאמור בסעיף קטן (א) (להלן – המבקש), בשפה העברית, הערבית או האנגלית.
- (ג) בעל המאגר רשאי שלא למסור למבקש מידע המתייחס למצבו הרפואי או הנפשי אם לדעתו עלול המידע לגרום נזק חמור לבריאותו הגופנית או הנפשית של המבקש או לסכן את חייו; במקרה זה ימסור בעל המאגר את המידע לרופא או לפסיכולוג מטעמו של המבקש.
- (ג1) אין בהוראות סעיף זה כדי לחייב למסור מידע בניגוד לחסיון שנקבע לפי כל דין, אלא אם כן המבקש הוא מי שהחסיון נועד לטובתו.
- בסעיף קטן זה, "דין" – לרבות הלכה פסוקה.
- (ד) האופן, התנאים והתשלום למימושה של זכות העיון במידע ייקבעו בתקנות.
- (ה) הוראות סעיף זה וסעיף 13א לא יחולו –
- (1) על מאגר מידע של רשות בטחון כמשמעותה בסעיף 19(ג);

(תיקון מס' 4)
תשנ"ו-1996

(תיקון מס' 4)
תשנ"ו-1996

(תיקון מס' 4)
תשנ"ו-1996
ת"ט תשנ"ז-1997

(תיקון מס' 4)
תשנ"ו-1996
(תיקון מס' 7)
תשס"ה-2005

דו"ח הגנה על
הפרטיות
(תיקון מס' 4)
תשנ"ו-1996

חובת מבקש מידע

פנקס מאגרי מידע
(תיקון מס' 4)
תשנ"ו-1996

זכות עיון במידע

(תיקון מס' 4)
תשנ"ו-1996

(תיקון מס' 4)
תשנ"ו-1996

(תיקון מס' 4)
תשנ"ו-1996

(תיקון מס' 4)
תשנ"ו-1996

- (1א) על מאגר מידע של שירות בתי הסוהר ;
(2) על מאגר מידע של רשות מס כמשמעותה בחוק לתיקון דיני מסים (חילופי ידיעות בין רשויות מס), תשכ"ז-1967 ;
(3) כשבטחון המדינה, יחסי חוץ שלה או הוראות חיקוק מחייבים שלא לגלות לאדם מידע שעליו ;
(4) על מאגר מידע של גופים אשר שר המשפטים בהתייעצות עם שר הבטחון או עם שר החוץ, לפי הענין, ובאישור ועדת החוץ והבטחון של הכנסת, קבע כי הוא כולל מידע שבטחון המדינה או יחסי החוץ שלה מחייבים שלא לגלותו (להלן - מידע סודי), ובלבד שאדם המבקש לעיין במידע שעליו המוחזק באותו מאגר יהיה זכאי לעיין במידע שאינו מידע סודי ;
(5) על מאגר מידע אודות חקירות ואכיפת החוק של רשות המוסמכת לחקור על פי דין בעבירה, אשר שר המשפטים קבע אותה בצו, באישור ועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת ;
(6) על מאגר מידע שהוקם לפי סעיף 28 לחוק איסור הלבנת הון, תש"ס-2000.
- 13א. בלי לגרוע מהוראות סעיף 13 –
(1) בעל מאגר מידע, המחזיק אותו אצל אחר (בסעיף זה - המחזיק), יפנה את המבקש אל המחזיק, תוך ציון מענו, ויורה למחזיק, בכתב, לאפשר למבקש את העיון ;
(2) פנה המבקש תחילה למחזיק, יודיע לו המחזיק אם הוא מחזיק מידע עליו, וכן את שם בעל מאגר המידע ואת מענו.
14. (א) אדם שעיין במידע שעליו ומצא כי אינו נכון, שלם, ברור או מעודכן, רשאי לפנות לבעל מאגר המידע, ואם הוא תושב חוץ – למחזיק מאגר המידע, בבקשה לתקן את המידע או למוחקו.
(ב) הסכים בעל מאגר המידע לבקשה כאמור בסעיף קטן (א), יבצע את השינויים הנדרשים במידע שברשותו ויודיע עליהם לכל מי שקיבל ממנו את המידע בתקופה שנקבעה בתקנות.
(ג) סירב בעל מאגר המידע למלא בקשה כאמור בסעיף קטן (א), יודיע על כך למבקש, באופן ובדרך שנקבעו בתקנות.
(ד) מחזיק חייב לתקן מידע, אם בעל מאגר המידע הסכים לתיקון המבוקש או שבית משפט ציווה על התיקון.
15. על סירובו של בעל מאגר מידע לאפשר עיון כאמור בסעיף 13 או בסעיף 13א ועל הודעת סירוב כאמור בסעיף 14(ג), רשאי מבקש המידע להגיש תובענה לבית המשפט באופן ובדרך שנקבעו בתקנות.
16. לא יגלה אדם מידע שהגיע אליו בתוקף תפקידו כעובד, כמנהל או כמחזיק של מאגר מידע, אלא לצורך ביצוע עבודתו או לביצוע חוק זה או על פי צו בית משפט בקשר להליך משפטי ; אם הוגשה הבקשה לפני תחילת ההליך תידון הבקשה בבית משפט השלום. המפר הוראות סעיף זה, דינו - מאסר 5 שנים.
17. בעל מאגר מידע, מחזיק במאגר מידע או מנהל מאגר מידע, כל אחד מהם אחראי לאבטחת המידע שבמאגר המידע.
- 17א. (א) מחזיק במאגרי מידע של בעלים שונים יבטיח כי אפשרות הגישה לכל מאגר תהיה תונה רק למי שהורשו לכך במפורש בהסכם בכתב בינו לבין בעליו של אותו מאגר.
(ב) מחזיק שברשותו חמישה מאגרי מידע לפחות, החייבים ברישום לפי סעיף 8, ימסור לרשם, מדי שנה, רשימה של מאגרי המידע שברשותו, בציון שמות בעלי המאגרים, תצהיר על כך שלגבי כל אחד מן המאגרים נקבעו הזכאים בגישה למאגר בהסכם בינו לבין הבעלים, ושמו של הממונה על האבטחה כאמור בסעיף 17ב.
- 17ב. (א) הגופים המפורטים להלן חייבים במינוי אדם בעל הכשרה מתאימה שיהיה ממונה על אבטחת מידע (להלן - הממונה) :
(1) מחזיק בחמישה מאגרי מידע החייבים ברישום לפי סעיף 8 ;
(2) גוף ציבורי כהגדרתו בסעיף 23 ;

(תיקון מס' 4)
תשנ"ו-1996

(תיקון מס' 1)
תשמ"ה-1985

(תיקון מס' 4)
תשנ"ו-1996

(תיקון מס' 6)
תש"ס-2000

עיון במידע שאינו
בהחזקת בעל המאגר
(תיקון מס' 4)
תשנ"ו-1996

תיקון מידע

(תיקון מס' 4)
תשנ"ו-1996

תובענה לבית המשפט
(תיקון מס' 4)
תשנ"ו-1996
(תיקון מס' 9)
תשס"ז-2007

סודיות
(תיקון מס' 1)
תשמ"ה-1985
(תיקון מס' 4)
תשנ"ו-1996

אחריות לאבטחת
מידע
(תיקון מס' 4)
תשנ"ו-1996

מחזיק במאגרים של
בעלים שונים
(תיקון מס' 4)
תשנ"ו-1996

ממונה על אבטחה
(תיקון מס' 4)
תשנ"ו-1996

- (3) בנק, חברת ביטוח, חברה העוסקת בדירוג או בהערכה של אשראי.
(ב) בלי לגרוע מהוראות סעיף 17, הממונה יהיה אחראי לאבטחת המידע במאגרים המוחזקים ברשות הגופים כאמור בסעיף קטן (א).
(ג) לא ימונה כממונה מי שהורשע בעבירה שיש עמה קלון או בעבירה על הוראות חוק זה.

סימן ב': דיורור ישיר

(תיקון מס' 4)
תשנ"ו-1996

ג.17 בסימן זה –

"דיורור ישיר" - פניה אישית לאדם, בהתבסס על השתייכותו לקבוצת אוכלוסין, שנקבעה על פי אפיון אחד או יותר של בני אדם ששמותיהם כלולים במאגר מידע;
"פניה" - לרבות בכתב, בדפוס, בטלפון, בפקסימליה, בדרך ממוחשבת או באמצעי אחר;
"שירותי דיורור ישיר" - מתן שירותי דיורור ישיר לאחרים בדרך של העברת רשימות, מדבקות או נתונים בכל אמצעי שהוא.

הגדרות
(תיקון מס' 4)
תשנ"ו-1996

17ד. לא ינהל אדם ולא יחזיק מאגר מידע המשמש לשירותי דיורור ישיר, אלא אם כן הוא רשום בפנקס ואחת ממטרותיו הרשומות היא שירותי דיורור.

דיורור ישיר
(תיקון מס' 4)
תשנ"ו-1996

17ה. לא ינהל אדם ולא יחזיק מאגר מידע המשמש לשירותי דיורור ישיר, אלא אם כן יש בידו רישום המציין את המקור שממנו קיבל כל אוסף נתונים המשמש לצורך מאגר המידע ומועד קבלתו, וכן למי מסר כל אוסף נתונים כאמור.

ציון מקור המידע
(תיקון מס' 4)
תשנ"ו-1996

17ו. (א) כל פניה בדיורור ישיר תכיל באופן ברור ובולט –

- (1) ציון כי הפניה היא בדיורור ישיר, בצירוף ציון מספר הרישום של המאגר המשמש לשירותי דיורור ישיר בפנקס מאגרי מידע;
- (2) הודעה על זכותו של מקבל הפניה להימחק מן המאגר כאמור בסעיף קטן (ב), בצירוף המען שאליו יש לפנות לצורך כך;
- (3) זהותו ומענו של בעל מאגר המידע שבו מצוי המידע שעל פיו בוצעה הפניה, והמקורות שמהם קיבל בעל המאגר מידע זה.
- (ב) כל אדם זכאי לדרוש, בכתב, מבעל מאגר מידע המשמש לדיורור ישיר, שמידע המתייחס אליו יימחק ממאגר המידע.
- (ג) כל אדם זכאי לדרוש, בכתב, מבעל מאגר המידע המשמש לשירותי דיורור ישיר או מבעל מאגר המידע שבו מצוי המידע שעל-פיו בוצעה הפניה, כי מידע המתייחס אליו לא יימסר לאדם, לסוג בני אדם או לאנשים מסויימים, והכל לפרק זמן מוגבל או קבוע.
- (ד) הודיע אדם לבעל מאגר המידע על דרישתו כאמור בסעיפים קטנים (ב) או (ג), יפעל בעל המאגר בהתאם לדרישה ויודיע לאדם, בכתב, כי פעל על פיה.
- (ה) לא הודיע בעל מאגר המידע כאמור בסעיף קטן (ד) תוך 30 ימים מיום קבלת הדרישה, רשאי האדם שהמידע מתייחס אליו לפנות לבית משפט השלום בדרך שנקבעה בתקנות, כדי שיורה לבעל מאגר המידע לפעול כאמור.
- (ו) הזכויות לפי סעיף זה של נפטר שרשום במאגר מידע נתונות גם לבן זוגו, לילדו, להורה או לאחיו.

מחיקת מידע ממאגר
המשמש לדיורור ישיר
(תיקון מס' 4)
תשנ"ו-1996

(תיקון מס' 9)
תשס"ז-2007

17ז. הוראות סימן זה יחולו על ידיעות הנוגעות לענייניו הפרטיים של אדם, אף שאינם בגדר מידע, כשם שהן חלות על מידע.

תחולה על ידיעות
(תיקון מס' 4)
תשנ"ו-1996

ח.17 סימן זה לא יחול על גוף ציבורי כמשמעותו בסעיף 23(1) במילוי תפקידיו על פי דין.

אי תחולה על גוף
ציבורי
(תיקון מס' 4)
תשנ"ו-1996

ט.17 הוראות סימן זה באות להוסיף על הוראות כל דין.

שמירת דינים
(תיקון מס' 4)
תשנ"ו-1996

פרק ג': הגנות

18. במשפט פלילי או אזרחי בשל פגיעה בפרטיות תהא זו הגנה טובה אם נתקיימה אחת מאלה:

הגנות מה הן

- (1) הפגיעה נעשתה בדרך של פרסום שהוא מוגן לפי סעיף 13 לחוק איסור לשון הרע, תשכ"ה-1965;
- (2) הנתבע או הנאשם עשה את הפגיעה בתום לב באחת הנסיבות האלה:
- (א) הוא לא ידע ולא היה עליו לדעת על אפשרות הפגיעה בפרטיות;
- (ב) הפגיעה נעשתה בנסיבות שבהן היתה מוטלת על הפוגע חובה חוקית, מוסרית, חברתית או מקצועית לעשותה;
- (ג) הפגיעה נעשתה לשם הגנה על ענין אישי כשר של הפוגע;
- (ד) הפגיעה נעשתה תוך ביצוע עיסוקו של הפוגע כדין ובמהלך עבודתו הרגיל, ובלבד שלא נעשתה דרך פרסום ברבים;
- (ה) הפגיעה היתה בדרך של צילום, או בדרך של פרסום תצלום, שנעשה ברשות הרבים ודמות הנפגע מופיעה בו באקראי;
- (ו) הפגיעה נעשתה בדרך של פרסום שהוא מוגן לפי פסקאות (4) עד (11) לסעיף 15 לחוק איסור לשון הרע, תשכ"ה-1965;
- (3) בפגיעה היה ענין ציבורי המצדיק אותה בנסיבות הענין, ובלבד שאם היתה הפגיעה בדרך של פרסום - הפרסום לא היה כוזב.
19. (א) לא ישא אדם באחריות לפי חוק זה על מעשה שהוסמך לעשותו על פי דין.
- (ב) רשות בטחון, או מי שנמנה עם עובדיה או פועל מטעמה, לא ישאו באחריות לפי חוק זה על פגיעה שנעשתה באופן סביר במסגרת תפקידם ולשם מילוי.
- (ג) "רשות בטחון", לענין סעיף זה - כל אחד מאלה:
- (1) משטרת ישראל;
- (2) אגף המודיעין במטה הכללי והמשטרה הצבאית של צבא-הגנה לישראל;
- (3) שירות בטחון כללי;
- (4) המוסד למודיעין ולתפקידים מיוחדים;
- (5) הרשות להגנה על עדים.
20. (א) הוכיח הנאשם או הנתבע שעשה את הפגיעה בפרטיות באחת הנסיבות האמורות בסעיף 18(2) ושהפגיעה לא חרגה מתחום הסביר באותן נסיבות, חזקה עליו שעשה את הפגיעה בתום לב.
- (ב) חזקה על הנאשם או הנתבע שעשה את הפגיעה בפרטיות שלא בתום לב אם הוא פגע ביודעין במידה גדולה משהיתה נחוצה באופן סביר לצורך הענינים שניתנה להם הגנה בסעיף 18(2).
- (ג) חזקה על נאשם או נתבע הטוען להגנה על פי סעיף 18(2)(ב) או (ד) שעשה את הפגיעה בפרטיות שלא בתום לב, אם ביצע את הפגיעה תוך כדי הפרת הכללים או העקרונות של אתיקה מקצועית החלים עליו מכוח דין או המקובלים על אנשי המקצוע שהוא נמנה עמהם; ואולם חזקה כאמור לא תחול אם הפגיעה נעשתה בנסיבות שבהן הנאשם או הנתבע פעל בהתאם לחובה חוקית המוטלת עליו.
21. הביא הנאשם או הנתבע ראיה או העיד בעצמו כדי להוכיח אחת ההגנות הניתנות בחוק זה, רשאי התובע להביא ראיות סותרות; אין בהוראה זו כדי לגרוע מסמכות בית המשפט לפי כל דין להתיר הבאת ראיות בידי בעלי הדין.
22. בבואו לגזור את הדין או לפסוק פיצויים רשאי בית המשפט להתחשב, לטובת הנאשם או הנתבע, גם באלה:
- (1) הפגיעה בפרטיות לא היתה אלא חזרה על מה שכבר נאמר, והוא נקב את המקור שעליו הסתמך;
- (2) הוא לא התכוון לפגוע;
- (3) אם היתה הפגיעה בדרך של פרסום - הוא התנצל על הפרסום ונקט צעדים להפסקת מכירתו או הפצתו של עותק הפרסום המכיל את הפגיעה, ובלבד שההתנצלות פורסמה במקום, במידה ובדרך שבהם פורסמה הפגיעה ולא היתה מסוייגת.

פרק ד': מסירת מידע או ידיעות מאת גופים ציבוריים

23. בפרק זה –

(תיקון מס' 1)
תשנ"ה-1985
(תיקון מס' 10)
תשס"ח-2008

נסל ההוכחה

(תיקון מס' 9)
תשס"ז-2007

הפרכה של טענות הגנה

הקלות

(תיקון מס' 1)
תשנ"ה-1985

הגדרות
(תיקון מס' 1)
תשנ"ה-1985

"גוף ציבורי" –

- (1) משרדי הממשלה ומוסדות מדינה אחרים, רשות מקומית וגוף אחר הממלא תפקידים ציבוריים על פי דין;
(2) גוף ששר המשפטים קבע בצו, באישור ועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת, ובלבד שבצו ייקבעו סוגי המידע והידיעות שהגוף יהיה רשאי למסור ולקבל;
(3) (נמחקה);

(תיקון מס' 3)
תשנ"ה-1995

"מאגר מידע", "מידע", "הרשם", ו"שימוש" - (נמחקו).

(תיקון מס' 4)
תשנ"ו-1996

23א. הוראות פרק זה יחולו על ידיעות על עניניו הפרטיים של אדם, אף שאינן בגדר מידע, כשם שהן חלות על מידע.

תחולה על ידיעות
(תיקון מס' 1)
תשנ"ה-1985

23ב. (א) מסירת מידע מאת גוף ציבורי אסורה, זולת אם המידע פורסם לרבים על פי סמכות כדין, או הועמד לעיון הרבים על פי סמכות כדין, או שהאדם אשר המידע מתייחס אליו נתן הסכמתו למסירה.
(ב) אין בהוראות סעיף זה כדי למנוע מרשות בטחון כמשמעותה בסעיף 19 לקבל או למסור מידע לשם מילוי תפקידה, ובלבד שהמסירה או הקבלה לא נאסרה בחיקוק.

איסור על מסירת מידע
(תיקון מס' 1)
תשנ"ה-1985

23ג. מסירת המידע מותרת, על אף האמור בסעיף 23ב, אם לא נאסרה בחיקוק או בעקרונות של אתיקה מקצועית –

סייג לאיסור
(תיקון מס' 1)
תשנ"ה-1985

(1) בין גופים ציבוריים, אם נתקיים אחד מאלה:

(א) מסירת המידע היא במסגרת הסמכויות או התפקידים של מוסר המידע והיא דרושה למטרת ביצוע חיקוק או למטרה במסגרת הסמכויות או התפקידים של מוסר המידע או מקבלו;

(ב) מסירת המידע היא לגוף ציבורי הרשאי לדרוש אותו מידע על פי דין מכל מקור אחר;

(2) מגוף ציבורי למשרד ממשלתי או למוסד מדינה אחר, או בין משרדים או מוסדות כאמור, אם מסירת המידע דרושה למטרת ביצוע כל חיקוק או למטרה במסגרת הסמכויות או התפקידים של מוסר המידע או מקבלו;
אולם לא יימסר מידע כאמור שניתן בתנאי שלא יימסר לאחר.

23ד. (א) גוף ציבורי המוסר דרך קבע מידע בהתאם לסעיף 23ג יפרט עובדה זו על כל דרישת מידע בהתאם לחוק.

חובותיו של גוף ציבורי
(תיקון מס' 1)
תשנ"ה-1985

(ב) גוף ציבורי המוסר מידע בהתאם לסעיף 23ג יקיים רישום של המידע שנמסר.

(ג) גוף ציבורי המקבל דרך קבע מידע בהתאם לסעיף 23ג, והמידע נאגר במאגר מידע, יודיע על כך לרשם ועובדה זו תיכלל בפרטי רשימת מאגרי המידע לפי סעיף 12.

(ד) גוף ציבורי שקיבל מידע בהתאם לסעיף 23ג לא יעשה בו שימוש אלא במסגרת הסמכויות או התפקידים שלו.

(ה) לענין חובת השמירה על סודיות לפי כל דין, מידע שנמסר לגוף ציבורי מכוח חוק זה, כמוהו כמידע שאותו גוף השיג מכל מקור אחר, ובנוסף יחולו על הגוף המקבל גם כל ההוראות החלות על הגוף המוסר.

23ה. (א) מקום שמידע שמותר למסרו לפי סעיפים 23ב או 23ג מצוי על גבי אותו קובץ עם מידע אחר (להלן - מידע עודף), רשאי הגוף המוסר את המידע למסור לגוף המקבל את המידע המבוקש עם המידע העודף.

מידע עודף
(תיקון מס' 1)
תשנ"ה-1985

(ב) מסירת מידע עודף לפי סעיף קטן (א) מותנית בקביעת נוהלים שיבטיחו מניעת שימוש כלשהו במידע עודף שנתקבל; נוהלים כאמור ייקבעו בתקנות וכל עוד לא נקבעו בתקנות, יקבע הגוף המבקש נוהלים כאמור בכתב, וימציא לגוף המוסר עותק מהם, לפי דרישתו.

23ו. מסירת מידע המותרת לפי חוק זה לא תהווה פגיעה בפרטיות ולא יחולו עליה הוראות סעיפים 2 ו-8.

מסירה מותרת אינה פגיעה בפרטיות
(תיקון מס' 1)
תשנ"ה-1985

23ז. שר המשפטים, באישור ועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת, רשאי להתקין תקנות בדבר סדרי מסירת מידע מאת גופים ציבוריים.

תקנות לענין מסירת מידע
(תיקון מס' 1)
תשנ"ה-1985

פרק ה': שונות

24. חוק זה חל על המדינה.

25. (א) אדם שנפגע בפרטיותו ותוך ששה חדשים לאחר הפגיעה מת בלי שהגיש תובענה או קובלנה בשל אותה פגיעה, רשאים בן-זוגו, ילדו או הורהו, ואם לא השאיר בן-זוג, ילדים או הורים – אחיו או אחותו, להגיש, תוך ששה חדשים לאחר מותו, תובענה או קובלנה בשל אותה פגיעה.

(ב) אדם שהגיש תובענה או קובלנה בשל פגיעה בפרטיות ומת לפני סיום ההליך, רשאים בן-זוגו, ילדו או הורהו, ואם לא השאיר בן-זוג, ילדים או הורים – אחיו או אחותו, להודיע לבית המשפט, תוך ששה חדשים לאחר מותו, על רצונם להמשיך בתובענה או בקובלנה, ומשהודיע כאמור יבואו הם במקום התובע או הקובל.

26. תקופת ההתיישנות של תביעה אזרחית לפי חוק זה היא שנתיים.

27. על הליכים משפטיים בשל פגיעה בפרטיות יחולו הוראות סעיפים 21, 23 ו-24 לחוק איסור לשון הרע, תשכ"ה-1965, בשינויים המחוייבים לפי הענין.

28. במשפט פלילי או אזרחי בשל פגיעה בפרטיות אין להביא ראיה או לחקור עד בדבר שמו הרע של הנפגע או בדבר אפיו, עברו, מעשיו או דעותיו.

29. (א) בנוסף לכל עונש וסעד אחר רשאי בית המשפט, במשפט פלילי או אזרחי בשל הפרה של הוראה מהוראות חוק זה, לצוות כמפורט להלן, לפי הענין:

(1) על איסור הפצה של עתקי החומר הפוגע או על החרמתו; צו החרמה לפי פסקה זו כוחו יפה כלפי כל אדם שברשותו נמצא חומר כזה לשם מכירה, הפצה או החסנה, גם אם אותו אדם לא היה צד למשפט; ציווה בית המשפט על החרמה, יורה מה ייעשה בעתקים שהוחרמו;

(2) על פרסום פסק הדין, כולו או מקצתו; הפרסום ייעשה על חשבון הנאשם או הנתבע, במקום, במידה ובדרך שקבע בית המשפט;

(3) על מסירת החומר הפוגע לנפגע;

(4) על השמדת מידע שנתקבל שלא כדין, או לאסור על שימוש במידע כאמור או במידע עודף כהגדרתו בסעיף 23ה, או להורות לגבי המידע כל הוראה אחרת.

(ב) אין בהוראות סעיף זה כדי למנוע החזקת עותק של פרסום בספריות ציבוריות, בארכיונים וכיוצא באלה, זולת אם הטיל בית המשפט, בצו החרמה על פי סעיף קטן (א)(1), הגבלה גם על החזקה כזאת, ואין בהן כדי למנוע החזקת עותק של פרסום בידי הפרט.

29א. (א) הורשע אדם בעבירה לפי סעיף 5, רשאי בית המשפט לחייבו לשלם לנפגע פיצוי שלא יעלה על 50,000 שקלים חדשים, בלא הוכחת נזק; חיוב בפיצוי לפי סעיף קטן זה הוא כפסק דין של אותו בית משפט שניתן בתובענה אזרחית של הזכאי נגד החייב בו.

(ב) (1) במשפט בשל עוולה אזרחית לפי סעיף 4, רשאי בית המשפט לחייב את הנתבע לשלם לנפגע פיצוי שלא יעלה על 50,000 שקלים חדשים, בלא הוכחת נזק.

(2) במשפט כאמור בפסקה (1) שבו הוכח כי הפגיעה בפרטיות נעשתה בכוונה לפגוע, רשאי בית המשפט לחייב את הנתבע לשלם לנפגע פיצוי שלא יעלה על כפל הסכום כאמור באותה פסקה, בלא הוכחת נזק.

(ג) לא יקבל אדם פיצוי בלא הוכחת נזק לפי סעיף זה, בשל אותה פגיעה בפרטיות, יותר מפעם אחת.

(ד) הסכומים האמורים בסעיף זה יעודכנו ב-16 בכל חודש, בהתאם לשיעור השינוי במדד החדש לעומת המדד הבסיסי; לענין זה –

"מדד" – מדד המחירים לצרכן שמפרסמת הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה;

"המדד החדש" – מדד החודש שקדם לחודש העדכון;

"המדד הבסיסי" – מדד חודש מאי 2007.

30. (א) פורסמה פגיעה בפרטיות בעתון, ישאו באחריות פלילית ואזרחית בשל הפגיעה האדם שהביא את הדבר לעתון וגרם בכך לפרסומו, עורך העתון ומי שהחליט בפועל על פרסום אותה פגיעה בעתון, ובאחריות אזרחית ישא גם המוציא לאור של העתון.

(ב) באישום פלילי לפי סעיף זה תהא זאת הגנה טובה לעורך העתון שנקט אמצעים

סבירים כדי למנוע פרסום אותה פגיעה ושלא ידע על פרסומה.
(ג) בסעיף זה, "עורך עתון" – לרבות עורך בפועל.

31. פורסמה פגיעה בפרטיות בדפוס, למעט בעתון בעל תדירות הופעה של ארבעים ימים או פחות, ישאו באחריות פלילית ואזרחית בשל הפגיעה גם מחזיק בית הדפוס שבו הודפס הפרסום, ומי שמוכר את הפרסום או מפיץ אותו בדרך אחרת, ובלבד שלא ישאו באחריות אלא אם ידעו או חייבים היו לדעת שהפרסום מכיל פגיעה בפרטיות.

אחריות של מדפיס ומפיץ
(תיקון מס' 12)
תשנ"ז-2017

31א. (א) העושה אחד מאלה, דינו - מאסר שנה:
(1) מנהל, מחזיק או משתמש במאגר מידע בניגוד להוראות סעיף 8;
(2) מוסר פרטים לא נכונים בבקשה לרישום מאגר מידע כנדרש בסעיף 9;
(3) אינו מוסר פרטים או מוסר פרטים לא נכונים בהודעה המלווה בקשה לקבלת מידע לפי סעיף 11;
(4) אינו מקיים את הוראות סעיפים 13 ו-13א לענין זכות העיון במידע המוחזק במאגר מידע, או אינו מתקן מידע על פי הוראות סעיף 14;
(5) מאפשר גישה למאגר מידע בניגוד להוראות סעיף 17א(א) או אינו מוסר לרשם מסמכים או תצהיר בהתאם להוראות סעיף 17א(ב);
(6) אינו ממנה ממונה על אבטחת מידע בהתאם להוראות סעיף 17ב;
(7) מנהל או מחזיק מאגר המשמש לשירותי דיוור ישיר, בניגוד להוראות סעיפים 17ד עד 17ו;
(8) מוסר מידע בניגוד לסעיפים 23 עד 23ה.
(ב) עבירה לפי סעיף זה אינה טעונה הוכחת מחשבה פלילית או רשלנות.

עונשין בעבירות של אחריות קפידה (תיקון מס' 4)
תשנ"ז-1996

31ב. מעשה או מחדל בניגוד להוראות פרקים ב' או ד' או בניגוד לתקנות שהותקנו לפי חוק זה יהווה עוולה לפי פקודת הנזיקין [נוסח חדש].

עוולה בנזיקין (תיקון מס' 4)
תשנ"ז-1996

32. חומר שהושג תוך פגיעה בפרטיות יהיה פסול לשמש ראיה בבית משפט, ללא הסכמת הנפגע, זולת אם בית המשפט התיר מטעמים שיירשמו להשתמש בחומר, או אם היו לפוגע, שהיה צד להליך, הגנה או פטור לפי חוק זה.

חומר פסול לראיה

33. בפקודת הנזיקין [נוסח חדש], סעיף 34א - בטל.

תיקון פקודת הנזיקין

34. בתוספת לחוק סדר הדין הפלילי, תשכ"ה-1965, אחרי פסקה (12) יבוא:
"(13) עבירות על חוק הגנת הפרטיות, תשמ"א-1981."

תיקון חוק סדר הדין הפלילי

35. הוראות חוק זה לא יגרעו מהוראות כל דין אחר.

שמירת דינים

36. שר המשפטים ממונה על ביצוע חוק זה והוא רשאי להתקין תקנות, באישור ועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת, בכל ענין הנוגע לביצועו, ובין השאר –

ביצוע ותקנות

- (1) תנאי החזקת מידע ושמירתו במאגרי מידע;
- (2) תנאים להעברה של מידע אל מאגרי מידע שמחוץ לגבולות המדינה או מהם;
- (3) כללי התנהגות ואתיקה לבעלים, למחזיקים או למנהלים של מאגרי מידע ולעובדיהם;
- (4) הוראות לענין ביעור מידע עם הפסקת פעולתו של מאגר מידע.

(תיקון מס' 4)
תשנ"ז-1996
(תיקון מס' 4)
תשנ"ז-1996

(תיקון מס' 4)
תשנ"ז-1996

36א. (א) שר המשפטים, באישור ועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת, רשאי לקבוע –

- (1) אגרות בעבור רישום מאגר מידע ועיון בו לפי חוק זה;
- (2) אגרה, לתקופה שיקבע, בעבור מאגר מידע הרשום בפנקס (להלן – אגרה תקופתית), למעט מאגר מידע שבבעלות המדינה, ורשאי הוא לקבוע שיעורים שונים של אגרות תקופתיות לפי סוגים של מאגרים, וכן את מועדי התשלום של האגרה התקופתית, ותוספת אגרה לאגרה תקופתית שלא שולמה במועד.

אגרות (תיקון מס' 4)
תשנ"ז-1996
(תיקון מס' 5)
תש"ס-2000

(ב) כספי אגרות שנגבו לפי סעיף זה ייועדו לרשם וליחידת הפיקוח לצורך פעולתם לפי חוק זה.

(ג) לא שולמה האגרה התקופתית או תוספת האגרה לאגרה התקופתית, לפי הענין, בתוך שישה חודשים מהמועד שנקבע בתקנות לתשלום תוספת האגרה, יותלה רישומו של המאגר בפנקס עד לתשלום.

(תיקון מס' 5)
תש"ס-2000

37. תחילתו של פרק ב' ששה חדשים מיום פרסומו של חוק זה.

תחילה

משה נסים
שר המשפטים

מנחם בגין
ראש הממשלה

יצחק נבון
נשיא המדינה

חוק הפרוצדורה האזרחית העותומני = סעיפים 80-82

80. תביעות הנוגעות להתחייבויות וחוזים או לשותפות, למוכסנות או להלוואות שעל פי הרגיל והנהוג הם נעשים במסמך בכתב, והעולות על עשר לירות, צריך להוכיח במסמך בכתב. טענה ותביעה נגד מסמך בכתב בנוגע לדברים האמורים, אף אם איננה עולה על עשר לירות, צריך להוכיח במסמך בכתב או ע"י הודאתו או פנקסו של הנתבע.
81. הכלל שנקבע בסעיף 80 נוהג אף במקרה שהסכום העולה על עשר לירות הוא תוצאה מהוספת הריבית על הקרן, או מחיבור סכומי תביעה אחרים.
82. הוראות הסעיף 80 לא תהיינה חלות במקרים הבאים שבהם אפשר להוכיח את התביעה ע"י עדים, ואלה הם:
- (א) בפעולות שבין הבעל והאשה והקרובים במדרגה יורדת ועולה, בין האחים והאחיות וביניהם, או בין האב והאם, ואחות האב והאם והחותן והחותנת.
 - (ב) בתביעות שמן הנמנע היה לסדר בהם שטר מסיבת כוח מכריע או מסיבות אחרות מקובלות עפ"י החוק.
 - (ג) בתביעות שנעשה בהן שטר ונאבד, מבלי צדיית הנושה.
 - (ד) בתביעות שבין שני מתקשרים הנמצאים בכפר שאין בו מי שיודע לכתוב שטר.

תקנות סדרי הדין (עתירה לגילוי ראיה), תשכ"ט-1969

בתוקף סמכותי על פי סעיף 5א לפקודת העדות, ובתוקף שאר סמכויותי המסורות לי לפי כל דין, אני מתקין תקנות אלה:	
1. בעל-דין המבקש גילוי ראיה שהוגשה עליו לבית המשפט תעודה כאמור בסעיף 5א(א) לפקודה, יגיש לבית המשפט העליון עתירה בכתב לגילוי הראיה (להלן - עתירה).	עתירה
2. (א) העתירה תכלול –	תוכן העתירה והגשתה
(1) שם בית המשפט שאליו היא מוגשת;	
(2) ציון בעלי הדין במשפט שבקש אליו היא מוגשת, שם בית המשפט הדין במשפט האמור ומספר תיק בית המשפט;	
(3) בקשה לגילוי הראיה, ובלבד שלא יהיה בבקשה גילוי תוכן הראיה או פרט אחר בראיה שאת גילוי סירבו.	
(ב) העתירה תוגש במספר עתקים כמספר בעלי הדין במשפט שבקש אליו היא מוגשת ושני עתקים נוספים, ותימסר לידי רשם בית המשפט העליון.	
(ג) לא יפרסם אדם את דבר הגשתה של עתירה ואת תכנה אלא ברשות בית המשפט שאליו הוגשה.	
3. (א) הוגשה עתירה - יקבע רשם בית המשפט העליון מועד לשמיעתה, ויזמין את בעלי הדין בהזמנה בכתב לשמיעת העתירה.	הזמנת בעלי הדין
(ב) להזמנת בעלי הדין - למעט המבקש - יצורף העתק של העתירה.	
(ג) היתה העתירה אגב הליכים שהמדינה אינה בעל-דין בהם, יוזמן לשמיעת העתירה כאמור גם היועץ המשפטי לממשלה.	
4. בקשה להפסקת משפט על פי סעיף 5א(ב) לפקודה תיעשה על ידי בעל דין בעל-פה בשעת דיון; בדונו בבקשה כאמור, רשאי בית המשפט לצוות על דיון בדלתיים סגורות.	בקשה להפסקת משפט
5. (א) עתירה לגילוי ראיה שסעיף 5א(ג) לפקודה חל עליה תיעשה על ידי בעל דין בעל-פה בשעת דיון.	ראיה אשר סעיף 5א(ג) לפקודה חל עליה
(ב) לאחר שמיעת בעל הדין העותר, יתן בית המשפט או שופט בית המשפט העליון, לפי הענין, ליתר בעלי הדין אפשרות להשמיע את דבריהם.	
6. בית המשפט או שופט בית המשפט העליון, לפי הענין, רשאי לקבל הסברים מן היועץ המשפטי לממשלה, מנציגו או מנציג המשרד הממשלתי הנוגע בדבר, אף בהעדר יתר בעלי הדין.	הסברים מהיועץ המשפטי לממשלה ומנציגי המשרד הנוגע
7. דרש בית המשפט או שופט בית המשפט העליון, לפי הענין, שהראיה נשוא העתירה, או תכנה, יובאו לידיעתו, יקבע את הדרכים והזמן לכך לאחר שנתן ליועץ המשפטי לממשלה, לנציגו או לנציג המשרד הממשלתי הנוגע בדבר הזדמנות להשמיע דברו בענין זה, ורשאי הוא לשמוע דבריהם אף בהעדר יתר בעלי הדין.	הראיה לידיעת שופט או בית המשפט
8. לתקנות אלה ייקרא "תקנות סדרי הדין (עתירה לגילוי ראיה), תשכ"ט-1969".	השם

יעקב ש' שפירא
שר המשפטים

ו' באדר תשכ"ט (24 בפברואר 1969)

תקנות סדרי הדין (עדות מומחים), תשט"ו-1954

בתוקף סמכותי לפי סעיף 27(ב) לפקודת העדות, ובתוקף שאר הסמכויות הנתונות לי לפי כל דין, אני מתקין תקנות אלה:

1. בתקנות אלה –
"חוות דעת" ו-"תעודת רופא" - כמשמעותם בסעיף 25 לפקודת העדות.
2. (בוטלה).
3. (בוטלה).
4. (בוטלה).
5. (בוטלה).
6. מותר לצרף חוות דעת או תעודת רופא לפרשת תביעה בדיון דחוף במשפט אזרחי.
7. במשפט פלילי ובחקירה מוקדמת בפני שופט חוקר תוגש חוות דעת לבית המשפט בעת שמיעת המשפט או החקירה עם העתק לכל אחד מבעלי הדין היריבים.
8. תעודת רופא מותר להגישה לבית המשפט בשעת שמיעת המשפט, ואין להגיש העתקים ממנה, אלא אם בית המשפט ציווה על כך.
9. לתקנות אלה ייקרא "תקנות סדרי הדין (עדות מומחים), תשט"ו-1954".

הגדרות

תק' תשס"ה-2005

תק' תשס"ה-2005

תק' תשס"ה-2005

תק' תשס"ה-2005

דין תביעה בדיון-דחוף

חוות-דעת במשפטים
פליליים שלא על פי
כתב אישום
תק' תשמ"ד-1984

הגשת תעודת רופא

השם

פנחס רוזן
שר המשפטים

ט"ו בחשון תשט"ו (11 בנובמבר 1954)

חוק להגנה על עדים, תשס"ט-2008

פרק א': פרשנות

1. בחוק זה –
 - "בן משפחה" – בן זוגו של עד אף אם אינו נשוי לו, ילדו, ילדו של בן הזוג, הורה, הורה של הורה, אח או אחות, אח או אחות חורגים, ילדיהם של כל אחד מאלה ובן זוגו של כל אחד מאלה, אף אם אינו נשוי לו; לעניין זה, "ילד" – לרבות ילד חורג;
 - "ועדת ההיגוי" – ועדת ההיגוי שהוקמה לפי סעיף 9;
 - "חוק העונשין" – חוק העונשין, התשל"ז-1977;
 - "חוק כלי היריה" – חוק כלי היריה, התש"ט-1949;
 - "חוק מרשם האוכלוסין" – חוק מרשם האוכלוסין, התשכ"ה-1965;
 - "חוק סמכויות לשם שמירה על ביטחון הציבור" – חוק סמכויות לשם שמירה על ביטחון הציבור, התשס"ה-2005;
 - "חוק שירות המדינה (מינויים)" – חוק שירות המדינה (מינויים), התשי"ט-1959;
 - "חוק שירות המדינה (משמעת)" – חוק שירות המדינה (משמעת), התשכ"ג-1963;
 - "המנהל" – מנהל הרשות שמונה לפי הוראות סעיף 5;
 - "סיווג ביטחוני", "התאמה ביטחונית" – כמשמעותם לפי חוק שירות הביטחון הכללי, התשס"ב-2002;
 - "עד" – מי שמסר מידע לרשות המוסמכת לחקור עבירות על פי דין, וכל אדם ששיתף פעולה או הסכים לשיתוף פעולה עם רשות כאמור או עם רשויות התביעה, במסגרת חקירת עבירה או הבאה לדין של חשוד בביצוע עבירה;
 - "עד מאוים" – עד אשר על פי הערכה מקצועית של משטרת ישראל (להלן – המשטרה), נתון או עלול להיות נתון לאיום על חייו, שלומו או בריאותו, שלו או של בן משפחתו, בקשר עם היותו עד;
 - "עד מוגן" – עד מאוים שנכלל בתכנית הגנה, לרבות בן משפחה של עד כאמור שנקבע כי ייכלל בתכנית הגנה;
 - "פקודת הראיות" – פקודת הראיות [נוסח חדש], התשל"א-1971;
 - "הפרקליט הממונה" – פרקליט בכיר מפרקליטות המדינה, שמונה בידי פרקליט המדינה לעניין חוק זה;
 - "קצין המשטרה" – ראש האגף לחקירות ולמודיעין במשטרה;
 - "הרשות" – הרשות להגנה על עדים;
 - "השר" – השר לביטחון הפנים;
 - "תכנית הגנה" – תכנית של הרשות להגנה על עד, לפי פרק ג'.

פרק ב': הרשות להגנה על עדים

סימן א': ארגון וניהול

2. (א) מוקמת בזה במשרד לביטחון הפנים, הרשות להגנה על עדים.
 (ב) תפקידי הרשות הם:
 - (1) להחליט אם לכלול עד מאוים בתכנית הגנה, לקבוע את פרטי תכנית ההגנה המתאימה לעד מוגן, לספק הגנה וסיוע לעד מוגן בהתאם לתכנית ההגנה שנקבעה בעבורו ולערוך הערכת סכנה מעודכנת בקשר לעד מוגן, והכל לפי הוראות חוק זה;
 - (2) לפתח, בהתייעצות עם המשטרה, תורה מקצועית כוללת להגנה על עדים מאוימים (בחוק זה – התורה המקצועית), לרבות אמות מידה להערכת הסיכון הנשקף להם, וכן שיטות ואמצעים להגנה על עדים מאוימים ועל בני משפחותיהם לפי הצורך;
 - (3) לקבוע, יחד עם משרדי הממשלה הנוגעים בדבר, מנגנונים לשיתוף פעולה לשם הבטחת התאמתה של תכנית הגנה לעד מוגן וביצועה;
 - (4) לקבוע, יחד עם המשטרה, נוהלי שיתוף פעולה לעניין אבטחת עדים מאוימים וחלוקת האחריות להגנה על עדים כאמור בין המשטרה לבין הרשות וכן הגדרת רמות אבטחה שונות לעדים מוגנים לעומת עדים מאוימים שלא נכללו בתכנית הגנה (בחוק זה – נוהלי שיתוף הפעולה);

(5) לפעול, בשיתוף עם ועדת ההיגוי והמשטרה, להגברת ביטחונם של עדים, לחיזוק החובה האזרחית של שיתוף פעולה וסיוע לרשויות אכיפת החוק בגילוי עבריינים והבאתם לדין, ולקידום יוזמות חקיקה והסדרים הנדרשים לצורך המטרות האמורות;

(6) לקדם, בתיאום עם משרדי הממשלה הנוגעים בדבר, שיתוף פעולה עם מדינות אחרות או עם רשויות מוסמכות זרות בתחום ההגנה על עדים, ובכלל זה לזום ולסייע ככל הנדרש בקידום התקשרויות והסכמים בנושא;

(7) כל תפקיד נוסף בתחום ההגנה על עדים שיטיל עליה השר.

(ג) הרשות תפעל לביצוע תפקידיה לפי סעיף קטן (ב), ובכלל זה –

(1) תעסיק מאבטחים בהתאם להוראות סעיף 11;

(2) תפעל להכשרת מקומות מתאימים בישראל או מחוץ לישראל, לשם שמירה על עדים מוגנים ואבטחתם;

(3) תקבע, בכפוף להוראות חוק זה ולתקנות שהותקנו לפיו, נוהלי עבודה ליישום תכניות הגנה, נהלים לאבטחת מידע ולכל עניין אחר שבתחום תפקידי הרשות; נוהלי הרשות אינם טעונים פרסום ברשומות או פרסום פומבי אחר, ואופן שמירתם, לרבות הגדרת סיווגם והפצתם, ייקבע בנהלים.

3. תקציב הרשות ייקבע בחוק התקציב השנתי, בתחום פעולה נפרד במסגרת תקציב המשרד לביטחון הפנים.

תקציב הרשות

4. (א) לצורך ביצוע הוראות חוק זה מורשה המנהל, יחד עם חשב המשרד לביטחון הפנים, לייצג את הממשלה בעסקאות כאמור בסעיפים 4 ו-5 לחוק נכסי המדינה, התשי"א-1951, למעט עסקאות במקרקעין, ולחתום בשם המדינה על מסמכים הנוגעים לעסקאות כאמור.

עסקאות הרשות

(ב) על אף האמור בסעיף קטן (א) יהיו המנהל וחשב המשרד לביטחון הפנים מורשים לייצג את הממשלה בעסקאות שכירות של מקרקעין ולחתום בשם המדינה על מסמכים הנוגעים לעסקאות אלה, אם התקיימו כל אלה:

(1) תקופת השכירות אינה עולה על חמש שנים;

(2) השכירות דרושה לצורך מגורים של עד מוגן, לצורך מטרה מבצעית אחרת הקשורה להגנת עד מוגן או לצורך מטרה אחרת במסגרת שיקום עד מוגן כחלק מתכנית הגנה;

(3) סכום העסקה אינו עולה על 240,000 שקלים חדשים לתקופה של שנה או על סכום יחסי לתקופה קצרה יותר; שר האוצר בהסכמת השר רשאי, בצו, לשנות את גובה הסכום האמור.

צו תשע"א-2011

5. (א) השר, באישור הממשלה, ימנה מנהל לרשות אשר יהיה אחראי על ניהול הרשות ועל ביצוע תפקידיה כאמור בחוק זה; המנהל יהיה עובד המדינה.

מינוי מנהל הרשות ותפקידי

(ב) לא ימונה מנהל לרשות אלא אם כן התמלאו לגביו כל אלה:

(1) הוא בעל ניסיון של עשר שנים לפחות בתחומי אכיפת החוק, הביטחון או האבטחה, המקנה לו את הכשירות הנדרשת לצורך מילוי התפקיד;

(2) ניתן אישור כדין להתאמתו הביטחונית לתפקיד, בהתאם לסיווג הביטחוני שנקבע לתפקיד;

(3) המשטרה אישרה כי אין מניעה למנותו לתפקיד מטעמים של שלום הציבור וביטחונו, לרבות מפאת עברו הפלילי;

(4) הוא בעל תואר אקדמי מאת מוסד להשכלה גבוהה כמשמעותו בחוק המועצה להשכלה גבוהה, התשי"ח-1958, או בעל תואר אקדמי מוכר כמשמעותו בחוק האמור;

(5) הוא עומד בתנאי כשירות נוספים ככל שנקבעו לעניין זה לפי חוק שירות המדינה (מינויים).

6. (א) תקופת כהונתו של המנהל תהיה חמש שנים מיום מינויו ורשאי השר, לאחר התייעצות עם ועדת ההיגוי ובאישור הממשלה, להאריך תקופה זו לתקופה נוספת של שלוש שנים.

כהונת מנהל הרשות

(ב) המנהל יחדל לכהן לפני תום תקופת כהונתו באחת מאלה:

(1) הוא התפטר במסירת כתב התפטרות לשר;

(2) חדל להתקיים במנהל תנאי מהתנאים האמורים בסעיף 5(ב);

(3) הוא הועבר מתפקידו או פוטר לפי חוק שירות המדינה (משמעת);

(4) השר, לאחר התייעצות עם היועץ המשפטי לממשלה ונציב שירות המדינה,

החליט לבטל את מינויו לאחר שהוכח להנחת דעתו אחד מאלה:

- (א) הוא אינו ממלא את תפקידו כראוי;
- (ב) נקבעה תקופת ניסיון למינויו ונמצא במהלך אותה תקופה כי אינו מתאים למלא את התפקיד; חלפה תקופת הניסיון או שלא נקבעה תקופה כאמור – נמצא כי אינו מתאים עוד למלא את התפקיד;
- (ג) נבצר ממנו, דרך קבע או לתקופה העולה על שישה חודשים, למלא את תפקידו;
- (ד) הוא הורשע בעבירה אשר מפאת מהותה, חומרתה או נסיבותיה אין הוא ראוי לכהן כמנהל;
- (ה) הוא הושעה מתפקידו בהתאם להוראות חוק שירות המדינה (משמעת), לתקופה העולה על שישה חודשים.

7. (א) נבצר מהמנהל, דרך ארעי, למלא את תפקידו, או הושעה ממשרתו, או התפנתה משרתו וטרם מונה מנהל אחר במקומו, רשאי השר להטיל על עובד מעובדי הרשות למלא את תפקידי המנהל לתקופה שלא תעלה על שישה חודשים, ורשאי הוא להאריך את התקופה האמורה לתקופה נוספת שלא תעלה על שלושה חודשים, אם מילוי המקום היה בנסיבות כאמור בסעיף 6(ב)(4)(ג) או (ה).

מילוי מקום המנהל

(ב) היה המנהל מנוע מלעסוק בעניין מסוים במסגרת תפקידו, רשאי השר להטיל על עובד מעובדי הרשות למלא את תפקידי המנהל לגבי אותו עניין, עד שתוסר המניעה.

8. (א) האחראי על האבטחה ברשות או עובד הכפוף לו שהאחראי הסמיכו לכך יהיה עובד אחראי, כמשמעותו בסעיף 10א לחוק כלי היריה, לעניין הרשאת מאבטחים לשאת כלי יריה שנועדו לצורכי מילוי תפקידי הרשות לפי חוק זה.

סמכות לעניין כלי יריה

(ב) מאבטח לפי סימן ג', בין אם הוא עובד המדינה ובין אם אינו עובד המדינה, יראו אותו כעובד המדינה לצורך הוראות סעיף 10א לחוק כלי היריה, והעובד האחראי כאמור בסעיף קטן (א), רשאי להרשות לשאת כלי יריה בהתאם להוראות אותו חוק.

9. (א) מוקמת בזה ועדת היגוי בין-משרדית לנושא ההגנה על עדים, שחבריה הם:

ועדת ההיגוי

- (1) פרקליט המדינה והוא יהיה היושב ראש;
 - (2) המפקח הכללי של המשטרה או סגנו;
 - (3) עובד מדינה בכיר בעל ניסיון והשכלה בתחום הקרימינולוגיה, המשפטים או העבודה הסוציאלית, שאינו עובד המשרד לביטחון הפנים או משרד המשפטים, שימנה שר המשפטים בהסכמת השר.
- (ב) תפקידי ועדת ההיגוי הם:
- (1) ללוות את שלבי ההקמה של הרשות ולסייע בתיאום בין הרשות לבין גורמי אכיפת החוק, תוך הבטחת עצמאותה של הרשות כנדרש לצורך מילוי תפקידיה;
 - (2) להתוות את המדיניות הכוללת בתחום ההגנה על עדים בידי הרשות ובידי המשטרה;
 - (3) לערוך בקרה ומעקב אחר פיתוח הידע והתורה המקצועית בתחום ההגנה על עדים;
 - (4) ליעץ לרשות בתחומי עבודתה ובתפקידיה השונים, בהתאם למפורט בחוק זה;
 - (5) לדון בדין וחשבון שהוגש לה בהתאם להוראות סעיף 34(א).

סימן ב': עובדי הרשות

10. (א) (1) עובדי הרשות יהיו עובדי המדינה;
- (2) לא יועסק אדם כעובד הרשות אלא אם כן ניתן, נוסף על כל אישור הנדרש לעניין התאמתו הביטחונית, אישור מאת המשטרה כי אין מניעה למנותו לתפקיד מטעמים של שלום הציבור וביטחונו, לרבות מפאת עברו הפלילי.
- (ב) על אף האמור בחוק שירות המדינה (מינויים), רשאי השר, לאחר התייעצות עם נציב שירות המדינה, לקבוע בתקנות או בכללים הוראות אחרות מאלה החלות בשירות המדינה, לעניין ארגון וניהול כוח האדם ברשות, כולו או חלקו, והכל בכפוף להוראות חוק יסודות התקציב, התשמ"ה-1985, והוראות חוק התקציב השנתי.

עובדי הרשות

(ג) (1) על אף האמור בחוק שירות המדינה (משמעת), רשאי השר, לאחר התייעצות עם נציב שירות המדינה ובאישור ועדת הפנים והגנת הסביבה של הכנסת ששיבותיה בעניין זה יהיו חסויות, לקבוע בצו הוראות מיוחדות בדבר המשטר והמשמעת שיחולו ברשות, ובכלל זה הוראות בדבר תחולת הוראותיו של חוק

(תיקון מס' 3)
תש"ע-2010

שירות המדינה (משמעת), בשינויים כפי שיקבע, לרבות לעניין הרכב בית הדין למשמעת וסדרי הדין בדיון המשמעת בתחומים שיקבע;

(2) צו כאמור בפסקה (1) יכול שיקבע גם את המידה והאופן שבהם יחולו על עובדי הרשות הוראות ארגוניות הכלולות בתקנה, הוראה, נוהג, הסדר ארגוני או הסכם כללי החלים על שאר עובדי המדינה, ובלבד שניתן, לעניין זה, גם לאחר התייעצות עם שר האוצר;

(3) צו לפי סעיף זה אינו טעון פרסום ברשומות והוא יובא לידיעת העובדים בדרך שתיקבע בצו.

(ד) השר, באישור ועדת הפנים והגנת הסביבה של הכנסת, רשאי לקבוע הגבלות על עובדי הרשות בתקופת עבודתם ולאחריה ככל שהדבר דרוש לשם מילוי תפקידי הרשות, להבטחת טוהר המידות ברשות או לשם שמירה על ביטחונם האישי של עובדי הרשות ועובדיה לשעבר, וכן רשאי הוא לקבוע כאמור הוראות לעניין פיצוי שיינתן לעובדים כאמור בשל הגבלות שיוטלו עליהם לפי סעיף קטן זה; אין בהוראות לפי סעיף קטן זה כדי לגרוע מהוראות חוק שירות הציבור (הגבלות לאחר פרישה), התשכ"ט-1969.

(ה) בלי לגרוע מההוראות לפי סעיף קטן (ד), ההוראות לפי סעיפים 5א עד 5ד לחוק שירות הציבור (הגבלות לאחר פרישה), התשכ"ט-1969, יחולו על מי שפרש מהרשות, בשינויים ובהתאמות שיקבע שר המשפטים, בהתייעצות עם השר לביטחון הפנים; שינויים והתאמות כאמור אינם טעונים פרסום ברשומות; ואולם הודעה על ההגבלות והאיסורים שיחולו על עובדי הרשות לאחר פרישתם בהתאם להוראות לפי הסעיפים האמורים כפי שהוחלט לפי סעיף קטן זה, תינתן לעובדי הרשות עם קבלתם לעבודה ברשות ובסמוך לפני מועד פרישתם ממנה.

(תיקון מס' 5)
תשע"ב-2012

סימן ג': מאבטחי הרשות

11. (א) לשם ביצוע משימות אבטחת עדים מוגנים תעסיק הרשות מאבטחים שיהיו עובדי הרשות וכן רשאית היא, בהתאם לצורך ולנסיבות, לקבל שירותי אבטחה ממאבטחים שאינם עובדי הרשות והכל בהתאם לתורה המקצועית.

העסקת
וקבלת
אבטחה
מאבטחים
שירותי

(ב) כשיר לשמש מאבטח כאמור בסעיף קטן (א) מי שמתקיימים לגביו כל אלה:

- (1) הוא אזרח ישראלי ותושב ישראל;
- (2) ניתן אישור כדין לעניין התאמתו הביטחונית, בהתאם לסיווג הביטחוני שנקבע לתפקיד;
- (3) המשטרה אישרה כי אין מניעה למנותו לתפקיד מטעמים של שלום הציבור וביטחונו, לרבות מפאת עברו הפלילי;
- (4) הוא בעל רישיון לנשיאת כלי יריה לפי חוק כלי היריה, או שמנהל משרד הבריאות או מי שהוסמך על ידו לעניין זה, אישר שאין בידו מידע כאמור בסעיפים 11א או 11ב לחוק האמור, בקשר לאותו אדם, אשר בשלו היה ממליץ שלא לתת לו רישיון לנשיאת כלי יריה;
- (5) הוא בעל תעודת בגרות או תעודה אחרת שאושרה על ידי משרד החינוך כמקבילה לתעודת בגרות;
- (6) הוא השלים שירות סדיר לפי פרק ג' לחוק שירות ביטחון [נוסח משולב], התשמ"ו-1986.

(ג) המנהל רשאי להורות על תנאי כשירות נוספים, לרבות לעניין השכלה וניסיון, לסוגי מאבטחים שונים בהתאם לאופי התפקיד שיוטל עליהם; אין בהוראות סעיף קטן זה כדי לגרוע, לעניין מאבטחים שהם עובדי המדינה, מהוראות חוק שירות המדינה (מינויים).

(ד) על אף הוראות סעיף קטן (ב), רשאי המנהל לאשר, מטעמים מיוחדים שיירשמו, הסמכתו של אדם כמאבטח אף אם לא התקיימו לגביו אחד מהתנאים האמורים בסעיף קטן (ב)(5) או (6), ובלבד שהוכח להנחת דעתו, כי הוא מתאים למלא את התפקיד אף שלא מתקיים בו התנאי האמור.

(ה) (1) לא ימשש אדם מאבטח אלא לאחר שסיים בהצלחה מסלול הכשרה מקצועית שאישרה המנהל, בתחום ההגנה על עדים ובתחום הסמכויות המסורות למאבטח לפי חוק זה;

(2) על אישור הכשרה מקצועית כאמור בפסקה (1) יחולו הוראות סעיף 8(7)(ב) לחוק סמכויות לשם שמירה על ביטחון הציבור, בשינויים המחויבים.

(ו) לא יוסמך אדם למאבטח אלא לאחר שאישר המנהל בכתב כי התקיימו לגביו תנאי הכשירות לפי סעיפים קטנים (ב) ו-(ג) וכי הוא סיים בהצלחה את מסלול ההכשרה לפי סעיף קטן (ה).

(ז) אישר המנהל התקיימות התנאים כאמור בסעיף קטן (ו), ייתן למאבטח תעודת

מינוי; תוקפה של תעודת מינוי יהיה שלוש שנים אם המאבטח הוא עובד המדינה, או לשנה אחת אם אינו עובד המדינה, וזאת כל עוד מקבל התעודה משמש בתפקיד מאבטח ברשות; המנהל רשאי להאריך את תוקפה של תעודת מינוי לתקופות נוספות כאמור.

12. (א) לשם אבטחה של עד מוגן ולשם מניעת פגיעה בתכנית הגנה רשאי מאבטח, בעת מילוי תפקידו –

סמכויות מאבטחים,
חובותיהם
זכויותיהם
(תיקון מס' 1) תש"ע-
2010

(1) לערוך חיפוש בלא צו של שופט על גופו של אדם, בכלי תחבורה, במטען ובטובין אחרים, בסביבתו הקרובה של בניין או מקום מגורו שהורה המנהל, לרבות בעת כניסה לבניין או למקום כאמור ובעת יציאה ממנו, וכן בעת ליווי עד מוגן מחוץ לבניין או מקום כאמור, במסגרת ביצוע פעולות לאבטחתו;

(2) לערוך חיפוש על גופו של אדם או בכלי תחבורה, אם היה למאבטח חשד סביר שאותו אדם נושא שלא כדין נשק, או שנשק המוחזק שלא כדין נמצא בכלי התחבורה, או שהאדם עומד לעשות שימוש שלא כדין בנשק, או שהוא מבצע או עומד לבצע עבירה העלולה לסכן את שלומו של עד מוגן או לפגוע בתכנית הגנה;

(3) לדרוש מאדם, שיש לו סמכות חיפוש לגביו, למסור לו את שמו ומענו ולהציג לפניו תעודת זהות או תעודה רשמית אחרת המעידה על זהותו, שהוא חייב בהחזקתה לפי כל דין;

(4) לתפוס חפץ שהתגלה אגב החיפוש, העלול לפגוע בשלומו ובביטחונו של עד מוגן או העלול לפגוע בביטחון הציבור; חפץ שנתפס לפי פסקה זו יימסר בהקדם האפשרי למשטרה ויחולו עליו הוראות הפרק הרביעי של פקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], התשכ"ט-1969, בשינויים המחויבים.

(ב) סירב אדם לדרישת הזדהות, לחיפוש או לתפיסה לפי הוראות סעיף זה, יהיו למאבטח הסמכויות המפורטות בסעיף 5 לחוק סמכויות לשם שמירה על ביטחון הציבור, וכן סמכות להרחיק את אותו אדם מסביבתו הקרובה של העד המוגן ואף להשתמש בכוח סביר לשם כך.

(ג) היה למאבטח חשד סביר שאדם נושא שלא כדין נשק או עומד לעשות שימוש שלא כדין בנשק, או שהוא מבצע או עומד לבצע עבירה העלולה לסכן את שלומו של עד מוגן או לפגוע בתכנית הגנה, יהיו למאבטח סמכויות עיכוב כנגד אותו אדם לפי הוראות סעיף 6 לחוק סמכויות לשם שמירה על ביטחון הציבור.

(11) נוסף על הסמכויות הנתונות לו לפי סעיפים קטנים (א) עד (ג), יהיו נתונות למאבטח שהוא עובד המדינה, למטרות המנויות בסעיף קטן (א) רישא ובעת מילוי תפקידו, גם סמכויות אלה:

(תיקון מס' 1)
תש"ע-2010

(1) סמכות מעצר לפי סעיף 23(ב) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה – מעצרים), התשנ"ו-1996, בשינויים המחויבים;

(2) סמכות להחזיק עד מוגן שהוא אסיר או עצור במקום משמורת הרשות וללוות עד כאמור מחוץ לבית הסוהר או לבית המעצר, והכל בהתאם לנהלים משותפים שיקבעו הרשות ושירות בתי הסוהר, וסמכות ללוות עד כאמור מחוץ למקום משמורת הרשות; עד מוגן שהוא אסיר או עצור המלווה בידי מאבטח, כאמור בפסקה זו, יראו אותו כמי שנתון במשמורת חוקית;

(3) סמכות מעצר של עד מוגן שהוא אסיר או עצור, כאשר קיים יסוד סביר לחשש שהעד המוגן נמלט ממשמורת חוקית;

(4) סמכות כניסה לחצרים, שאינם מבנה פרטי סגור, לשם ביצוע פעולות בדיקה, סריקה, אבטחה ומניעה הדרושות לצורך ליווי עד מוגן או לצורך אבטחת מקום הימצאו של עד מוגן, ובלבד שהכניסה לחצרים כאמור תהא לפרק זמן קצר ככל האפשר.

(ד) (1) מאבטח המפעיל כלפי אדם את סמכויותיו לפי סעיף זה, יזהה את עצמו לפני אותו אדם בציון שמו או כינויו הרשמי ותפקידו, וכן יציג לפניו את תעודת המינוי שלו כאמור בסעיף 11(ז);

(תיקון מס' 1)
תש"ע-2010

(2) חובת ההזדהות כאמור בפסקה (1), לא תחול אם ההזדהות כמאבטח מטעם הרשות עלולה לגרום לפגיעה בביטחונו של המאבטח או של אדם אחר, או שהיא עלולה לסכן או לשבש את ביצוע הפעילות שלשמה הופעלה הסמכות.

(ה) לעניין סעיפים 7א עד 17 לפקודת הנזיקין [נוסח חדש], יראו מאבטח שאינו עובד המדינה כעובד המדינה כהגדרתו בסעיף 7 לפקודה האמורה.

(ו) לעניין חוק העונשין, יראו מאבטח שאינו עובד המדינה כעובד הציבור כהגדרתו בסעיף 34כד לחוק העונשין, במילוי תפקידו.

(ז) בסעיף זה –

"חיפוש על גופו של אדם" – חיפוש על פני גופו של אדם, בבגדיו או בכליו, שאינו חיפוש

חיצוני או חיפוש פנימי כהגדרתם בחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה – חיפוש בגוף ונטילת אמצעי זיהוי), התשנ"ו-1996;
 "נשק" – כהגדרתו בחוק סמכויות לשם שמירה על ביטחון הציבור.

13. השר, באישור ועדת הפנים והגנת הסביבה של הכנסת ששיבותיה בעניין זה יהיו חסויות, רשאי לקבוע בכללים הוראות לעניין הזדהות מאבטח בנסיבות כאמור בסעיף 12(ד)(2).

הוראות לעניין הזדהות מאבטח (תיקון מס' 3) תש"ע-2010

פרק ג': תכנית הגנה

14. (א) סבר קצין משטרה, על דעת הפרקליט הממונה, כי יש מקום לכלול עד מאוים בתכנית הגנה של הרשות, יעביר לרשות המלצה (בסעיף זה – ההמלצה) בצירוף המסמכים והפרטים שלהלן, וכן מסמכים ופרטים נוספים כפי שייקבע בנוהלי שיתוף הפעולה:

הפניית עד לטיפול הרשות

(1) דוח של המשטרה שיכלול מידע בנושאים אלה:

- (א) עברו הפלילי של העד ומידע מודיעיני הקיים לגביו;
- (ב) מכלול הפרטים הנוגעים לחקירה שבה מעורב העד ולטיב שיתוף הפעולה שלו עם רשויות אכיפת החוק בהקשר זה, לרבות חשיבות שיתוף הפעולה שלו והאפשרות להשיג ראיות דומות ממקורות אחרים;
- (ג) טיבה של הסכנה הנשקפת, לדעת קצין המשטרה, לעד או לבני משפחתו, וכן מכלול הנסיבות והנתונים המצדיקים, לדעת קצין המשטרה, את הכללתו של העד בתכנית הגנה;
- (ד) מכלול הפרטים על אודות החשוד בביצוע העבירה שלגביה נחקר העד או שיתף פעולה עם רשויות אכיפת החוק, וכן פרטים על אודות מי שאיים על העד בהקשר זה, מידע מודיעיני הקיים לגביהם, כלי הנשק המצויים ברשותם, והערכת הסכנה הנשקפת מהם לעד;
- (ה) פירוט הצעדים שנקטה המשטרה להגנתו של העד;

(ו) המלצה בדבר תכנית ההגנה הנדרשת, לדעת קצין המשטרה, בעבור העד;

(2) פרטי העד והצהרת העד בהתאם לטופס שייקבע בנוהלי שיתוף הפעולה;

(3) חוות דעת של פרקליט המחוז הנוגע בדבר, לעניין האינטרס הציבורי בהכללת העד בתכנית הגנה, לרבות לעניין האינטרס הציבורי שבניהול ההליך הפלילי שבמסגרתו נדרשת עדותו של העד, חשיבותה של עדותו לראיות התביעה בהליך ופרטים נוספים כפי שייקבע בתורה המקצועית.

(ב) סבר קצין המשטרה, על דעת הפרקליט הממונה, כי יש מקום לכלול בתכנית הגנה של הרשות גם בן משפחה של עד מאוים, יכלול את אותו בן משפחה בהמלצה לפי סעיף קטן (א), ויצרף לה את המסמכים והפרטים כאמור בסעיף קטן (א)(1) ו-(2) לגבי בן המשפחה, בשינויים המחויבים.

15. (א) (1) קיבלה הרשות המלצה לפי סעיף 14, יחליט המנהל אם לכלול את העד המאויים בתכנית הגנה; לא יחליט המנהל לכלול עד שהסכנה הנשקפת לו אינה ברמה הגבוהה ביותר, אלא בנסיבות מיוחדות ומטעמים מיוחדים שיירשמו;

החלטה הכללית עד בתכנית הגנה בדבר

(2) לא יחליט המנהל שלא לכלול עד מאוים בתכנית הגנה, אלא לאחר שהובאו לפניו עמדות הפרקליט הממונה וקצין המשטרה או מי מטעמים, בנושא, כפי שייקבע בנוהלי שיתוף הפעולה;

(3) החלטה לפי סעיף קטן זה תהיה מנומקת.

(ב) בבואו להחליט אם לכלול עד מאוים בתכנית הגנה, יבחן המנהל את התאמתו של העד לתכנית הגנה על פי התורה המקצועית, וישקול, בין השאר, את אלה:

- (1) הסכנה הנשקפת לעד או לבני משפחתו;
- (2) האינטרס הציבורי שבניהול ההליך הפלילי שבמסגרתו נדרשת העדות, ומידת חשיבותה של העדות במסגרת אותו הליך;
- (3) קיומם של אמצעי הגנה שניתן לספק לעד על ידי המשטרה;
- (4) מידת התאמתו האישית של העד לתכנית הגנה, לרבות מבחינת –
 - (א) עברו הפלילי ומעורבותו בהליכים משפטיים נוספים, ובכלל זה הליכים אזרחיים והליכים בעניין מעמד אישי;
 - (ב) מצבו המשפחתי;
 - (ג) התאמתו הפסיכולוגית והסוציאלית;
- (5) כל שיקול נוסף שהמנהל סבור שהוא נוגע לעניין, בהתאם לתורה המקצועית,

ובשים לב לתקציב העומד לרשותה של הרשות לצורך הגנה על עדים.

(ג) לצורך קבלת החלטה כאמור בסעיף קטן (א), רשאי המנהל להביא בחשבון, גם חוות דעת נוספות אם הוגשו לו, ובכלל זה –

- (1) חוות דעת של שירות הביטחון הכללי;
- (2) חוות דעת של שירות בתי הסוהר – לעניין עד המצוי או עתיד להיות מצוי במשמורת של שירות בתי הסוהר;
- (3) חוות דעת מקצועית של עובד סוציאלי או פסיכולוג לעניין התאמת העד לתכנית הגנה.

(ד) החליט המנהל שלא לכלול עד בתכנית הגנה, רשאי קצין המשטרה, על דעת הפרקליט הממונה, לפנות אליו בבקשה לעיון חוזר בהחלטתו; לא שינה המנהל את החלטתו כאמור, רשאי קצין המשטרה, על דעת הפרקליט הממונה, לפנות ליועץ המשפטי לממשלה, או למשנה ליועץ המשפטי לממשלה שהיועץ המשפטי לממשלה הסמיכו לכך, בבקשה לבחון מחדש את החלטת המנהל ולהכריע בעניין.

(ה) בסעיף זה, "עד" או "עד מאוים" – לרבות בן משפחה של עד מאוים אשר נכלל בהמלצה לפי סעיף 14.

16. לצורך בחינת התאמת עד או בן משפחתו לתכנית הגנה כאמור בסעיף 15, רשאית הרשות לדרוש מהעד או מבן משפחתו –

(1) למסור לה כל מידע רפואי שבידו, לחתום על טופס ויתור על סודיות רפואית, לעבור בדיקות רפואיות ובדיקות פסיכולוגיות הנדרשות לדעתה, לצורך קבלת החלטה בעניינו, או כל בדיקה סבירה אחרת שתראה לה נחוצה, בנסיבות העניין, לצורך קבלת החלטה בעניינו;

(2) למסור לה כל מידע לעניין מצבו האישי, דתו, עיסוקו, מצבו הכלכלי, נכסיו, התחייבויותיו החוקיות המיוחדות, לרבות התחייבו לעניין משמורת ילדים, התחייבויות כלכליות, תביעות אזרחיות שהוא צד להן וכל מידע סביר אחר הנראה לה נחוץ, בנסיבות העניין, וכן לאפשר לה לקבל מידע כאמור, והכל לצורך קבלת החלטה בעניינו.

17. (א) החליט המנהל לכלול עד בתכנית הגנה, יקבע, בתיאום עם כל הגורמים הנדרשים לשם יישום התכנית, את פרטי תכנית ההגנה המתאימה לעד, בהתאם לתורה המקצועית, ובכלל זה רשאי המנהל לקבוע כי במסגרת תכנית ההגנה ייכללו אמצעים אלה, כולם או חלקם:

- (1) שינוי זהותו של העד;
- (2) העתקת מקום מגורי העד, בין בישראל ובין מחוץ לישראל;
- (3) הסדרים כלכליים להבטחת רמת חיים סבירה של העד בתקופת תכנית ההגנה;
- (4) סיוע לעד במציאת עבודה, או בהשתלבות במסגרת לימודית או חינוכית, לפי העניין;
- (5) אבטחת העד על ידי מאבטחים או באמצעים מתאימים אחרים;
- (6) כל אמצעי אחד הדרוש לדעת המנהל, להבטחת ביטחונו של העד והשתלבותו בקהילה.

(א1) (1) החליט המנהל לכלול עד בתכנית הגנה, והעד הוא אסיר או עצור, רשאי הוא לקבוע כי העד המוגן יוחזק במקום מחוץ לבית הסוהר או בית המעצר, במקום ולתקופה שיקבע (בחוק זה – מקום משמורת הרשות);

(2) הוצאת עד מוגן מבית סוהר או בית מעצר לפי סעיף קטן זה תיעשה בהתייעצות עם נציב בתי הסוהר או סגנו, ובהתאם לנהלים משותפים שיקבעו הרשות ושירות בתי הסוהר;

(3) עד מוגן המוחזק במקום משמורת הרשות יוחזק בתנאים הולמים שלא יהיה בהם כדי לפגוע בבריאותו ובכבודו, ויהיה זכאי לזכויות שלהן זכאי לפי כל דין אסיר או עצור, לפי העניין, אלא אם כן שוכנע המנהל כי בנסיבות העניין יש בכך כדי לפגוע בעד או בתכנית ההגנה;

(4) עד מוגן שמוחזק במקום משמורת הרשות לפי סעיף קטן זה יראו אותו כמי שנתון במשמורת חוקית.

(ב) המנהל רשאי, לאחר גיבוש הערכת סכנה תקופתית בהתאם לסעיף 25, בשים לב לתורה המקצועית, לשנות מזמן לזמן את תכנית ההגנה של עד מוגן, ובלבד שנתן לעד הזדמנות סבירה להשמיע את טענותיו ופעל לשם כך בשקידה ראויה; שינה המנהל את תכנית ההגנה של עד כאמור, יביא את השינוי לידיעת העד, ואולם לא יימסרו לעד פרטים על אודות השינוי אשר לפי שיקות דעת המנהל לא ניתן להביאם לידיעת העד.

בדיקות
מידע ומסירת

קביעת תכנית הגנה
לעד

(תיקון מס' 1)
תש"ע-2010

(ג) (1) פרטי תכנית הגנה שנקבעו כאמור בסעיפים קטנים (א) ו-(ב) לא יכללו טובת הנאה לעד מדינה כמשמעותו בסעיף 54א לפקודת הראיות או טובת הנאה אחרת בעבור שיתוף פעולה של עד שאינו עד מדינה;

(2) לעניין סעיף קטן זה, לא יראו כטובת הנאה הקצאת כספים או אמצעים שנקבעו בתכנית ההגנה כדי להבטיח את הגנתו של העד ושיועדו למטרה מסוימת שהוגדרה בתכנית לצורך זה, בהתאם לעקרונות שיקבע המנהל בנוהלי הרשות; על כספים או אמצעים שהוקצו בתכנית הגנה ולא נקבעו כדי להבטיח את הגנתו של העד או שלא יועדו למטרה מסוימת שהוגדרה בתכנית לצורך זה, יחולו סדרי הדיון ודיני הראיות החלים בהליכים פליליים בבתי המשפט.

(ד) בסעיף זה, "עד" – לרבות בן משפחה של עד אשר המנהל החליט לכלול אותו בתכנית הגנה.

18. (א) לא ייכלל עד בתכנית הגנה אלא אם כן חתם על כתב התחייבות, הצהרה והסכמה כמפורט בסעיף קטן (ב) (בחוק זה – כתב התחייבות), לאחר שהובהר לו –

כתב התחייבות

(1) מהם פרטי תכנית ההגנה, למעט לעניין סוגי מידע אשר המנהל החליט כי לא ניתן לגלותם;

(2) כי הפרת התחייבותיו או מסירת מידע שגוי כאמור בסעיף 27(א)(2), עשויה לשמש עילה להפסקת השתתפותו בתכנית ההגנה;

(3) מהן השלכות הפסקת השתתפותו בתכנית;

(4) כי המנהל רשאי בכל עת, לפי שיקול דעתו, לשנות את תכנית ההגנה, כאמור בסעיף 17(ב).

(ב) כתב ההתחייבות יכלול, בין השאר, את כל אלה:

(1) הצהרה בדבר נכונות כל הפרטים שמסר העד;

(2) חובתו של העד לשתף פעולה עם רשויות אכיפת החוק בכל הנוגע להליכי חקירה והעדה בבית המשפט בהליכים שבהם נדרשת עדותו;

(3) חובותיו של העד במסגרת יישום תכנית ההגנה, לרבות לעניין הסדרת ענייניו הכלכליים, נכסיו, זכויותיו בנכסיו וכן לעניין הסדרת הליכים משפטיים שהוא צד להם, ובכלל זה חתימה על המסמכים הנדרשים להסדרת כל אלה, לרבות לעניין מינוי מיופה כוח בהתאם לסעיף 23, לפי הצורך;

(4) התחייבות להימנע מכל מעשה עבירה ומכל מעשה שיש בו כדי לסכן את ביטחון העד, ביטחון בן משפחתו או ביטחון אדם אחר, או כדי לפגוע ביעילותה של תכנית ההגנה;

(5) הסכמה כי לא תהיה לעד טענה או תביעה נגד המדינה או נגד מי מעובדיה לפיצוי על נזק שנגרם לו מעצם הצטרפותו לתכנית הגנה, אלא כפי שסוכם עמו מראש;

(6) התחייבות לשמור בסוד את פרטי תכנית ההגנה, זהות עובדי הרשות וכל אדם אחר שהיה מעורב ביישום תכנית ההגנה, וכן כל עובדה אחרת שהתבקש העד לשמור בסוד, והצהרה כי הובא לידיעתו שגילוי כאמור מהווה עבירה לפי הוראות סעיף 28;

(7) הצהרה כי ידוע לעד כי הפרת התחייבותיו או מסירת מידע שגוי כאמור בסעיף 26(א)(2), עשויה לשמש עילה להפסקת השתתפותו בתכנית ההגנה או לשינויה, וכן כי ידועות לעד ההשלכות של הפסקת השתתפותו בתכנית ההגנה, לרבות לעניין רמת ההגנה העשויה להינתן לו על ידי המשטרה ככל שהדבר יתאפשר;

(8) כל תנאי, הצהרה או התחייבות אחרת שהמנהל סבור כי הם דרושים לצורך הבטחת הגנתו של העד.

(ג) בסעיף זה, "עד" – לרבות בן משפחה של עד אשר המנהל החליט לכלול אותו בתכנית הגנה.

19. (א) המנהל רשאי לאשר את הכללתו של עד מאוים בתכנית הגנה זמנית, אף אם טרם מולאו כל התנאים הנדרשים לפי הוראות פרק זה, אם נתקיימו כל אלה:

תכנית הגנה זמנית
במקרים דחופים

(1) הוא מצא כי קיימת אפשרות סבירה שהעד יוכל להיכלל בתכנית הגנה שאינה זמנית;

(2) הוא סביר כי יש צורך בכך לשם מתן הגנה דחופה לעד הנמצא בסכנה מיידית לחייו או לשלומו, או מאחר שקיים סיכון לפגיעה ממשית בחקירה אם לא תינתן ההגנה באופן דחוף;

(3) נמסר לעד כי מדובר בתכנית הגנה זמנית וכי רק לאחר שימולאו כל התנאים הנדרשים לפי הוראות פרק זה, תיבחן האפשרות לכלול אותו בתכנית הגנה שאינה זמנית.

(ב) מילוי התנאים הנדרשים לפי הוראות פרק זה, שטרם מולאו כאמור בסעיף קטן (א), ייעשה בהקדם האפשרי.

(ג) בסעיף זה, "עד" או "עד מאוים" – לרבות בן משפחה של עד מאוים.

20. (א) לא ייכלל בתכנית הגנה קטין, פסול דין או אדם שמונה לו אפוטרופוס, אלא אם כן ניתנה לכך הסכמה בכתב של שני הוריו של הקטין, או אם מונה לו אפוטרופוס – אפוטרופוס, ולעניין פסול דין או מי שמונה לו אפוטרופוס – אפוטרופוס.

הוראות מיוחדות לעניין קטין או פסול דין

(ב) (1) על אף האמור בסעיף קטן (א), רשאי המנהל או מי מטעמו, באישור היועץ המשפטי לממשלה או מי שהוא הסמיכו לכך, לבקש את אישורו של בית משפט לענייני משפחה לכלול בתכנית הגנה קטין, פסול דין או אדם שמונה לו אפוטרופוס, אם סבר המנהל כי בשל חשש לפגיעה בשלומו הגופני או הנפשי אין לבקש את הסכמת שני הוריו או אפוטרופוס, לפי העניין, כאמור בסעיף קטן (א);

(2) אישר בית המשפט לענייני משפחה את הבקשה כאמור בפסקה (1), רשאי הוא ליתן כל הוראה בדבר האפוטרופוסות הנדרשת לצורך ביצוע תכנית ההגנה ושמירת טובתו של הקטין, פסול הדין או האדם שמונה לו אפוטרופוס, בהתאם להוראות חוק הכשרות המשפטית והאפוטרופוסות, התשכ"ב-1962, לרבות בעניין הרשות להחזיק בקטין ולקבוע את מקום מגוריו.

21. זכות עד מוגן לקבלת כספים במסגרת תכנית הגנה לפי סעיף 17 אינה ניתנת להעברה, לשעבוד או לעיקול בכל דרך שהיא.

הגנה מפני עיקול

22. (א) קבע המנהל כי במסגרת תכנית הגנה נדרש שינוי זהותו של עד מוגן, רשאי בית משפט מחוזי, לבקשת המנהל או מי מטעמו, לצוות על כל רשות או גוף להנפיק כל מסמך או לבצע כל רישום או פעולה בתחום סמכויותיו או פעילותו, לצורך רישום, ביסוס ותייעוד זהותו החדשה של העד המוגן (בחוק זה – הזהות החדשה), אם שוכנע כי יש בכך צורך לשם הגנה על העד המוגן; בסעיף זה, "מסמך" – לרבות "תעודה ציבורית" כהגדרתה בסעיף 29 לפקודת הראיות ולרבות "חומר מחשב" ו"פלט" כהגדרתם בחוק המחשבים, התשנ"ה-1995.

שינוי זהות של עד מוגן

(ב) על אף האמור בסעיף קטן (א), לא יינתן צו המורה על הנפקת מסמך או על ביצוע רישום או פעולה המעידים על קיומם של כישורים, כשרות משפטיות, מצב אישי כמשמעותו בחוק מרשם האוכלוסין, דת, מצב בריאותי, השכלה, הסמכה או רישיון של עד מוגן, אשר אינם משקפים את אלה בפועל, וכן לא יינתן צו המורה על הנפקת מסמכים המקנים לעד מוגן זכויות או הטבות שהוא לא זכאי להן על פי דין.

(ג) שינוי זהותו של עד מוגן לפי סעיף זה, הן לעניין שינוי הזהות המקורית והן לעניין שינוי או ביטול הזהות החדשה, אין בו כשלעצמו כדי לשנות את זכויותיו, חובותיו ומעמדו של העד, ובכלל זה מצבו האישי של העד ואין בו כדי לפגוע בזכויותיו של נושא של העד או בזכויות משפטיות אחרות של אדם כלפי העד.

(ד) שונתה זהותו של עד מוגן לפי סעיף זה, וכל עוד לא בוטלה לפי סעיף קטן (ו) –

(1) רשאי העד להזדהות בזהותו החדשה ולהצהיר לכל דבר ועניין, כי הזהות החדשה היא זהותו היחידה;

(2) לא יעשה העד שימוש בזהותו הקודמת או במסמך המעיד עליה, ולא ימסור פרטים על אודותיה, אלא לצורך מתן עדות בהליך הפלילי שבקשר אליו נכלל בתכנית ההגנה או על פי אישור מראש ובכתב, ובהתאם לסעיף קטן (ה).

(ה) המנהל או עובד הרשות שהוא הסמיכו לכך, באישור קצין המשטרה והפרקליט הממונה, רשאי לאשר את גילויים של פרטי הזהות החדשה של העד המוגן או מקום מגוריו החדש, או פרטים הנוגעים לזהותו הקודמת או מקום מגוריו הקודם של העד המוגן, תוך קביעת תנאים לכך, אם מצא כי הצורך לגלות מידע זה חיוני לניהול הליכי חקירה או משפט בעבירות פליליות, או להגנת שלומם או חייהם של אנשים, וכי האינטרס הציבורי שבגילוי המידע גובר על הסיכון שבגילוי; אישר המנהל או עובד הרשות שהוא הסמיכו לכך, גילוי מידע כאמור, יקבע, ככל שהדבר ניתן, הסדרים מתאימים להבטחת ביטחונם של העד המוגן לאחר גילוי המידע.

(ו) (1) שונתה תכנית ההגנה של עד מוגן לפי סעיף 17(ב), או שהסתיימה לפי סעיף 26, רשאי בית משפט מחוזי, לבקשת העד או לבקשת המנהל או מי מטעמו, לצוות על שינוי או ביטול הזהות החדשה של העד ולתת כל הוראה הנחוצה בקשר לכך, ובכלל זה הוראות כאמור בסעיף קטן (א), בשינויים המחויבים; ציווה בית משפט כאמור, לא יעשה העד שימוש בזהות חדשה ששונתה או בוטלה או במסמך המעיד עליה, אלא בהתאם להוראות בית המשפט, וכן לא ימסור העד פרטים על אודות זהות חדשה ששונתה או בוטלה, אלא על פי אישור מראש ובכתב של המנהל או של עובד הרשות שהוא הסמיכו לכך;

- (2) דיון בבקשה לפי סעיף קטן זה יתקיים במעמד העד והמנהל או מי מטעמו.
- (ז) השר, בהסכמת השר הנוגע בדבר, רשאי לקבוע בכללים הוראות לעניין דרכי ביצוע של צווי בית משפט לפי סעיף זה, לרבות קביעת בעל התפקיד שיהיה אחראי לביצוע הצווים, ככל שהדבר נדרש, וקביעת הוראות לעניין רישום העד המוגן במרשם האוכלוסין על פי חוק מרשם האוכלוסין ולעניין מתן דרכון או תעודת מעבר על פי חוק הדרכונים, התשי"ב-1952, וכן לעניין כל פעולה נדרשת אחרת.
23. (א) (1) הוחלט על שינוי זהותו של עד מוגן לפי סעיף 17, ימנה העד המוגן מיופה כוח מטעמו, שזהותו תאושר בידי המנהל, לאחר התייעצות עם קצין המשטרה (בסעיף זה – מיופה הכוח); מיופה הכוח יהיה מוסמך לבצע ככל שהדבר נדרש, כל פעולה בשם העד, לרבות ניהול נכסי העד וביצוע פעולות בהם, ובכלל זה העברת בעלות בנכסים, אם העד המוגן אינו יכול לבצע פעולות כאמור בשל תכנית ההגנה;
- (2) מיופה הכוח יבקש את אישורו של העד לביצוע פעולות בשמו, ככל שהדבר ניתן ונחוץ בנסיבות העניין ובהתאם לתכנית ההגנה של העד.
- (ב) (1) לא מינה העד המוגן מיופה כוח, או שביטל את מינויו של מיופה הכוח וטרם מינה אחר במקומו, יפנה המנהל או מי מטעמו לבית משפט מחוזי בבקשה למנות מיופה כוח לעד המוגן כפי שיצווה בית המשפט, שיבצע פעולות בשם העד ויחתום בשמו על כל מסמך, בתנאים שיקבע בית המשפט, וזאת ככל שהדבר נדרש לצורך ניהול הליך משפטי שהעד צד לו, לצורך מימוש זכויותיו של העד בנכס או לצורך מילוי חובותיו של העד כלפי צד שלישי, ובלבד שהעד המוגן אינו יכול לבצע את הפעולות כאמור בשל תכנית ההגנה;
- (2) המדינה לא תישא באחריות כלפי העד המוגן בשל פעולה שבוצעה באופן סביר בהתאם לסעיף קטן זה.
- (ג) המנהל רשאי להורות כי העד יישא בתוצאות בשל ניהול נכסיו וביצוע הפעולות האחרות בשמו, כאמור בסעיף זה.
24. בתקופת תכנית הגנה –
- (1) ימסור קצין המשטרה למנהל עדכון בכל פרט ומידע הנוגעים לעד המוגן, לחשוד בביצוע העבירה שבקשר אליה נכלל העד בתכנית ההגנה, ולכל אדם שממנו נשקפת סכנה לעד המוגן, וזאת במועדים ובדרך שייקבעו בנהלי שיתוף הפעולה;
- (2) ימסור פרקליט המחוז הנוגע בדבר למנהל עדכון לגבי התקדמות ההליך הפלילי שבקשר אליו נכלל העד בתכנית ההגנה, וזאת במועדים ובדרך שייקבעו בהנחיית פרקליט המדינה בהסכמת המנהל;
- (3) ימסור המנהל לקצין המשטרה או לפרקליט המחוז הנוגע בדבר, לפי העניין, עדכון בכל עניין אשר עשוי להשפיע על ניהול החקירה או ההליך הפלילי שבקשר אליו נכלל העד בתכנית ההגנה, הכל כפי שייקבע בנהלי שיתוף הפעולה.
25. בתקופת תכנית ההגנה יערוך המנהל או עובד הרשות שהוא קבע לעניין זה, בשיתוף קצין המשטרה, הערכת סכנה מעודכנת בקשר לעד המוגן, במועדים ובדרך שייקבעו בנהלי שיתוף הפעולה.
26. (א) תכנית הגנה תסתיים באחת מאלה:
- (1) במועד או בנסיבות שנקבעו בתכנית ההגנה;
- (2) המנהל, לאחר התייעצות עם קצין המשטרה ועם הפרקליט הממונה, החליט להפסיק את תכנית ההגנה בשל אחד מאלה:
- (א) הוא מצא שהעד המוגן סיפק מידע שגוי לגבי עניין מהותי שעל בסיסו הוחלט על החלטתו בתכנית ההגנה או על פרטי התכנית; מצא המנהל כי העד המוגן סיפק מידע כאמור במזיד, יהיה העד חייב בתשלום הוצאות שהוצאו בקשר לתכנית ההגנה;
- (ב) העד הפר התחייבות שלו על פי כתב ההתחייבות;
- (ג) העד עשה פעולה שבשלה סבר המנהל שלא ניתן עוד להגן על העד ביעילות, או שאין הוא ראוי עוד להשתתף בתכנית הגנה;
- (3) המנהל, לאחר התייעצות עם קצין המשטרה ועם הפרקליט הממונה, החליט כי בהתאם להערכת הסכנה הנשקפת לעד, אין עוד צורך בהכללתו בתכנית הגנה; לצורך החלטתו האמורה ישקול המנהל, בין השאר, גם את פרק הזמן שבו נכלל העד בתכנית הגנה, וכן, ככל שהדבר נדרש, את ההגנה שיוכל העד לקבל מן המשטרה;
- (4) העד המוגן הודיע לרשות בכתב כי ברצונו להפסיק את תכנית ההגנה; ואולם לא תופסק התכנית כאמור אלא לאחר שניתנה לעד המוגן הזדמנות סבירה לחזור בו מהודעתו.

מיופה כוח של עד מוגן

מסירת בתקופת ההגנה עדכונים תכנית

הערכת תקופתית סכנה

סיום תכנית הגנה

(ב) בכל מקרה של הפסקת תכנית הגנה של עד מוגן, ישקול המנהל את הצורך בהמשך תכנית הגנה של בן משפחה של אותו עד, הכלול בתכנית הגנה.

(ג) לא תופסק תכנית הגנה בשל הטעמים המנויים בסעיף קטן (א)(2) ו-(3), אלא אם כן ניתנה לעד המוגן הזדמנות סבירה לטעון את טענותיו לפני המנהל, ובמקרה של הפסקה עקב הפרת התחייבות של העד – בלי שניתנה לו הזדמנות לתקן את ההפרה, ככל שהדבר ניתן.

(ד) (1) החלטה על הפסקת תכנית הגנה תימסר לעד באופן אישי בכתב, כשהיא חתומה בידי המנהל, ויפורטו בה משמעויות הפסקת התכנית; העתק ההחלטה יימסר לפרקליט הממונה ולקצין המשטרה;

(2) ההחלטה לפי פסקה (1) תיכנס לתוקפה במועד שנקבע בה, ובלבד שחלפו עשרה ימים מיום מסירתה, אלא אם כן החליט המנהל, בנסיבות העניין ובהתאם לנוהלי שיתוף הפעולה, כי פרק הזמן האמור הוא בלתי סביר וכי יש לקבוע מועד מוקדם יותר; היה מיקומו של העד בלתי ידוע, תיכנס ההחלטה לתוקפה במועד האמור אף אם לא נמסרה ההחלטה לעד, ובלבד שנעשו ניסיונות סבירים לפני המועד האמור, לאתר אותו ולמסור לו את ההחלטה.

פרק ד': סודיות ומאגר מידע

27. הוראות סעיף 102(א) ו-(ב)(1) עד (5) לחוק המשטרה, התשס"ו-2006, יחולו לעניין תחקיר שנערך בידי הרשות, בשינויים המחויבים ובשינויים אלה:

חיסיון חומר תחקיר
 (תיקון מס' 4)
 תשע"א-2011

(1) בסעיף קטן (א), במקום ההגדרה "תחקיר" יקראו:
 "תחקיר" – בירור שנערך ברשות בהתאם לנוהלי הרשות, בנוגע לפעילות מבצעית של הרשות, או בקשר אליה."

(2) בסעיף קטן (ב) –

(א) בפסקה (2), במקום "במשטרת ישראל" יקראו "ברשות להגנה על עדים";
 (ב) בפסקה (4)(ב), במקום "במפקח הכללי" יקראו "במנהל הרשות להגנה על עדים";

(ג) בפסקה (5)(א), במקום "המפקח הכללי" יקראו "מנהל הרשות להגנה על עדים" ובמקום "אם קיים חשש כי העברתו תפגע בביטחון המדינה" יקראו "אם קיים חשש כי העברתו תפגע בשלומם של אדם או בתכנית הגנה על עדים".

28. (א) העניינים המפורטים להלן הם חסויים, וגילויים או פרסומם אסור:

סודיות

(1) התורה המקצועית, נהלים מבצעיים שנכתבו על פיה, נהלים אחרים הנוגעים לפעילות הרשות שהמנהל קבע כי גילויים עלול לפגוע בפעילות הרשות או לסכן עד מוגן, וכן כללים שנקבעו לפי סעיפים 10(ב), 13 ו-22(ז);

(2) זהות עובדי הרשות למעט המנהל, וזהות הפועלים מטעם הרשות, כפי שייקבע בנוהלי הרשות;

(3) מידע הנוגע לפרטי זהותו של עד מוגן או לתכנית הגנה, ומידע ממאגר המידע;

(4) פרטים אחרים הנוגעים לרשות, שנקבעו בתקנות.

(ב) עובד הרשות או מי שפועל מטעמה, בעבר או בהווה, וכן כל אדם שנטל חלק בביצוע צו של בית משפט לפי סעיף 22 במסגרת מילוי תפקידו, לא ימסור מידע שהגיע אליו במסגרת תפקידו למי שאינו מוסמך לקבלו, אלא אם כן נדרש לכך לפי דין או קיבל היתר לכך בכתב בהתאם לחוק זה או לנוהלי הרשות.

(ג) עד מוגן לא יגלה מידע שהתבקש לשמור בסוד במסגרת תכנית הגנה ולא יעשה בו כל שימוש, אלא בהתאם להוראות חוק זה או באישור מראש ובכתב של המנהל.

(ד) מי שהגיע לידי מידע חסוי לפי חוק זה, לא יגלה אותו לאחר ולא יעשה בו כל שימוש, אלא לצורך מילוי תפקידו כדין או באישור מראש ובכתב של המנהל.

(ה) (1) המגלה או המפרסם מידע חסוי לפי חוק זה בלא היתר, דינו – מאסר שלוש שנים; הביא אדם לגילוי או לפרסום כאמור ברשלנות, דינו – מאסר שנה;

(2) היה המידע החסוי כאמור בפסקה (1), מידע אשר גילויו עלול להביא לזיהויו של עד מוגן, לגילוי מקום הימצאו או לגילוי כל מידע אחר בקשר לתכנית הגנה, דינו של המגלה או המפרסם כאמור בפסקה (1) – מאסר חמש שנים, ואם היה הגילוי ברשלנות, דינו – מאסר שנתיים.

(ו) עובד הרשות או מי שפועל מטעמה, בעבר או בהווה, וכן כל אדם שנטל חלק בביצוע צו של בית משפט לפי סעיף 22 במסגרת מילוי תפקידו, המגלה או המפרסם מידע חסוי לפי חוק זה, דינו – מאסר שבע שנים, ואם עשה כן ברשלנות, דינו – מאסר שלוש שנים.

(ז) (1) אין בהוראות סעיף זה כדי לגרוע מסמכות שר לפי סעיפים 44 ו-45 לפקודת

הראיות, או מסמכיות הצנזור לפי תקנות ההגנה (שעת חירום), 1945, או מכל סמכות אחרת למניעת פרסום, לפי כל דין;

(2) אין בהוראות סעיף זה כדי לגרוע מתחולת הוראות סימן ה' בפרק ז' לחוק העונשין.

29. (א) הרשות רשאית לנהל מאגר מידע שיכלול מידע בדבר תכניות הגנה, פרטי עדים מוגנים וכל מידע נוסף הדרוש לצורך ניהול תכניות הגנה (בחוק זה – מאגר המידע); המאגר יהיה חסוי ולא יימסר ממנו מידע אלא לצורך מילוי תפקידי הרשות על פי חוק זה, ובכלל זה מסירת מידע בהתאם להוראות סעיף קטן (ג), הגשת דין וחשבון כאמור בסעיף 34(א) ודיווח כאמור בסעיף 35.

מאגר מידע

(ב) מאגר המידע ינוהל בידי עובד הרשות שהמנהל הסמיכו לכך.

(ג) המנהל, או עובד הרשות שהוא הסמיכו לכך, רשאי, בהתאם לתנאים שייקבעו בנוהלי שיתוף הפעולה, למסור מידע ממאגר המידע, למשטרה ולרשויות התביעה, לצורך חקירת עבירה, ניהול הליך פלילי, מניעת ביצוע עבירות ועריכה של הערכת סכנה לעד.

פרק ה': הגנה על עדים בידי המשטרה ושירות בתי הסוהר

30. (א) לשם אבטחת עד מאוים שאינו עד מוגן, שהמשטרה החליטה כי יש לאבטח אותו, רשאית המשטרה, בהתאם לצורך ולנסיבות, לקבל שירותי אבטחה גם ממי שאינו שוטר או עובד המדינה.

אבטחת עד מאוים
שאינו עד מוגן

(ב) לא יישמש אדם מאבטח כאמור בסעיף קטן (א), אלא לאחר שאישר קצין משטרה שהוסמך לכך בידי המפקח הכללי של המשטרה (בחוק זה – הקצין המוסמך), כי התקיימו לגביו התנאים האמורים בסעיף 11(ב) עד (ה) בשינויים המחויבים, ובשינוי זה: הסמכויות, הנתונות למנהל בסעיף האמור, יהיו נתונות לקצין המוסמך.

(ג) למאבטח לפי סעיף קטן (א), תינתן תעודת מינוי כאמור בסעיף 11(ז) שתיחתם בידי הקצין המוסמך, ויהיו לו הסמכויות, החובות והזכויות כאמור בסעיף 12, למעט סעיף קטן (11) שבו, והכל בשינויים המחויבים.

(תיקון מס' 1)
תש"ע-2010

(ד) החובות והאיסורים החלים על עובדי הרשות או על הפועלים מטעמה, לפי סעיף 28, יחולו על מאבטח לפי סעיף קטן (א), בשינויים המחויבים.

(תיקון מס' 1)
תש"ע-2010

(1ד) בלי לגרוע מהסמכויות הנתונות לשוטר לפי כל דין, לשוטר המאבטח עד מאוים יהיו נתונות, בעת שהוא מאבטח עד כאמור, כל הסמכויות הנתונות לפי חוק זה למאבטח שהוא עובד המדינה, בשינויים המחויבים.

(תיקון מס' 2)
תש"ע-2010

(2ד) (1) קצין המשטרה או מי שהוא הסמיך לעניין זה רשאי לקבוע כי עד מאוים שהוא אסיר או עצור יוחזק במקום מחוץ לבית הסוהר או בית המעצר, במקום ולתקופה שיקבע (בסעיף קטן זה – מקום משמורת המשטרה);

(תיקון מס' 2)
תש"ע-2010

(2) הוצאת עד מאוים מבית סוהר או בית מעצר לפי סעיף קטן זה תיעשה בהתייעצות עם נציב בית הסוהר או סגנו, בהתאם לנהלים משותפים שיקבעו משטרת ישראל ושירות בתי הסוהר;

(3) עד מאוים המוחזק במקום משמורת המשטרה יוחזק בתנאים הולמים שלא יהיה בהם כדי לפגוע בבריאותו ובכבודו, ויהיה זכאי לזכויות שלהן זכאי לפי כל דין אסיר או עצור, לפי העניין, אלא אם כן שוכנע קצין המשטרה או מי שהוא הסמיך לעניין זה כי יש בכך כדי לפגוע בעד;

(4) עד מאוים שמוחזק במקום משמורת המשטרה לפי סעיף קטן זה יראו אותו כמי שנתון במשמורת חוקית.

(ה) (1) מידע הנוגע לפרטי הגנתו של עד מאוים בידי המשטרה יהיה חסוי וגילוי או פרסומו אסור; מידע חסוי כאמור לא יכלול טובת הנאה לעד מדינה כמשמעותו בסעיף 54א לפקודת הראיות או טובת הנאה אחרת עבור שיתוף פעולה של עד שאינו עד מדינה;

(2) לעניין סעיף קטן זה, לא יראו כטובת הנאה הקצאת כספים או אמצעים שנקבעו בפרטי הגנתו של העד כדי להבטיח את הגנתו ושיועדו למטרה מסוימת שהוגדרה בפרטי ההגנה לצורך זה, בהתאם לעקרונות שעקבע קצין המשטרה בנוהלי המשטרה לאחר התייעצות עם המנהל; על כספים או אמצעים שהוקצו בפרטי הגנה ולא נקבעו כדי להבטיח את הגנתו של העד או שלא יועדו למטרה מסוימת שהוגדרה בפרטים לצורך זה, יחולו סדרי הדין ודיני הראיות החלים בהליכים פליליים בבתי המשפט.

(ו) בסעיף זה, "עד מאוים" – לרבות בן משפחה של עד מאוים אשר על פי הערכה מקצועית של המשטרה נתון או עלול להיות נתון לאיום על חייו, שלומו או בריאותו בקשר עם העדות.

31. המשטרה ושירות בתי הסוהר, לאחר התייעצות עם הרשות, יקבעו נהלים מבצעיים לעניין הגנה על עדים מאוימים הנמצאים בטיפולם או במשמורתם, לפי העניין.

קביעת המשטרה בתי הסוהר
נוהלי ושירות

פרק ו': הוראות שונות

32. סמכות הנתונה למנהל או למי מעובדי הרשות לפי חוק זה, אינה ניתנת לנטילה לפי סעיף 34 לחוק-יסוד: הממשלה.

שמירת סמכויות

33. הדיון בבתי משפט בהליכים לפי פרק ג' או בהליכים שעניינם החלטות שהתקבלו לפי חוק זה לגבי פעילות מבצעית של הרשות, עד מאוים, עד מוגן או תכנית הגנה, יתקיים בדלתיים סגורות, אלא אם כן הורה בית המשפט, מטעמים מיוחדים שיירשמו, לדון בעניין, כולו או מקצתו, בפומבי; כל חומר חסוי שנמסר בידי הרשות במסגרת הליכים כאמור, יסומן ויוחזר לרשות בתום הדיון.

דיון בדלתיים סגורות

34. (א) (1) המנהל יגיש לשר, לוועדת ההיגוי וליועץ המשפטי לממשלה, מדי שנה, או במועדים תכופים יותר שנקבעו בנוהלי הרשות, ככל שנקבעו, דין וחשבון בכתב על פעילות הרשות, ויפרט בו את מספר העדים המוגנים המטופלים בידי הרשות באותה שנה, תיאור כללי של תכניות ההגנה שגובשו בעבורם, הפעולות שנקטו בנושא הגנה על עדים ועלות תכניות ההגנה כאמור;

הגשת דין וחשבון

(2) לא יפורטו בדיון וחשבון פרטים העלולים להביא לזיהויים של עדים מוגנים או העלולים לפגוע בתכנית הגנה, ובכלל זה פרטי התיקים שבהם העדים מעידים.

(ב) המפקח הכללי של המשטרה יגיש לשר, לפרקליט המדינה וליועץ המשפטי לממשלה, מדי שנה, או במועדים תכופים יותר שנקבעו בנוהלי שיתוף הפעולה, ככל שנקבעו, דין וחשבון בכתב על הפעולות שנקטו בידי המשטרה בנושא הגנה על עדים וההשלכות שהיו לפעילות הרשות והמשטרה בנושא האמור, לעניין חקירת עבירות והרשעת עבריינים, הכל כפי שייקבע בנהלים האמורים; העתק הדיון וחשבון האמור יועבר למנהל.

(ג) הדיווחים לפי סעיף זה יהיו חסויים, ולא יימסר כל פרט לגביהם לגורם אחר מלבד הגורמים האמורים בסעיף זה, או מי שהם הסמיכו לעניין זה.

35. המנהל יגיש לוועדת משנה של ועדת הפנים והגנת הסביבה של הכנסת, מדי שנה, דיווח ובו פרטים כאמור בסעיף 34(א)(1) וכן פירוט לגבי מידת העסקתם של מאבטחים שאינם עובדי הרשות; הוראות סעיף 34(א)(2) יחולו על דיווח לפי סעיף זה; דיווח המנהל וכן דיוני ועדת המשנה בעניין הדיווח יהיו חסויים.

דיווח לכנסת

36. (א) בלי לגרוע מהוראות חוק זה, כל רשות ציבורית תגיש לרשות כל סיוע שיידרש לה לשם ביצוע תכנית הגנה, בעניין המצוי בתחום סמכותה, הכל בהתאם להסדרים שיסכימו עליהם הרשות והרשות הציבורית הנוגעת בדבר.

הגשת סיוע ומסירת מידע בידי רשות ציבורית

(ב) (1) המנהל או עובד הרשות שהוא הסמיך לכך רשאי לדרוש מרשות ציבורית מידע, הדרוש לו למילוי תפקידו ברשות;

(2) מי שנדרש למסור מידע כאמור בפסקה (1), ימסור לרשות את המידע המלא בלא דיחוי.

37. (א) הגנה על עדים שמדינת ישראל מבקשת את הגנתם במדינה אחרת או הגנה על עדים אשר מדינה אחרת מבקשת את הגנתם בישראל, תיעשה לפי אמנה דו-צדדית או רב-צדדית שמדינת ישראל והמדינה האחרת צדדים לה, הכוללת הוראות לעניין זה, או לפי הסכם מיוחד שהתקשר בו המנהל עם הגורם המוסמך לכך במדינה האחרת, בידיעת השר ויושב ראש ועדת ההיגוי.

התקשרות בהסכמים בין-לאומיים (תיקון מס' 6) תשע"ג-2013

(ב) הוראות חוק זה יחולו, בשינויים המחויבים, על הגנה על עדים שמדינה אחרת מבקשת את הגנתם בישראל, כאמור בסעיף קטן (א), בכפוף להוראות האמנה או ההסכם האמורים באותו סעיף קטן.

38. (א) השר ממונה על ביצוע חוק זה, והוא רשאי להתקין תקנות בכל הנוגע לביצועו.

ביצוע ותקנות

(ב) השר, בהסכמת שר הפנים, שר החוץ ושר המשפטים, רשאי להתקין תקנות לעניין הגנה בישראל על עדים שמדינה אחרת מבקשת את הגנתם בישראל כאמור בסעיף 37 ולעניין הסדרת שהותם של עדים כאמור בישראל.

(ג) שר המשפטים, לאחר התייעצות עם השר ובאישור ועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת, רשאי לקבוע בתקנות סדרי המצאת מסמכים והליכי הוצאה לפועל בשונה מהוראות כל דין, בקשר עם הליכים שעד מוגן או עד מאוים הוא צד להם או מעיד בהם.

(ד) כללים שקבע השר לעניין חוק זה אינם טעונים פרסום ברשומות.

(ה) תקנות ראשונות לפי סעיף 10(ד) יובאו לאישור ועדת הפנים והגנת הסביבה של הכנסת בתוך שנה מיום פרסומן של חוק זה.

(ו) (1) יושב ראש ועדת הפנים והגנת הסביבה של הכנסת (בסעיף קטן זה – הוועדה), לאחר התייעצות עם יושב ראש הכנסת, רשאי לקבוע כי תקנות, צווים או כללים הטעונים את אישור הוועדה לפי חוק זה, יאושרו על ידי ועדת משנה של הוועדה

(תיקון מס' 3) תשע"ו-2010

שישיבותיה חסויות, אם שוכנע כי טעמים של מניעת פגיעה בפעילות הרשות, הגנה על שלומו של אדם או מניעת פגיעה בתכנית הגנה מחייבים כי האישור, או הדיון בקשר אליו, יישמרו בסוד ;

(2) הוועדה תבחר את חברי ועדת המשנה ; מספרים של חברי ועדת המשנה לא יעלה על חמישה ;

(3) דין אישור שניתן על ידי ועדת המשנה לפי סעיף קטן זה, כדין אישור שניתן על ידי הוועדה.

פרק ז': תיקונים עקיפים

39. בחוק הגנת הפרטיות, התשמ"א-1981, בסעיף 19(ג), אחרי פסקה (4) יבוא :
" (5) הרשות להגנה על עדים".
40. בחוק המרשם הפלילי ותקנת השבים, התשמ"א-1981 –
(1) בסעיף 13, ברישה, במקום "ו-(כח)" יבוא "(כח) ו-(ל)";
(2) בתוספת הראשונה, במקום פרט (ל) יבוא :
" (ל) מנהל הרשות להגנה על עדים, כמשמעותו בחוק להגנה על עדים, התשס"ט-2008, או עובד בכיר באותה רשות שהוא הסמיכו לכך." ;
(3) בתוספת השלישית, אחרי פרט (ד) יבוא :
" (ה) מנהל הרשות להגנה על עדים, כמשמעותו בחוק להגנה על עדים, התשס"ט-2008, או עובד בכיר ברשות שהוא הסמיכו לכך." ;
41. בחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984, בסעיף 68(ב), אחרי פסקה (9) יבוא :
" (10) לשם הגנה על עד מוגן או על מידע חסוי בעניין עד מוגן, תכנית הגנה, הרשות להגנה על עדים, או עד מאוים, כמשמעותם בחוק להגנה על עדים, התשס"ט-2008."
42. בחוק למניעת אלימות במשפחה, התשנ"א-1991 –
(1) בסעיף 1, בהגדרה "רשות ביטחון", אחרי "משטרת ישראל" יבוא "הרשות להגנה על עדים";
(2) בסעיף 2(א), אחרי פסקת משנה (ג) יבוא :
" (ה) כשהמחויב בצו הוא איש הרשות להגנה על עדים – מנהל הרשות או עובד הרשות שהוא הסמיכו לכך."
43. בחוק בית המשפט לענייני משפחה, התשנ"ה-1995, בסעיף 1, אחרי פסקה (א) יבוא :
" (7) הליך לפי סעיף 20 לחוק להגנה על עדים, התשס"ט-2008."
44. בחוק חופש המידע, התשנ"ח-1998, בסעיף 14(א), אחרי פסקה (12) יבוא :
" (13) הרשות להגנה על עדים."
45. בחוק מניעת הטרדה מאיימת, התשס"ב-2001, בסעיף 3, בהגדרה "רשות ביטחון", אחרי "משטרת ישראל" יבוא "הרשות להגנה על עדים".
46. בחוק המשטרה (דין משמעתי, בירור קבילות שוטרים והוראות שונות), התשס"ו-2006, בסעיף 102(א), בהגדרה "תחקיר", אחרי פסקה (4) יבוא :
" (5) פעילות המשטרה לשם אבטחת עד מאוים שאינו עד מוגן, כהגדרתם בחוק להגנה על עדים, התשס"ט-2008."

אבי דיכטר
השר לביטחון הפנים

אהוד אולמרט
ראש הממשלה

דליה איציק
יושבת ראש הכנסת

שמעון פרס
נשיא המדינה

(2) הוראות סעיף 2ב(ב), (ג) ו-(ד) והתקנות שהתקין השר לפי סעיף קטן (ו) יחולו על עדות קטין או חסר ישע, לפי סעיף קטן זה, בשינויים המחויבים.

(תיקון מס' 6)
תשע"ו-2015

(ב) הרשיע בית משפט נאשם על סמך עדות יחידה של עד שהעיד שלא בנוכחות הנאשם כאמור בסעיף קטן (א), יפרט בהכרעת הדין מה הניע אותו להסתפק בעדות זו.

(ג) הוראות סעיפים קטנים (א) ו-(ב) לא יחולו על עדות של קטין או חסר ישע שהוא מתלונן בעבירת מין או בעבירת סחר בבני אדם, כאמור בסעיף 2ב, ועל עדותו יחולו הוראות סעיף 2ב.

(תיקון מס' 5)
תשס"ז-2006
(תיקון מס' 6)
תשע"ו-2015

(ד) במשפט פלילי, רשאי בית המשפט, לפני מתן העדות או במהלכה, להורות, בין מיזמתו ובין לבקשת בעל דין, עד קטין או הורהו, כי עדותו של הקטין תיגבה באחת או יותר מהדרכים המפורטות בפסקאות (1) עד (5), אם נוכח כי הדבר עשוי להקל על הקטין את מסירת העדות:

(1) שלא על דוכן העדים;

(2) כשהשופט ועורכי הדין אינם לבושים מדי משפט;

(3) בלשכת השופט;

(4) בנוכחות אדם המלווה את הקטין לצדו במהלך עדותו, לפי בחירתו;

(5) שלא במקום מושבו של בית המשפט, מכוח סמכותו לפי סעיפים 34(ב) או 44(ב) לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984.

(ה) שר המשפטים, באישור ועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת, רשאי לקבוע בתוספת עבירות נוספות.

22. (א) במסירת עדות של קטין שהוא נפגע בעבירה המנויה בתוספת או שעבירה המנויה בתוספת נעשתה בנוכחותו, לא יחקר הנאשם בעצמו את הקטין, אלא סניגורו.

איסור חקירה נגדית
בידי נאשם
(תיקון מס' 8)
תשע"ז-2017

(ב) לא היה הנאשם מיוצג בהליך שקטין אמור למסור בו עדות כאמור בסעיף קטן (א), ימנה לו בית המשפט סניגור לייצגו בעת חקירת הקטין; סירב הנאשם למינוי סניגור, יודיע לו בית המשפט כי בהתאם להוראות סעיף זה אין הוא רשאי לחקור בעצמו את הקטין.

23. (א) החל בית המשפט בשמיעת עדותו של קטין שהוא נפגע בעבירה המנויה בתוספת או שעבירה המנויה בתוספת נעשתה בנוכחותו, יסיים בית המשפט ככל האפשר את שמיעת עדותו ביום שבו החלה; לא הסתיימה שמיעת עדותו של הקטין באותו יום, ישמע בית המשפט ככל האפשר את עדותו ברציפות, יום אחר יום, ככל שהדבר עולה בקנה אחד עם טובת הקטין; לא עשה כן בית המשפט, ינמק את החלטתו לשמיעה לא רצופה של העדות.

רציפות הדיון
(תיקון מס' 8)
תשע"ז-2017

(ב) בית המשפט, ביוזמתו או לבקשת הקטין או הורהו של הקטין, רשאי להפסיק או לדחות את שמיעת העדות, אם סבר שמתן העדות ברציפות מקשה על הקטין.

24. בלי לגרוע מההוראות לפי חוק זכויות נפגע עבירה, התשס"א-2001, בכל בית משפט יקצה המזכיר הראשי של בית המשפט, לאחר תיאום עמו מראש, חדר או מקום שישמש להמתנת קטינים נפגעי עבירה למתן עדות לפני בית המשפט ביום הדיון; בבית משפט שנבנה לאחר ח' באב התשע"ז (31 ביולי 2017), יוקצה לקטינים חדר נפרד, המותאם לצורכיהם, שישמש להמתנתם למתן עדות לפני בית המשפט.

חדר מותאם לצורכיהם של קטינים המשמש להמתנתם למתן עדות לפני בית המשפט
(תיקון מס' 8)
תשע"ז-2017

3. הוראות חוק זה באות להוסיף על הוראות כל דין אחר ולא לגרוע מהן.

שמירת דינים

תוספת

(סעיף ג)

(תיקון מס' 4)
תשס"ד-2004

(א) עבירות לפי סעיפים 199(ב), 202, 203, 203ב, 203ג, 214(ב) ו-(2ב), 300 עד 301ג, 305, 345, 347(ב), 348(א), (ב) ו-(1ג), 351(א), (ב), (ג) ו-(2ג) ועבירה של סחר בבני אדם לפי סעיף 377א(5) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן – חוק העונשין).

(תיקון מס' 5)
תשס"ז-2006
(תיקון מס' 7)
תשע"ז-2016

(ב) עבירות לפי סעיפים 329(א)(1), 333, 368ב(א) סיפה ו-(ב) ו-368 לחוק העונשין, כאשר הקטין מעיד נגד אדם האחראי עליו כהגדרתו בסעיף 368 לחוק העונשין, נגד אחיו או בן זוגו, או נגד צאצאו של אחד מאלה.

(ג) עבירות לפי סעיפים 345 עד 351 לחוק העונשין, כאשר הקטין מעיד נגד הורהו.

(ד) עבירות שעונשן מיתה או מאסר עולם ועבירות שעונשן מאסר עשר שנים או יותר כאשר המשפט מתנהל בבית משפט מחוזי.

פנחס רוזן
שר המשפטים

דוד בן-גוריון
ראש הממשלה

יצחק בן-צבי
נשיא המדינה

חוק לתיקון דיני הראיות (אזהרת עדים וביטול שבועה), תש"ם-1980

1. עד העומד להעיד, בכל הליך שיפוטי או מעין שיפוטי, אין משביעים אותו, על אף האמור בכל דין אחר. ביטול שבועה
2. עד העומד להעיד, בכל הליך שיפוטי או מעין שיפוטי, מזהירים אותו תחילה, בלשון המובנת לו, כי עליו להעיד את האמת בלבד ואת האמת כולה, וכי יהיה צפוי לענשים הקבועים בחוק אם לא יעשה כן. העד ישיב כי הבין את האזהרה וכי הוא מתחייב לעשות כן. אזהרת עד
(תיקון מס' 1)
תשמ"ד-1984
3. מקום שחוק מתיר או מחייב כי דבר פלוני ייעשה בשבועה, ייעשה הדבר באזהרה בדרך הקבועה בסעיף 2, בשינויים המחוייבים לפי הענין; מי שמוסמך על פי אותו חוק להשביע, יהא מוסמך להזהיר כאמור. אזהרה במקום שבועה
4. דין אזהרה לפי חוק זה כדין שבועה לענין חוק העונשין, תשל"ז-1977, ולענין חוק השיפוט הצבאי, התשט"ו-1955. דין אזהרה
(תיקון מס' 1)
תשמ"ד-1984
5. היה לבית-המשפט יסוד להניח כי השבעת העד עשויה לסייע לגילוי האמת, רשאי בית המשפט, ביוזמתו או לפי בקשת בעל דין, להשביעו, אולם רשאי העד, משהודיע שהוא עושה כן מטעמי דת או מצפון, שלא להישבע אלא להצהיר בהן צדק, זולת אם היה בית המשפט משוכנע שטעמי העד ניתנו שלא בתום לב; החליט בית המשפט להשביעו, יהא לשון השבועה כך: "אני נשבע באלוהים, כי עדותי בבית משפט זה היא עדות אמת, האמת כולה, והאמת בלבד". השבועה על פי
החלטת בית-המשפט
6. חוק זה אינו בא למנוע השבעתו של אדם לענין עדות או תצהיר אם הסכים במפורש להשבעה ואם העדות או התצהיר בשבועה דרושים לשימוש בהם בחוץ לארץ. שבועה מרצון על
ראיה יוצאת חוץ
(תיקון מס' 1)
תשמ"ד-1984

שמואל תמיר
שר המשפטים

מנחם בגין
ראש הממשלה

יצחק נבון
נשיא המדינה

חוק חתימה אלקטרונית, תשס"א-2001

פרק א': כללי

1. בחוק זה –
 - "אמצעי לאימות חתימה" - תוכנה, חפץ או מידע ייחודיים, הדרושים כדי לזהות שחתימה אלקטרונית מאובטחת הופקה באמצעי חתימה מסוים;
 - "אמצעי חתימה" - תוכנה, חפץ או מידע ייחודיים, הדרושים להפקת חתימה אלקטרונית מאובטחת;
 - "בעל אמצעי חתימה" – מי שהופק לו אמצעי חתימה;
 - "גורם מאשר" – גורם המנפיק תעודות אלקטרוניות מאושרות, והרשום במרשם לפי הוראות חוק זה;
 - "גורם מאשר זר" – גורם שהוכר לפי הוראות סעיף 22, והרשום במרשם לפי הוראות חוק זה;
 - "חתימה אלקטרונית" - חתימה שהיא מידע אלקטרוני או סימן אלקטרוני, שהוצמד או שנקשר למסר אלקטרוני;
 - "חתימה אלקטרונית מאובטחת" - חתימה אלקטרונית שמתקיימים בה כל אלה:
 - (1) היא ייחודית לבעל אמצעי החתימה;
 - (2) היא מאפשרת זיהוי לכאורה של בעל אמצעי החתימה;
 - (3) היא הופקה באמצעי חתימה הניתן לשליטתו הבלעדית של בעל אמצעי החתימה;
 - (4) היא מאפשרת לזהות שינוי שבוצע במסר האלקטרוני לאחר מועד החתימה;
 - "חתימה אלקטרונית מאושרת" – חתימה אלקטרונית מאובטחת אשר גורם מאשר הנפיק תעודה אלקטרונית מאושרת בדבר אמצעי אימות החתימה המזהה אותה;
 - "מחשב", "חומר מחשב", "פלט" ו"חדירה לחומר מחשב" - כהגדרתם בסעיפים 1 ו-4 לחוק המחשבים, תשנ"ה-1995;
 - "מידע", לעניין ההגדרות בסעיף זה – כהגדרתו בחוק המחשבים;
 - "מסר אלקטרוני" - מידע אשר נוצר, נשלח, נקלט או נשמר באמצעים אלקטרוניים או אופטיים, כשהוא נראה, נקרא, נשמע או מאוחזר באמצעים כאמור;
 - "מרשם" - המרשם כאמור בסעיף 9;
 - "רשם" - הרשם שמונה לפי הוראות סעיף 9;
 - "תעודה אלקטרונית" – מסר אלקטרוני המאשר כי אמצעי לאימות חתימה מסוים הוא של אדם מסוים;
 - "תעודה אלקטרונית מאושרת" – תעודה אלקטרונית שהנפיק גורם מאשר לפי הוראות פרק ד';
 - "השר" - שר המשפטים.

פרק ב': תוקף חתימה אלקטרונית

2. (א) נדרשה לפי חיקוק חתימתו של אדם על מסמך, ניתן לקיים דרישה זו לגבי מסמך שהוא מסר אלקטרוני, באמצעות אחת מאלה:
 - (1) חתימה אלקטרונית מאושרת;
 - (2) חתימה אלקטרונית אחרת, ובלבד שמתקיימות, ברמת ודאות מספקת בנסיבות העניין, התכליות לדרישת החתימה בהתאם לאותו חיקוק.
 - (ב) על אף האמור בסעיף קטן (א) –
 - (1) דרישת חתימה לפי חיקוק על מסמך מהסוג המנוי בטור א' בחלק א' לתוספת הראשונה, ניתן לקיימה רק באמצעות חתימה אלקטרונית מהסוג הקבוע לגביו

בטור ב' לצדו ;

(2) לגבי סוגי מסמכים המנויים בחלק ב' לתוספת הראשונה לא ניתן לקיים את דרישת החתימה לפי חיקוק באמצעות חתימה אלקטרונית.

(ג) השר, באישור ועדת המדע והטכנולוגיה של הכנסת, רשאי, בצו, לשנות את התוספת הראשונה.

3. (א) לא תישלל קבילותה של חתימה רק בשל היותה חתימה אלקטרונית.
(ב) מסר אלקטרוני החתום בחתימה אלקטרונית מאובטחת, יהיה קביל בכל הליך משפטי ויהווה ראיה לכאורה לכך –

קבילות חתימה
אלקטרונית
(תיקון מס' 3)
תשע"ח-2018

(1) שהמסר האלקטרוני לא שונה לאחר מועד החתימה ;
(2) שהמסר האלקטרוני נחתם באמצעי החתימה המזוהה על ידי האמצעי לאימות החתימה אשר נמצא בתעודה האלקטרונית שצורפה למסר האלקטרוני, ככל שצורפה ;
(3) לעניין מסר אלקטרוני החתום בחתימה אלקטרונית מאושרת – גם לכך שהמסר האלקטרוני נחתם על ידי בעל אמצעי החתימה.

3א. (א) גורם מעצב המבקש להסתמך על חתימה של צד לחוזה עמו על מסר אלקטרוני בקשר לאותו חוזה או לכריתתו, עליו הנטל להוכיח כי אותו צד חתם על המסר האלקטרוני ; לעניין זה, "גורם מעצב" – צד לחוזה שיש לו עדיפות בעיצוב אופן החתימה האלקטרונית על המסר האלקטרוני כאמור.

נטל ההוכחה בעניין
חתימה על מסר
אלקטרוני בקשר
לחוזה או לכריתתו
(תיקון מס' 3)
תשע"ח-2018

(ב) הוראות סעיף זה יחולו על אף האמור בכל חוזה.
(ג) הוראות סעיף זה לא יחולו לעניין מסר אלקטרוני שנחתם בחתימה אלקטרונית מאושרת.

4. הנפיק גורם מאשר תעודה אלקטרונית מאושרת בדבר אמצעי אימות החתימה המזוהה חתימה אלקטרונית, חזקה כי אותה חתימה אלקטרונית היא חתימה אלקטרונית מאושרת.

חזקה לעניין חתימה
אלקטרונית
(תיקון מס' 3)
תשע"ח-2018

5. (א) בית המשפט רשאי, אם אין הוא רואה חשש לעיוות דין, לקבל כראיה תעודה החתומה בידי מנהל גורם מאשר או מי מטעמו, המאשרת כי תעודה אלקטרונית מאושרת מסוימת הונפקה על ידי הגורם המאשר (להלן – תעודת גורם מאשר) ; תעודה כאמור תיערך לפי טופס שקבע השר.

תעודת גורם מאשר
(תיקון מס' 3)
תשע"ח-2018

(ב) דין תעודת גורם מאשר כדין עדות לענין סעיף 237 לחוק העונשין, תשל"ז-1977.
(ג) אין בהוראות סעיף קטן (א) כדי לגרוע מכוחו של בית המשפט לצוות כי מנהל הגורם המאשר או מי מטעמו שחתם על תעודת הגורם המאשר, יחקר בבית המשפט, ובית המשפט ייעתר לבקשתו של בעל דין לצוות על כך.
(ד) נתברר לבית המשפט שבקשתו של בעל דין לחקור מנהל גורם מאשר או מי מטעמו בבית המשפט, כאמור בסעיף קטן (ג), באה לשם קנטור או מתוך קלות דעת, רשאי הוא להטיל על המבקש את הוצאות החקירה.

6. (בוטל).

(תיקון מס' 3)
תשע"ח-2018

7. (א) בעל אמצעי חתימה –
(1) ינקוט את כל האמצעים הסבירים לשם שמירה על אמצעי החתימה שלו ולשם מניעת שימוש בו בלא הרשאתו ;

חובות בעל אמצעי
חתימה ואחריותו

(2) ימסור הודעה, מיד כשנודע לו על פגיעה בשליטתו באמצעי החתימה, לכל מי שסביר שישתמך על חתימתו האלקטרונית עקב קשרים שגורתיים ביניהם, ולכל מי שידוע לו כי קרוב לודאי שישתמך על חתימתו האלקטרונית.

(א1) השר רשאי לקבוע הוראות לעניין מסירת הודעה לפי סעיף קטן (א2) ; כמו כן רשאי השר לקבוע תנאים שבהתקיימם רשאי בעל אמצעי חתימה לקיים את חובתו לפי הסעיף הקטן האמור באמצעות מסירת הודעה לגורם שהנפיק את אמצעי החתימה במקום מסירת הודעה לגורמים האמורים באותו סעיף קטן, ובלבד שמתקיימים לגבי אותו גורם תנאים שקבע השר.

(תיקון מס' 3)
תשע"ח-2018

(ב) קיים בעל אמצעי החתימה את חובותיו כאמור בסעיף זה, לא יהיה אחראי לנזק שנגרם עקב שימוש באמצעי החתימה שלו בלא הרשאתו.

(תיקון מס' 3)
תשע"ח-2018

8. (א) בעל אמצעי חתימה המשמש להפקת חתימה אלקטרונית מאושרת :

חובות בעל אמצעי
חתימה אלקטרונית
מאושרת ואחריותו

- (1) יקיים את הוראות סעיף 7(א)(1);
- (2) ימסור לגורם מאשר, לפי בקשתו, מידע שהוא למיטב ידיעתו נכון ומלא, הדרוש לגורם המאשר לשם ביצוע תפקידיו לפי חוק זה;
- (3) ימסור הודעה לגורם המאשר שהנפיק תעודה אלקטרונית מאושרת בעבורו, מיד כשנודע לו כי נפגעה שליטתו באמצעי החתימה.
- (ב) קיים בעל אמצעי חתימה המשמש להפקת חתימה אלקטרונית מאושרת את חובותיו, כאמור בסעיף קטן (א), לא יהיה אחראי לנזק שנגרם עקב שימוש באמצעי החתימה שלו בלא הרשאתו.

(תיקון מס' 3)
תשע"ח-2018

פרק ג': רישום

9. (א) השר ימנה, מבין עובדי משרדו, אדם הכשיר להיות שופט בית משפט שלום, להיות רשם.
- (ב) הרשם ינהל מרשם, שבו ירשום גורמים מאשרים וגורמים מאשרים זרים לפי הוראות חוק זה; המרשם יהיה פתוח לעיון הציבור.
- (ג) הרשם יפקח על הגורמים המאשרים לפי הוראות חוק זה.
10. (א) בקשה לרישום גורם מאשר במרשם תוגש לרשם, ותכלול את כל אלה:
 - (1) שם המבקש, שמו של המועמד להיות מנהל הגורם המאשר ופרטי הזיהוי של כל אחד מהם ומענם; היה המבקש תאגיד, תכלול הבקשה גם את המסמכים שעל פיהם התאגד התאגיד או שעל פיהם הוא פועל, את שמות בעלי השליטה בתאגיד, וכן את שמות המנהלים, פרטי זיהוים ומענם; לענין זה, "שליטה" - כהגדרתה בחוק ניירות ערך, תשכ"ח-1968, וכל מונח בהגדרה האמורה יפורש לפי החוק האמור;
 - (2) פרטים בדבר עיסוקיו האחרים של המבקש;
 - (3) פרטים נוספים שקבע השר.
- (א1) הוראות סעיף קטן (א) יחולו על בקשה לרישום שמגישה המדינה, או שמגיש תאגיד שהוקם לפי חוק, בשינויים המחויבים כפי שיקבע השר.
- (ב) לבקשה יצורפו מסמכים המעידים על קיום התנאים לרישום כאמור בסעיף 11.
- (ג) הרשם רשאי לדרוש ממבקש הרישום כל מידע או מסמך נוספים הדרושים לצורך בדיקת הבקשה.

רשם גורמים מאשרים

בקשה לרישום גורם מאשר

(תיקון מס' 2)
תש"ע-2010

11. (א) הרשם ירשום במרשם מבקש המקיים אחר ההוראות לפי חוק זה וכן את כל אלה:
 - (1) הוא אחד מאלה:
 - (א) אזרח ישראלי או תושב ישראל;
 - (ב) תאגיד שהתאגד בישראל שמקום עסקיו או פעילותו בישראל ואחת ממטרותיו היא ניהול עסק או פעילות כגורם מאשר;
 - (ג) תאגיד שהוקם לפי חוק, והשר הממונה על ביצוע החוק שלפיו הוקם אותו תאגיד אישר לו להגיש בקשה להירשם במרשם;
 - (ד) המדינה; ואולם התנאים הקבועים בפסקה (3) לא יחול לגבי המדינה, והתנאים הקבועים בפסקה (5) יחולו לגביה בשינויים המחויבים כפי שיקבע השר; השר רשאי לקבוע תנאים נוספים לענין רישום המדינה במרשם;
 - (2) בידיו מערכות חומרה ותוכנה מהימנות, המעניקות הגנה סבירה מפני חדירה, שיבוש, הפרעה או גרימת נזק למחשב או לחומר מחשב, והמקנות רמה סבירה של זמינות ואמינות;
 - (3) הוא הפקיד ערבות בנקאית או ערובה מתאימה אחרת, או ביטח את עצמו אצל מבטח כהגדרתו בחוק הפיקוח על עסקי ביטוח, תשמ"א-1981, הכל לפי קביעת הרשם, לשם הבטחת פיצוי של מי שנפגע עקב מעשה או מחדל של הגורם המאשר;
 - (4) הוא רשם את מאגרי התעודות האלקטרוניות המאושרות, האמורים בסעיף 18(ג), כמאגרי מידע לפי חוק הגנת הפרטיות, תשמ"א-1981;
 - (5) מבקש הרישום וכן מי שמועמד להיות מנהל הגורם המאשר לא הורשעו בעבירה; היה המבקש תאגיד - לא הורשעו בעבירה דירקטור המכהן בו וכן בעל השליטה בתאגיד; בפסקה זו -

"הורשע בעבירה" - לרבות מי שהוגש נגדו כתב אישום וטרם ניתן פסק דין סופי בענינו;

"עבירה" - עבירה אשר מפאת מהותה, חומרתה או נסיבותיה אין זה מן הראוי

(תיקון מס' 3)
תשע"ח-2018

כי המבקש יירשם כגורם מאשר ;

"שליטה" - כהגדרתה בסעיף 10.

(ב) הרשם רשאי להתנות את הרישום בתנאים נוספים וכן לקבוע הגבלות על פעילותו של הגורם המאשר לענין היקף הפעילות או סוגה, בין השאר בשים לב גם לעיסוקיו האחרים של המבקש.

12. השר רשאי לקבוע כי הרשם יאשר בחתימתו האלקטרונית המאובטחת את אמצעי אימות החתימה של הגורמים המאשרים ; בתקנות לפי סעיף זה יקבע השר את דרכי האישור ופרטיו.

אישור אמצעי אימות חתימה של גורם מאשר

13. חל שינוי בפרט מן הפרטים שנמסרו לפי סעיפים 10 או 11, ידווח על כך לרשם, מבקש הרישום או הגורם המאשר, לפי הענין, בתוך 15 ימים מהיום שבו נודע לו על השינוי.

דיווח לרשם על שינויים

14. (א) נוכח הרשם כי גורם מאשר אינו מקיים אחר הוראה מההוראות לפי חוק זה, ידרוש מהגורם המאשר לתקן את הטעון תיקון, ורשאי הוא, לאחר שנתן לגורם המאשר הזדמנות להשמיע את טענותיו, להתלות את תוקף רישומו במרשם לתקופה שלא תעלה על 30 ימים, או למחקן מהמרשם.

מחיקת רישום של גורם מאשר או התליית תוקפו

(ב) התלה הרשם את תוקף הרישום של גורם מאשר לפי הוראות סעיף קטן (א), ונוכח בתום תקופת ההתליה כי לא תוקן הטעון תיקון, רשאי הוא להאריך את תקופת ההתליה ב-30 ימים נוספים ; נוכח הרשם כי לא תוקן הטעון תיקון בתום תקופת ההארכה, ימחק הרשם את הגורם המאשר מהמרשם.

(ג) הרשם יפרסם הודעה על התליה או מחיקה לפי סעיף זה, בדרך שקבע השר.

14א. לא קיים גורם מאשר דרישה של הרשם לתיקון לפי סעיף 14(א), רשאי הרשם להטיל עליו עיצום כספי בסכום של 81,740 שקלים חדשים.

עיצום כספי (תיקון מס' 2) תש"ע-2010 הודעה תשפ"ג-2023

14ב. (א) בהפרה נמשכת ייווסף על העיצום הכספי החלק החמישים שלו לכל יום שבו נמשכת ההפרה.

הפרה נמשכת והפרה חוזרת (תיקון מס' 2) תש"ע-2010

(ב) בהפרה חוזרת ייווסף על העיצום הכספי שיהיה ניתן להטיל בשלה אילו היתה הפרה ראשונה, סכום השווה לעיצום הכספי כאמור ; לענין זה, "הפרה חוזרת" – הפרה של דרישת הרשם לפי סעיף 14(א), בתוך שנתיים מהפרה קודמת של דרישה כאמור שבשלה הוטל על המפר עיצום כספי.

14ג. (א) הרשם ימסור לגורם מאשר שלא קיים דרישה לתיקון לפי סעיף 14(א) (בחוק זה – המפר), הודעה על הכוונה להטיל עליו עיצום כספי (בחוק זה – הודעה על כוונת חיוב).

הודעה על כוונת חיוב (תיקון מס' 2) תש"ע-2010

(ב) בהודעה על כוונת חיוב יציין הרשם בין השאר את אלה :

- (1) המעשה או המחדל המהווה את ההפרה ;
- (2) סכום העיצום הכספי והתקופה לתשלומו ;
- (3) זכותו של המפר לטעון את טענותיו לפני הרשם לפי הוראות סעיף 14ד ;
- (4) שיעור התוספת על העיצום הכספי בהפרה נמשכת או בהפרה חוזרת לפי הוראות סעיף 14ב.

14ד. מפר שנמסרה לו הודעה על כוונת חיוב רשאי לטעון את טענותיו בכתב לפני הרשם, לענין הכוונה להטיל עליו עיצום כספי ולענין סכומו, בתוך 30 ימים ממועד מסירת ההודעה.

זכות טיעון (תיקון מס' 2) תש"ע-2010

14ה. (א) טען המפר את טענותיו לפני הרשם לפי הוראות סעיף 14ד, יחליט הרשם, לאחר ששקל את הטענות שנטענו, אם להטיל על המפר עיצום כספי, והוא רשאי להפחית את סכום העיצום הכספי לפי הוראות סעיף 14ו.

החלטת הרשם ודרישת תשלום (תיקון מס' 2) תש"ע-2010

- (ב) (1) החליט הרשם לפי הוראות סעיף קטן (א) להטיל על המפר עיצום כספי, ימסור לו דרישה לשלם את העיצום הכספי (בחוק זה – דרישת תשלום) ; בדרישת התשלום יציין הרשם, בין השאר, את סכום העיצום הכספי המעודכן והתקופה לתשלומו ;
- (2) החליט הרשם לפי הוראות סעיף קטן (א) לא להטיל על המפר עיצום כספי, ימסור לו הודעה על כך.

(ג) לא ביקש המפר לטעון את טענותיו לפי הוראות סעיף 14ד, בתוך 30 ימים מיום שנמסרה לו ההודעה על כוונת חיוב, יראו הודעה זו, בתום 30 הימים האמורים, כדרישת תשלום שנמסרה למפר במועד האמור.

114. (א) הרשם אינו רשאי להטיל עיצום כספי בסכום הנמוך מהסכום הקבוע בסעיף 14א, אלא לפי הוראות סעיף קטן (ב).

סכומים מופחתים
(תיקון מס' 2)
תש"ע-2010

(ב) השר רשאי לקבוע מקרים, נסיבות ושיקולים שבשלהם יהיה ניתן להפחית את סכום העיצום הכספי הקבוע בסעיף 14א, בשיעורים שיקבע.

114. (א) העיצום הכספי יהיה לפי סכומו המעודכן ביום מסירת דרישת התשלום, ולגבי מפר שלא טען את טענותיו לפני הרשם כאמור בסעיף 14ד – ביום מסירת ההודעה על כוונת החיוב; הוגשה עתירה לבית משפט לעניינים מינהליים ובית המשפט הורה על עיכוב תשלומי של העיצום הכספי – יהיה העיצום הכספי לפי סכומו המעודכן ביום ההחלטה בעתירה.

סכום מעודכן של
העיצום הכספי
(תיקון מס' 2)
תש"ע-2010

(ב) (1) סכום העיצום הכספי יעודכן ב-1 בינואר בכל שנה (בסעיף קטן זה – יום העדכון), בהתאם לשיעור עליית המדד הידוע ביום העדכון לעומת המדד שהיה ידוע ביום ט"ו בטבת התש"ע (1 בינואר 2010); הסכום האמור יעוגל לסכום הקרוב שהוא מכפלה של 10 שקלים חדשים; לעניין זה, "מדד" – מדד המחירים לצרכן שמפרסמת הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה;

(2) הודעה על סכום העיצום הכספי המעודכן לפי פסקה (1), תפורסם ברשומות.

114. העיצום הכספי ישולם בתוך 30 ימים מיום מסירת דרישת התשלום כאמור בסעיף 14ה.

המועד לתשלום
העיצום הכספי
(תיקון מס' 2)
תש"ע-2010

114. לא שולם עיצום כספי במועד, ייוספו עליו, לתקופת הפיגור, הפרשי הצמדה וריבית כהגדרתם בחוק פסיקת ריבית והצמדה, התשכ"א-1961 (בחוק זה – הפרשי הצמדה וריבית), עד לתשלומם.

הפרשי הצמדה
ורבית
(תיקון מס' 2)
תש"ע-2010

114. עיצום כספי ייגבה לאוצר המדינה, ועל גבייתו תחול פקודת המסים (גבייה).

גבייה
(תיקון מס' 2)
תש"ע-2010
ת"ט תש"ע-2010

114א. (א) אין בהגשת עתירה לבית המשפט לעניינים מינהליים על דרישה לתשלום עיצום כספי לפי חוק זה, כדי לעכב את תשלום העיצום הכספי, אלא בהסכמת הרשם או אם בית המשפט הורה על כך.

עתירה
(תיקון מס' 2)
תש"ע-2010

(ב) התקבלה עתירה כאמור בסעיף קטן (א), לאחר ששולם העיצום הכספי, יוחזר העיצום הכספי בתוספת הפרשי הצמדה וריבית מיום תשלומם עד יום החזרתו.

114ב. הוטל עיצום כספי לפי הוראות חוק זה, רשאי הרשם לפרסם בעיתון או בכל דרך אחרת את דבר הטלת העיצום הכספי וסכומו, את שמו של המפר ואת מהות ההפרה שבשלה הוטל העיצום הכספי ונסיבותיה, ורשאי הרשם להורות למפר לפרסם על חשבונו אל המפר פרסום כאמור.

פרסום
(תיקון מס' 2)
תש"ע-2010

115. (א) נוכח הרשם כי מערכת חומרה או תוכנה שבידי גורם מאשר אינה מקיימת עוד את התנאים האמורים בסעיף 11א(2), רשאי הוא להורות לגורם המאשר להתאימה לתנאים האמורים, בתוך תקופה שיקבע.

שינוי נסיבות

(ב) נוכח הרשם כי השתנו הנסיבות באופן המחייב את שינוי הערובה או הביטוח שהופקדו לפי הוראות סעיף 11א(3), רשאי הוא להורות על שינוי הערובה או הביטוח, בתוך התקופה שיוורה.

(ג) לא קיים גורם מאשר את הוראות הרשם לפי סעיפים קטנים (א) או (ב), רשאי הוא להתלות את תוקף רישומו במרשם או למחקו מן המרשם, לפי הוראות סעיף 14.

16. (בוטל).

(תיקון מס' 1)
תשס"ה-2005

17. (א) לצורך מילוי תפקידיו רשאי הרשם או עובד המדינה שהוא הסמיך לכך בכתב (בסעיף זה – הרשם), לפקח על פעולות הגורמים המאשרים כלהלן:

סמכויות הרשם

(1) לדרוש מכל אדם הנוגע בדבר למסור לו מידע ומסמכים המתייחסים לפעילותו של גורם מאשר;

(2) להיכנס, לאחר שהזדהה, למקום שבו פועל גורם מאשר, ולערוך בו בדיקה; ואולם לא ייכנס הרשם למקום המשמש למגורים בלבד, אלא על פי צו של בית משפט;

(3) לחדור לחומר מחשב ולהפיק פלט תוך חדירה כאמור, ובלבד שפעולות כאמור

ייעשו רק על ידי בעל תפקיד המיומן לבצע פעולות אלה ;

(4) לתפוס כל חפץ, לרבות מסמך, אם שוכנע כי הדבר דרוש לשם הבטחת ביצוע חוק זה או כדי למנוע הפרה של הוראותיו ; לענין תפיסת חפץ שהוא מחשב או חומר מחשב, יחולו הוראות אלה :

- (א) הרשם יעתיק את חומר המחשב ויותר את המקור בידי בעליו ;
- (ב) סבר הרשם כי הותרת המקור של חומר המחשב בידי הבעלים עלולה לפגוע בביקוח או בתוצאותיו, יתפוס את המקור ויותר העתק בידי הבעלים ;
- (ג) סבר הרשם כי העתקת חומר המחשב או הותרתו בידי הבעלים עלולה לפגוע בביקוח או בתוצאותיו, יתפוס את חומר המחשב בלא להעתיקו ;
- (ד) לא יפעל הרשם לפי הוראות פסקת משנה (ג) ולא יתפוס חפץ שהוא מחשב או רכיב מרכיביו אלא אם כן קיבל צו של בית משפט ;
- (ה) בית המשפט ייתן צו לפי סעיף זה רק אם שוכנע כי התפיסה חיונית לביצוע הפיקוח ; תוקפו של צו כאמור לא יעלה על 48 שעות, ולענין זה לא יובאו במנין השעות שבתות וחגים ; בית המשפט רשאי להאריך את תוקף הצו לאחר שנתן לבעלים הזדמנות להשמיע את טענותיו.
- (ב) הרשם לא יסמך אדם לפי הוראות סעיף קטן (א) אלא בהתקיים כל אלה :
- (1) משטרת ישראל לא הודיעה כי היא מתנגדת למינוי מטעמים של ביטחון הציבור ;
- (2) הוא מיומן לביצוע פעולות של חדירה לחומר מחשב והפקת פלט תוך חדירה כאמור ;
- (3) הוא קיבל הכשרה מתאימה כפי שקבע השר.
- (ג) פעל הרשם לפי הוראות סעיף זה, יחולו ההוראות האלה :
- (1) הרשם יערוך רשימה של כל החפצים שנתפסו אגב ביצוע הפיקוח, והמקומות שבהם נמצאו ;
- (2) הגורם המאשר או אדם מטעמו, ייתן לו להיות נוכח בעת ביצוע הפיקוח, וימסר לו העתק של רשימת החפצים שנתפסו ;
- (3) בית משפט השלום שבתחום שיפוטו נתפס חפץ, רשאי לפי בקשת הרשם או לפי בקשת אדם התובע זכות בחפץ, לצוות כי החפץ יימסר לתובע הזכות בו או לפלוני שניהגו בו אחרת כפי שיוורה בית המשפט והכל בתנאים שיקבע ;
- (4) חפץ שנתפס יוחזר בהקדם האפשרי, ולא יאוחר מ-15 ימים מיום שנתפס.

פרק ד': גורם מאשר

18. (א) גורם מאשר רשאי להנפיק לאדם מסוים, לפי בקשתו (להלן – המבקש), תעודה אלקטרונית מאושרת, המאשרת כי אמצעי אימות חתימה מסוים הוא שלו.
- (ב) גורם מאשר לא ינפיק תעודה אלקטרונית מאושרת אלא לאחר שנקט אמצעים סבירים לזהות את המבקש, לבדוק את אמצעי אימות החתימה שבידיו ולבדוק כי הפרטים שבבקשה להנפקת התעודה נכונים ומלאים.
- (ג) גורם מאשר ינהל מאגר של תעודות אלקטרוניות מאושרות שהנפיק וכן מאגר של תעודות אלקטרוניות מאושרות בטלות, לפי הוראות חוק זה.
- (ד) לצורך ביצוע תפקידיו, ישתמש גורם מאשר רק במערכות חומרה ותוכנה מהימנות, המעניקות הגנה סבירה מפני חדירה, שיבוש, הפרעה או גרימת נזק למחשב או לחומר מחשב, והמקנות רמה סבירה של זמינות ואמינות ; ניהול מערכות כאמור ייעשה כך שפעילותו הטכנולוגית של הגורם המאשר לפי חוק זה תופרד מפעילויות אחרות המבוצעות על ידו.

פעילותו של גורם מאשר
(תיקון מס' 3)
(תשע"ח-2018)

(תיקון מס' 3)
(תשע"ח-2018)

(תיקון מס' 2)
(תש"ע-2010)

19. (א) גורם מאשר יכלול בתעודה אלקטרונית מאושרת לפחות את הפרטים האלה :
- (1) שמו של בעל התעודה ומספר הזהות שלו, או פרט מזהה אחר, כפי שקבע השר ;
- (2) אישור בדבר בדיקת אמצעי אימות החתימה של בעל התעודה ;
- (3) המספר הסידורי של התעודה האלקטרונית במאגר שהוא מנהל ;
- (4) ציון האופן שבו זוהה בעל התעודה ;
- (5) ציון מועדי התחילה והסיום של תוקף התעודה ;
- (6) שמו ומענו של הגורם המאשר, ודבר רישומו במרשם ;
- (7) חתימתו האלקטרונית המאובטחת של הגורם המאשר ;
- (8) מידע בדבר קיומן של הגבלות על השימושים המותרים לפי התעודה, ככל שישנן, ואם היתה הגבלה על סכום העסקאות שלגביהן ניתן לעשות שימוש בתעודה

פרטי תעודה אלקטרונית מאושרת
(תיקון מס' 3)
(תשע"ח-2018)

– פירוט הסכום ;

- (9) מידע בדבר קיומן של הגבלות על אחריותו של הגורם המאשר, ככל שישנן ;
(10) הפניה למאגר התעודות האלקטרוניות המאושרות הבטלות, כאמור בסעיף 18(ג).
(ב) השר, באישור הועדה לענייני מחקר ופיתוח מדעי וטכנולוגי של הכנסת, רשאי לקבוע פרטים נוספים אשר ייכללו בתעודה אלקטרונית מאושרת.

20. (א) גורם מאשר יבטל תעודה אלקטרונית מאושרת בכל אחד מאלה :

- (1) לפי בקשה של בעל התעודה, מיד לאחר קבלת הבקשה ואימות זהות המבקש ;
(2) מיד כשנודע לגורם המאשר כי פרט מהפרטים המופיעים בתעודה אינו נכון, או כי נפגמה מהימנות התעודה בדרך אחרת, או כי נפל פגם בחתימתו האלקטרונית המאובטחת של בעל התעודה ;
(3) בשל מותו של בעל התעודה, ואם הוא תאגיד - בשל מתן צו לפירוקו, מיד לאחר קבלת הודעה על כך, ובלבד שהשתכנע הגורם המאשר במהימנות ההודעה ;
(4) מיד כשנודע לגורם המאשר על פגם בחתימתו האלקטרונית המאובטחת, או במערכות החומרה והתוכנה שלו, שיש בו כדי לפגוע במהימנות חתימתו או במהימנות התעודות האלקטרוניות המאושרות שהוא מנפיק.
(ב) מיד עם ביטול תעודה אלקטרונית מאושרת, יודיע על כך הגורם המאשר לבעל התעודה, וירשום את דבר הביטול במאגר כאמור בסעיף 81(ג), באופן שקבע השר.

ביטול תעודה
אלקטרונית מאושרת
(תיקון מס' 3)
תשע"ח-2018

21. (א) גורם מאשר לא יהא אחראי לנזק שנגרם עקב הסתמכות על תעודה אלקטרונית מאושרת שהנפיק, אם הוכיח כי נקט את כל האמצעים הסבירים לקיום חובותיו לפי חוק זה.
(ב) קבע גורם מאשר הגבלות על סוגי השימוש בתעודה או על סכומי העסקאות שלגביהן ניתן לעשות שימוש בתעודה, לא יהיה הגורם המאשר אחראי לנזק שנגרם עקב שימוש החורג מההגבלה, ובלבד שפירט הגבלה זו על גבי התעודה לפי הוראות סעיף 19 ; אין בהוראות סעיף זה כדי לגרוע מזכותו של גורם מאשר לקבוע הגבלות נוספות על אחריותו, בכפוף לכל דין.
(ג) השר, באישור ועדת המדע והטכנולוגיה של הכנסת, רשאי לקבוע הוראות לגבי אחריות המדינה לפי סעיף זה, ואולם לא ייקבעו הוראות שיפחיתו מרמת האחריות של גורם מאשר לפי סעיף זה.

אחריות גורם מאשר
(תיקון מס' 3)
תשע"ח-2018

(תיקון מס' 2)
תש"ע-2010

21א. (א) המדינה רשאית להנפיק תעודה אלקטרונית מאושרת לפי חוק זה, בכל אחד מאלה :

- (1) על גבי מסמך זיהוי כהגדרתו בחוק הכללת אמצעי זיהוי ביומטריים ונתוני זיהוי ביומטריים במסמכי זיהוי ובמאגר מידע, התש"ע-2009 ; ואולם מקום שבו נדרשת חתימה אלקטרונית מאושרת לפי כל דין, תוכל תעודה אלקטרונית מאושרת שהונפקה לפי סעיף זה לשמש רק לשם ביצוע פעולה של בעל התעודה מול המדינה, ובלבד שאינה פעולה של תאגיד או פעולה כאמור של בעל תעודה שהוא בעל מקצוע מורשה לפי כל דין, המתבצעת במסגרת מקצועו או רישיונו ;
(2) לעובד המדינה, למי שממלא תפקיד או נושא משרה מטעמה או במוסד ממוסדות המדינה, או למי שממלא תפקיד על פי דין, לצורך ביצוע עבודתו או תפקידו כאמור ; לעניין זה, "עובד המדינה" – לרבות חייל, שוטר וסוהר.
(ב) על אף האמור בסעיף קטן (א), רשאית המדינה, החל ביום כ"ו בטבת התשע"א (2 בינואר 2011) (בסעיף זה – המועד הקובע), להנפיק תעודה אלקטרונית מאושרת אף שלא כאמור בסעיף קטן (א), ובלבד שהתקיימו כל אלה :
(1) התעודה דרושה לצורך ביצוע חובה המוטלת על מבקש התעודה על פי דין או על פי דרישה של רשות מרשויות המדינה ;
(2) הממשלה החליטה על כך לאחר שנוכחה כי רק גורם מאשר אחד מנפיק תעודות אלקטרוניות מאושרות למטרות האמורות בפסקה (1) וקיימים ליקויים מהותיים באופן פעולתו, ועקב כך קיים חשש לפגיעה ביכולתם של מי שהוטלה עליהם חובה או דרישה כאמור בפסקה (1), למלא הוראות או דרישות בהתאם לכל דין ובאופן סביר.
(ג) על אף האמור בסעיפים קטנים (א) ו-(ב), רשאית המדינה להנפיק תעודה אלקטרונית מאושרת אף שלא כאמור בסעיף קטן (א), לפני המועד הקובע, ובלבד שלא קיים גורם מאשר אחר שיכול לספק את השירות, והתקיים אחד מאלה :

הנפקת תעודות
אלקטרוניות מאושרות
בידי המדינה
(תיקון מס' 2)
תש"ע-2010
(תיקון מס' 3)
תשע"ח-2018

(3) נפסקה פעילותו של גורם מאשר ;

(4) הממשלה נוכחה, על פי חוות דעתו של הרשם, כי קיימים בפעולתו של גורם מאשר ליקויים מהותיים המעלים חשש לפגיעה במהימנות התעודות האלקטרוניות המאושרות שהוא מנפיק.

(ד) התקיימו התנאים להנפקת תעודות אלקטרוניות מאושרות בידי המדינה לפי סעיף קטן (ב) או (ג), יודיע השר לגורם המאשר על ההחלטה להנפיק תעודות אלקטרוניות מאושרות בידי המדינה.

(ה) החליטה הממשלה כי הוסר החשש האמור בסעיף קטן (ב)(2) או (ג)(4), או חדלו להתקיים התנאים האמורים בפסקאות (1) עד (3) של סעיף קטן (ג), תחדל המדינה להנפיק תעודות אלקטרוניות מאושרות לפי סעיפים קטנים (ב) או (ג); השר רשאי לקבוע הוראות לעניין זה, לרבות לעניין חדילה מדורגת של הנפקה כאמור על ידי המדינה.

(ו) השר, באישור ועדת המדע והטכנולוגיה של הכנסת, רשאי לקבוע הוראות לעניין הנפקת תעודות אלקטרוניות מאושרות וביטולן בידי המדינה לפי פרק זה, ואולם לא יקבע השר הוראות שיפחיתו מרמת האבטחה ואיכות השירות הנדרשות מגורם מאשר לפי חוק זה.

פרק ה': שונות

22. (א) הרשם רשאי להכיר בגורם המאשר חתימות אלקטרוניות והפעול מחוץ לישראל כגורם מאשר, ובלבד שנוכח שהוא עומד בתנאים הדומים לאלה הנדרשים ממי שמבקש להירשם כגורם מאשר לפי חוק זה; קבע השר תנאים נוספים לפי סעיף קטן (ד) - ובלבד שנוכח שהוא עומד בתנאים נוספים כאמור.

(ב) הרשם ירשום במרשם את הגורמים המאשרים הזרים שהכיר בהם לפי סעיף קטן (א).

(ג) דין תעודה אלקטרונית מאושרת שהונפקה בידי גורם מאשר זר שהוכר בידי הרשם ונרשם על ידו לפי סעיף זה, כדין תעודה אלקטרונית מאושרת שהונפקה על ידי גורם מאשר בישראל, לפי חוק זה.

(ד) השר רשאי לקבוע מה הם תנאים דומים לענין סעיף קטן (א) וכן תנאים נוספים להכרה בגורם מאשר זר לפי סעיף זה.

תעודה אלקטרונית מאושרת של גורם מאשר זר (תיקון מס' 3) תשע"ח-2018

23. שר המשפטים רשאי לקבוע תנאים מיוחדים להעברת מסרים אלקטרוניים החתומים בחתימה אלקטרונית, אל רשויות המדינה ומהן, באישור ועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת.

24. (א) שר המשפטים ממונה על ביצוע חוק זה והוא רשאי להתקין תקנות לביצועו, וכן לקבוע -

דין רשויות המדינה

ביצוע ותקנות (תיקון מס' 3) תשע"ח-2018

- (1) אגרות בעבור הרישום במרשם והעיון בו ;
- (2) פרטים שייכללו במרשם, והוראות לענין אופן ניהול המרשם ;
- (3) את דרכי העיון במרשם, לרבות בתקשורת האלקטרונית ובאתר האינטרנט של הממשלה ;
- (4) הוראות לענין ביטוח, ערבות בנקאית, או ערובה אחרת, לרבות סוג הערובה, סכומיה, דרכי הפקדתה, שינויה וחילוט, לפי סעיפים 11(א)(3) ו-15(ב) ;
- (5) תנאים נוספים לרישום גורם מאשר, הוראות לענין סוג ואופן ההגבלה על פעילותו ודרישות לענין אופן פעולתו, לפי סעיף 11 ;
- (6) הוראות לענין ניהול מאגרים של תעודות אלקטרוניות מאושרות תקפות ותעודות אלקטרוניות מאושרות בטלות או מותלות, לרבות לענין אופן העיון בהם, משך החזקתן של תעודות אלקטרוניות מאושרות במאגר ודרכי שמירתן, לפי סעיפים 14, 18 ו-20 ;
- (7) פרטי הבקשה לקבלת תעודה אלקטרונית מאושרת לפי סעיף 18 ;
- (8) פירוט המידע שעל גורם מאשר למסור לבעל אמצעי חתימה, לרבות בדבר הסיכונים הכרוכים בשימוש בחתימה אלקטרונית מאושרת, והחובות המוטלות על בעל אמצעי החתימה לפי חוק זה ;
- (9) סוגי מערכות אשר חזקה עליהן שהן מערכות חומרה ותוכנה מהימנות לפי סעיפים 11, 15 ו-18, וכן סוגי חתימה אלקטרונית אשר חזקה שהן מהוות חתימה אלקטרונית מאובטחת ;
- (10) דרכים לזיהוי המבקש ובדיקת אמצעי החתימה שבידיו, לצורך קבלת תעודה אלקטרונית מאושרת, לפי סעיף 18 ;
- (11) פרטים שייכללו בתעודה אלקטרונית מאושרת ואופן הצגתם, לפי סעיף 19 ;

(12) תנאים להכרה בגורם מאשר זר, לפי סעיף 22(ד).

(ב) (1) (נמחקה);

(2) תקנות לפי סעיף קטן (א)(1) עד (12) יותקנו באישור ועדת המדע והטכנולוגיה של הכנסת.

(תיקון מס' 2)
תש"ע-2010
(תיקון מס' 2)
תש"ע-2010
ת"ט תש"ע-2010

שמירת דינים

חובת התקנת תקנות

תחילה

25. הוראות חוק זה באות להוסיף על הוראות כל דין ולא לגרוע מהן.
26. תקנות ראשונות לפי סעיפים 2(ב) ו-6(ב) יובאו לאישור ועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת בתוך ארבעה חודשים מיום פרסומו של חוק זה.
27. תחילתו של חוק זה שישה חודשים מיום פרסומו.

תוספת ראשונה

(סעיף 2(ב)(1))

(תיקון מס' 3)
תשע"ח-2018

חלק א'

(סעיף 2(ב)(1))

סוגי מסמכים שלגביהם נדרשת חתימה אלקטרונית מסוג מסוים

טור א' סוג המסמך	טור ב' סוג החתימה האלקטרונית
1. צוואה לפי סעיף 20 או 22 לחוק הירושה, התשכ"ה-1965 (להלן – חוק הירושה)	סוג החתימה האלקטרונית מאושרת
2. זיכרון דברים על צוואה בעל פה לפי סעיף 23(ב) לחוק הירושה	חתימה אלקטרונית מאושרת

חלק ב'

(סעיף 2(ב)(2))

סוגי מסמכים שלגביהם לא ניתן לקיים דרישת חתימה לפי חיקוק באמצעות חתימה אלקטרונית

1. צוואה בכתב יד לפי סעיף 19 לחוק הירושה.

תוספת שניה

(בוטלה)

(תיקון מס' 3)
תשע"ח-2018

מאיר שטרית
שר המשפטים

אריאל שרון
ראש הממשלה

אברהם בורג
יושב ראש הכנסת

משה קצב
נשיא המדינה